

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ

ΤΗΣ 17ης ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1990

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Τώρα να αρχίσουμε με μορφή συγκέντρωσης εργαζομένων στην Εθνική Τράπεζα, να υπάρξει μια σύντομη ενημέρωση, απολογισμός από τους εκλεγμένους εκπροσώπους των εργαζομένων στο Διοικητικό Συμβούλιο της Τράπεζας, με πλαίσιο ομιλίας 12 λεπτών, να ακολουθήσουν ομιλίες, που θα καλύπτουν μαζί με τις τοποθετήσεις μία ώρα και αμέσως μετά να περάσουμε στην τυπική διαδικασία της Τακτικής Γενικής Συνέλευσης. Η πρόταση αυτή γίνεται, γιατί μιλούμε για όργανα, τα οποία εκλέγουν όλοι οι εργαζόμενοι στην Εθνική, και όχι μόνο μέλη του ΣΥΕΤΕ.

ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Συνάδελφοι, από τη πλευρά της δικιά μας, από τη πλευρά της ΠΑΣΚΕ, υπάρχει μια διαφορετική πρόταση διαδικαστικά. Μια πρόταση, που άλλωστε έχει ακολουθηθεί μέχρι σήμερα. Τώρα, αυτή τη στιγμή το σώμα να εκλέξει Πρόεδρο της Γενικής Συνέλευσης. Δεν θα ψηφίσουμε, εξυπακούεται, στην εκλογή του Προέδρου, τυχόν συνάδελφοι, οι οποίοι υπάρχουν από τον Σύλλογο Εισπρακτόρων, ή από άλλο Σύλλογο. Και άλλωστε δεν βλέπω εδώ, ούτε το Προεδρείο του Συλλόγου των Εισπρακτόρων δεν είναι αυτή τη στιγμή εδώ.

Αμέσως μετά, να δοθεί η δυνατότητα στους δύο συναδέλφους από ένα δεκάλεπτο, που είναι στο Διοικητικό Συμβούλιο της Τράπεζας, τον συνάδελφο Πίσκοπο, τον συνάδελφο Ιγνάτιο Πλιάκο, να μιλήσουν πάνω στο θέμα του Απολογισμού, και να συνεχίσουμε με τον Απολογισμό. Εάν ακολουθήσουμε δύο ξεχωριστές διαδικασίες με βάση την ώρα που ξεκινάμε, είναι σίγουρο ότι η Γενική Συνέλευση δεν πρόκειται να ξεκινήσει νωρίτερα από τις 12.30 η ώρα που σημαίνει, ότι θα πρέπει να πάμε 10.00 η ώρα το βράδυ.

ΠΙΣΚΟΠΟΣ: Συνάδελφοι, είμαι υποχρεωμένος από πλευράς της ΔΑΚΕ να συμφωνήσω με τη πρόταση του συνάδελφου Προέδρου του Συλλόγου μας, διότι αν προχωρήσουμε τώρα στην εκλογή Προέδρου Γενικής Συνέλευσης, επειδή παρευρίσκονται στη συγκέντρωση αυτή τη στιγμή, είναι συγκέντρωση εργαζομένων Εθνικής Τράπεζας, διατρέχουμε τον κίνδυνο να ψηφίσουν για Πρόεδρο Συνέλευσης που είναι μετά από τη πρώτη διαδικασία και συνάδελφοι, που δεν είναι μέλη του Σωματείου μας, οπότε δεν μπορεί να έχει νομική υπόσταση το Προεδρείο, εάν γίνει εκλογή τώρα. Γι' αυτό το λόγο για να μην χάνουμε το χρόνο, καλό θα είναι να μπει σε ψηφοφορία και η μία πρόταση και η άλλη, για να προχωρήσουμε στις εργασίες. Λοιπόν ψηφοφορία, συμφωνώ με τη πρόταση του συνάδελφου Μαυροφόρου, μετά τη διαδικασία της συγκέντρωσης, που θα αρχίσει κανονικά η Συνέλευση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Επειδή υπάρχει επιμονή στις δύο προτάσεις, θα γίνει ψηφοφορία συνάδελφοι, θα πρέπει αντικειμενικά να με βοηθήσουν τρεις συνάδελφοι, για να κάνουμε καταμέτρηση.

ΠΟΛΙΤΗΣ: Εδώ για να καθορίσουμε τη διαδικασία, πρέπει να ξεκαθαρίσουμε τι σώμα είμαστε. Αν είμαστε μόνο όλοι εδώ, μέλη του Σωματείου του Συλλόγου Υπαλλήλων Εθνικής Τράπεζας, μπορούμε να ψηφίσουμε και να καθορίσουμε τη διαδικασία της Γενικής Συνέλευσης. Εδώ όμως έχουμε καλεσθεί και είμαστε όλοι εργαζόμενοι στη Τράπεζα, και μέλη του Συλλόγου Εισπρακτόρων, γιατί όπως συνηθίζεται κάθε χρόνο, μάλλον κάθε δύο χρόνια, κουβεντιάζουμε στην αρχή, τον απολογισμό των εκλεγμένων μας στο Δ.Σ. της Τράπεζας.

Δηλαδή στην ουσία ο συνάδελφος ο Κουσελάς, πρότεινε να μπει ένα ξεχωριστό θέμα στην Ημερήσια Διάταξη, στη Γενική μας Συνέλευση. Αυτό, δεν ήταν στο κάλεσμα, και δεν μπορεί να γίνει. Δηλαδή δεν έχει και νό-

μα να ψηφίσουμε τώρα, αυτή τη στιγμή, γιατί είναι και μέλη άλλων Συλλόγων. Πως θα ψηφίσουμε, να καθορίσουμε τι; Νομίζω είναι χωρίς νόημα η επιμονή του συναδέλφου Κουσελά, που πρότεινε να μπει ένα ξεχωριστό θέμα στην Ημερήσια Διάταξη, στη Γενική μας Συνέλευση. Αυτό, δεν ήταν στο κάλεσμα, και δεν μπορεί να γίνει. Δηλαδή δεν έχει νόημα να ψηφίσουμε τώρα, αυτή τη στιγμή, γιατί είναι και μέλη άλλων Συλλόγων. Αν θέλετε, να κάνω μια συμβιβαστική πρόταση. Να μην πάει μία ώρα, να πάει μισή ώρα αν θέλετε η αρχική συγκέντρωση. Να μιλήσει 10 λεπτά ο Νίκος και ο Ιγνάτιος, και να γίνουν 4-5 τριλεπτες ομιλίες, και αμέσως μετά να προχωρήσουμε στη Γενική Συνέλευση. Αλλιώς υπάρχει θέμα νομιμότητας, καταλάβετε το, μην επιμένετε, γιατί πιο πολύ χρόνο χάνουμε έτσι.

ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Συνάδελφοι για να μην τρώμε χρόνο, ενδεικτικά υπάρχουν αυτή τη στιγμή μέσα στην αίθουσα, συνάδελφοι εργαζόμενοι, που δεν είναι μέλη του ΣΥΕΤΕ, ανήκουν στον Σύλλογο Εισπρακτόρων; Ας σηκώσουν το χέρι τους. Ποιοι είναι. Δεν είναι κανένας συνάδελφος αυτή τη στιγμή, και ούτε υπάρχει ανακοίνωση για πρόσκληση τέτοιας συγκέντρωσης. Λοιπόν, να ψηφίσουν οι παρόντες, πάνω στις δύο διαδικαστικές προτάσεις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Χωρίς να παίρνω ευθύνη, γιατί δεν μπορώ να διαπιστώσω αν όλοι οι παρόντες είναι μέλη του ΣΥΕΤΕ ή όχι, παρακαλούμε συνάδελφοι, οι δύο προτάσεις που ακούστηκαν, μπαίνουν σε ψηφοφορία. Ποιοι ψηφίζουν τη πρόταση, που διευτύπωσε ο συνάδελφος Πολίτης. Ποιοι ψηφίζουν τη πρόταση, που διευτύπωσε ο συνάδελφος ο Κουσελάς.

Πλειοψηφεί η πρόταση Κουσελά

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Τώρα συνάδελφοι, μία έκκληση από τη δικιά μου πλευρά. Αν δεν είναι μέλη του ΣΥΕΤΕ, και παρευρίσκονται στις εργασίες, είναι ανάγκη να αποχωρήσουν, για να μην προκύψουν όποια ζητήματα νομιμότητας της Γενικής Συνέλευσης. Είναι κατανοητή η σοβαρότητα του προβλήματος και κάνω έκκληση σε κάθε συνάδελφο, που δεν είναι μέλος του ΣΥΕΤΕ, να αποχωρήσει για να μην προκύψει πρόβλημα.

Περνάμε τώρα στην τυπική διαδικασία, της Τακτικής Γενικής Συνέλευσης. Σύμφωνα με το καταστατικό συνάδελφοι, πρέπει να ξεκινήσουμε με την εκλογή Προέδρου της Γενικής Συνέλευσης. Είναι γνωστή η διαδικασία που τηρείται. Παρακαλώ να υποβληθούν προτάσεις.

ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Συνάδελφοι, από πλευράς της ΠΑΣΚΕ, προτείνεται ο συνάδελφος Ιγνάτιος Πλιάκος, για Πρόεδρος της Γενικής Συνέλευσης.

ΒΕΛΙΣΑΡΗ: Η ΔΑΚΕ προτείνει τον συνάδελφο Ρουσάκη.

ΠΟΛΙΤΗΣ: Προτείνουμε τον συνάδελφο Αντώνη Αρχοντάκη, από το Κ.Μ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Αλλη πρόταση για Πρόεδρο; Περνάμε σε ψηφοφορία, με τη σειρά που ακούστηκαν οι προτάσεις. Προκειμένου να διευκολυνθούμε να ορίσουν οι κινήσεις 3 ψηφολέκτες.

(προτείνονται ψηφολέκτες)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Οι ψηφολέκτες που προτάθηκαν είναι ο συνάδελφος Τριανταφυλλίδης, ο Παναγιώτης ο Στέφανος και ο συνάδελφος Πελεκής. Ποιοι ψηφίζουν υπέρ της υποψηφιότητας του συνάδελφου Ιγνατίου Πλιάκου. Ποιοι ψηφίζουν υπέρ της υποψηφιότητας του Κώστα του Ρουσάκη. Ποιοι ψηφίζουν υπέρ της υποψηφιότητας του Αντώνη του Αρχοντάκη.

(Κατόπιν καταμετρήσεως, επαναλαμβάνε-

ται η ψηφοφορία)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ποιοι ψηφίζουν υπέρ της υποψηφιότητας του συναδέλφου Πλιάκου. (Γίνεται καταμέτρηση)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Με την εκτίμηση των συναδέλφων που έχουν την ευθύνη της καταμέτρησης, η πρόταση συγκεντρώνει την απόλυτη πλειοψηφία του σώματος.

Εκλέγεται κατά απόλυτη πλειοψηφία ο Ι. Πλιάκος ως Πρόεδρος Γενικής Συνέλευσης.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Παρακαλείται ο συνάδελφος Ιγνάτιος Πλιάκος, να περάσει στην εξέδρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ Γ.Σ. Συνάδελφοι, πριν αρχίσει η διαδικασία της Γενικής Συνέλευσης από πλευράς μου θα ήθελα να ευχαριστήσω για μια ακόμη φορά όλους τους συναδέλφους για την εμπιστοσύνη που μου δείξατε. Ελπίζω με τη βοήθεια τη δική σας, να μπορέσω να φέρω εις πέρας τις εργασίες της Γενικής Συνέλευσης, που πιστεύω, μέσα σε επίπεδο συναδελφικό, θα διεξαχθεί χωρίς αντεκλήσεις, και να χαιρετίσω για μια ακόμη φορά, τη παρουσία των συναδέλφων της επαρχίας, που απ' ό,τι βλέπω, κατά συντριπτική πλειοψηφία βρίσκονται στο χώρο μας.

Ξεκινώντας τη διαδικασία, θα δώσω το λόγο στον Πρόεδρο του Συλλόγου, να αναφέρει την αρχική του πρόταση που είχε κάνει σχετικά με τον απολογισμό της πρώτης, ως το πούμε πρώτης Συνέλευσης που θα γίνει, των δύο εκπροσώπων των εργαζομένων στο Διοικητικό Συμβούλιο της Τράπεζας. Επί της διαδικασίας ο συνάδελφος Κουσελάς έχει το λόγο. Συνάδελφοι θα παρακαλούσα να τηρήσουμε όλοι λίγο ησυχία και αν υπάρχουν καρέκλες, να τις καλύψετε. Δεν είναι ωραίο, να φαίνεται από τα πλάγια να είναι όρθιοι οι συνάδελφοι όταν υπάρχουν καρέκλες να καθίσουν, και θα ήθελα ησυχία και όχι η γαδία.

ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Συνάδελφοι, πήρα το λόγο στη διαδικασία για να κανονίσουμε το θέμα της διαδικασίας, και να μην ταλαιπωρείται η Γενική Συνέλευση. Η πρόταση μου η συνολική, πάνω στο θέμα της διαδικασίας είναι: Αρχίζει η Γενική μας Συνέλευση, με χαιρετισμό εκπροσώπων από πλευράς της ΟΤΟΕ, πρώτο αυτό. Δύο, δίνουμε τη δυνατότητα όπως είπαμε στους δύο εκλεγμένους στο Διοικητικό Συμβούλιο της Τράπεζας να τοποθετηθούν επί ένα 10-λεπτο πάνω στα ζητήματα του απολογισμού στο Διοικητικό Συμβούλιο της Τράπεζας. Στη συνέχεια γίνεται ο απολογισμός, από πλευράς του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου, από τον συνάδελφο Πρόεδρο, νομίζω ότι γύρω στα 20 λεπτά, είναι χρόνος αρκετός.

Η πρόταση είναι, ο διοικητικός και οικονομικός απολογισμός να γίνουν μαζί. Να προηγηθεί ο διοικητικός και αμέσως μετά ο οικονομικός. Να γίνουν διευκρινιστικές ερωτή-

σεις, και στη συνέχεια να αρχίσουν οι τοποθετήσεις. Δηλαδή χρονικά σε σχέση με το θέμα του χρόνου, η ώρα αυτή τη στιγμή είναι 10.45'. Ξεκινάμε όπως είπαμε με τον χαιρετισμό του εκπροσώπου της ΟΤΟΕ, στη συνέχεια δίνεται από 10 λεπτά στους δύο συναδέλφους, δηλαδή πάμε γύρω στις 11.15' και αμέσως μετά ένα 20-λεπτο μιλάει ο Πρόεδρος του Συλλόγου και ένα 5-λεπτο γίνεται ο οικονομικός απολογισμός, γύρω στις 11.45' με 12.00 το αργότερο, αρχίζουν οι τοποθετήσεις των συναδέλφων για τη Γενική Συνέλευση. Οι τοποθετήσεις θα πρέπει να κρατήσουν μέχρι τις 5.00 η ώρα, σε ένα δωρο δηλαδή να γίνουν οι τοποθετήσεις. Στις 11.30' να δηλώσουμε τους συναδέλφους, που θα είναι υποψήφιοι για την Εφορευτική Επιτροπή. Από τις 11.30 μέχρι τις 12.30, το αργότερο 1.00 η ώρα, να φτιαχτεί και να τυπωθεί το ψηφοδέλτιο και από τις 1.00 μέχρι τις 7.00 να γίνει η ψηφοφορία για την Εφορευτική Επιτροπή, σ' όλο αυτό το χρονικό διάστημα. Στο τέλος εξυπακούεται απ' τη Συνέλευση, θα γίνουν οι ψηφοφορίες, για την έγκριση ή όχι του διοικητικού και του οικονομικού απολογισμού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ Γ.Σ. Υπάρχει άλλη πρόταση διαδικαστική συνάδελφοι; Συνάδελφος Παπαγαλάνης

ΠΑΠΑΓΑΛΑΝΗΣ: Λοιπόν, επειδή το σώμα αυτό έχει μια αυξημένη ευθύνη έναντι του κλάδου, υποτίθεται ότι εδώ μέσα βρίσκονται τα πιο ενεργηποιημένα μέλη του Συλλόγου, οι συνδικαλιστές, αλλά και οι απλοί συνάδελφοι, γι' αυτό βάζω διαδικαστικά, να συζητηθεί πριν από οτιδήποτε, πριν αν θέλετε και από τον χαιρετισμό του Σωτήρη του Σιώκου, που καλό είναι που βρίσκεται εδώ, το θέμα της μεγάλης απεργίας της Τράπεζας Πίστωσης. Πιστεύω ότι είναι απαράδεκτο, οι συνάδελφοι μας να απεργούν για 60 μέρες τώρα, και να μην ιδρώνει το αυτί των συνδικαλιστών μας. Νομίζω, ότι πριν ξεκινήσει τη διαδικασία της Συνέλευσης, πριν περάσουμε στον απολογισμό, και στα υπόλοιπα ζητήματα, έχουμε χρέος απέναντι στους εαυτούς μας, απέναντι στο κλάδο ολόκληρο, να τοποθετηθούμε για τη μεγάλη απεργία της Τράπεζας Πίστωσης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Συνάδελφοι αν δεν υπάρχει άλλη διαδικαστική πρόταση δεν ξέρω αν ο συνάδελφος Κουσελάς θέλει να πει τίποτε άλλο, να προχωρήσουμε σε ψηφοφορία. Δεν υπάρχει άλλη. Επόμενα, συνάδελφοι ποιοι εγκρίνουν τη πρόταση του συναδέλφου Κουσελά επί της διαδικασίας, που έκανε προηγούμενα. Ποιοι εγκρίνουν την πρόταση του συναδέλφου Παπαγαλάνη.

Περνάει η πρόταση Κουσελά

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Ο συνάδελφος Σιώκος, εκπρόσωπος της εκτελεστικής γραμματείας της ΟΤΟΕ, έχει να μας απευθύνει ένα χαιρε-

τισμό, συνάδελφοι πραγματικά οι ώρες είναι κρίσιμες, όλοι τις αναγνωρίζουμε, ότι ο κλάδος από Δευτέρα πιάσε απεργία, στις τοποθετήσεις όλοι θα έχουν την ευχέρεια να τοποθετηθούν στο θέμα αυτό. Οι διαδικαστικές προτάσεις τελειώσανε γι' αυτό το θέμα παρακαλώ πολύ να αρχίσει η διαδικασία.

ΣΙΩΚΟΣ: Αγαπητές συναδέλφισσες, αγαπητοί συνάδελφοι. Όταν ερχόμουν ξεφύλλισσα διάφορα έντυπα, και είναι άξιο ενδιαφέροντος να σας πω ότι η επίθεση που γίνεται αυτή την εποχή, όχι μόνο στην ΟΤΟΕ, αλλά συνολικά στο συνδικαλιστικό κίνημα, πρέπει να κατανοηθεί με την έννοια, ότι πρέπει να αντιδράσουμε ανάλογα, γιατί τα σχέδια αυτά δεν είναι επιφανειακά.

Παραδείγματος χάριν, τη στιγμή που το περίφημο και πολύ κοντινό 1992, απειλεί να θέσει στο περιθώριο το τραγικά εξουθενωμένο ελληνικό τραπεζικό σύστημα, η ΟΤΟΕ επιμένει να υπνωτίζει με ξεπερασμένα ναυουριστικά συνθήματα και αφορισμούς, τους μάλλον ανύποπτους τραπεζοϋπάλληλους, αφού είναι σίγουρο, ότι η ανόητη επώδυνος, νόμος είναι το δίκαιο του εργατή, θα σωθεί από το συνταγματικό, νόμος είναι το δίκαιο του πολίτη, ο οποίος θα έχει τη δυνατότητα, να διαλέξει μεταξύ λύσεων, για τη καλύτερη εξυπηρέτησή του, και ο οποίος θα πάψει να συντηρεί μη εργαζόμενους, μισθοδοτούμενους από τους φορολογούμενους, μέσω του κρατικού προϋπολογισμού.

Τεμπέληδες λοιπόν, μη εργαζόμενοι, οι οποίοι υποστηρίζουν την ανόητη επώδυνη δικαιο είναι ο νόμος του εργατή. Βέβαια, πάλι και πιο μακριά η ιστορία, αλλά και οι μετέπειτα συντάκτες του δημοκρατικού συντάγματος, που μνησικακούντες κατά της δικτατορίας, νομιμοποίησαν τη τρομοκρατία των συνδικαλιστών. Εκτός από την επικινδυνότητα των δημοσιεύσεων και των σχεδίων θα πρέπει να δούμε σε βάθος, που οφείλεται αυτή η επίθεση. Και αν βάλουμε στο μενού και τη δράση των ΜΑΤ έξω από τη Τράπεζα Πίστωσης, σε τέτοια έκταση, που δεν είχε ο κλάδος συναντήσει τέτοιου είδους βία. Θα καταλάβουμε, πρέπει να καταλάβουμε ότι πρέπει να απαντήσουμε συνολικά. Και αυτή η απάντηση δίνεται και με την απεργία της ΓΣΕΕ τη Τρίτη, αλλά και με την απάντηση του κλάδου.

Και ξέρετε γιατί ουρλιάζουν όλα αυτά τα τρωκτικά, εναντίον των συνδικάτων αυτή τη περίοδο; Διότι υπήρξαν φωνές, όχι μόνον των συνδικάτων, αλλά φωνές όπως του Ακαδημαϊκού του Αγγελόπουλου πρώην Διοικητή της Εθνικής Τράπεζας, ότι τρία τρισεκατομμύρια οφείλουν οι επιχειρηματίες στην εφορία. Καταρρέει ο μύθος ότι δεν υπάρχουν λεφτά στα δημόσια ταμεία, και πρέπει να εργαζόμενοι να πληρώνουν μονόπλευρα δεκαετίες, μέσω της φορολογίας. Τα λεφτά αυτά πρέπει να καταβληθούν από αυτούς που τα χρωστάνε. Γι' αυτό και οι δυνάμεις της παραοικονομίας, ιδιαίτερα αυτό το καιρό, έχουν στο στόχαστρο τα συνδικάτα και τους αγώνες τους.

Ηθελα να πω επίσης, ότι οι κραυγές των τραπεζών, ότι οι συνδικαλιστές και τα συνδικάτα και η ΟΤΟΕ και οι Σύλλογοι, έχουν απαραιτήτως αντιλήψεις, για τον εκσυγχρονισμό των τραπεζών. Πρέπει να μπουν τα πράγματα πάνω σ' αυτό το θέμα, σ' αυτή την επίθεση μάλλον. Γιατί είναι πρόκληση, όταν το θέμα των προσλήψεων, έχουμε χιλιάδες προσλήψεις, με το νόμο της ζούγκλας, στη τοποθέτηση στελεχών, στην εξέλιξη, στην αξιολόγηση, έχουμε στημένο εμπόριο συνειδήσεων, σε τέτοια πλατιά κλίμακα, που κάθε άλλο παρά συμβάλλει αυτό το καθεστώς στον εκσυγχρονισμό των Τραπεζών, στη καλύτερη λειτουργία του τραπεζικού συστήματος.

Γι' αυτό το λόγο, η ΟΤΟΕ προβάλλει τις προτάσεις που ψηφίσατε πριν από το 18ο Συνέδριο και κατά τη διάρκεια του Συνεδρίου. Και να πω και κάτι άλλο για τη Πίστωση. Οι βαθύτεροι λόγοι, που γίνεται η σύγκρουση στη Τράπεζα Πίστωσης, είναι διότι ο εργοδότης, αυτός κι όλοι μαζί θέλουν να έχουν λυτά τα χέρια τους, και στο εργασιακό καθεστώς, και στις αμοιβές, εν' ονόματι του αχαλίνωτου κέρδους, για να κτυπήσουν πρώτα και κύρια το συνδικαλιστικό κίνημα.

Πέρα από όποιες διαφορές μπορεί να έχουμε, επάνω στην εξέλιξη μιάς απεργίας, στο χειρισμό της, στη τακτική της, πρέπει να δούμε τη ταμπакιέρα, πρέπει να δούμε τα βαθύτερα αίτια. Και γι' αυτό το λόγο, πρέπει να βοηθήσουμε, όχι την ΟΤΟΕ, τα πρόσωπα, ή το Προεδρείο ή το Γενικό Συμβούλιο, να

βοηθήσουμε το θεσμό, να μπορέσει να αντιταχθεί στα σχέδια αυτά, τα οποία εκφράζονται μέσα από το περιεχόμενο της συλλογικής σύμβασης του 90. Και κάτι άλλο για τη τακτική, επειδή άκουσα πριν ανέβω στο βήμα, διάφορες απόψεις. Πρέπει να σας πω, ότι υπάρχει ένα αντικειμενικό πρόβλημα. Στις 5 με 7 του Μάρτη διαλύεται η Βουλή. Ήδη και σήμερα που μιλάμε, υπάρχουν και διαδίδονται πολλές απόψεις, ότι δεν έχει νόημα να διεκδικήσουμε και δεν ξέρουμε αν τα καταφέρουμε, να έχουμε αποτελέσματα στη διεκδίκησή μας, γιατί η κατάσταση είναι μεταβατική.

Αυτό είναι ένα πρόβλημα αντικειμενικό, το χρονικό διάστημα, αλλά πρέπει να πούμε όμως, ότι αφ' όσον υπάρχει το νομοσχέδιο για τις ελεύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις, δεν νομιμοποιείται η εργοδοσία, να μην κάθεται στο τραπέζι του διαλόγου, δεν νομιμοποιούνται τα συνδικάτα, να παραιτηθούν από τις διεκδικήσεις τους.

Όσον αφορά τη τακτική, κατά τη γνώμη μας, και ξέρετε ότι δεν είναι εύκολο πράγμα, και δεν υπάρχει φάση της ΟΤΟΕ, που να μην υπήρχαν απόψεις διαφορετικές, για χάραξη της τακτικής. Και αυτό σε ένα βαθμό, είναι αντικειμενικό, γιατί έχει διαφορετικό επίπεδο συνδικαλιστικού κινήματος, στις κρατικές, στις ιδιωτικές, στις ξένες τράπεζες, στις θυγατρικές των κρατικών τραπεζών και ακόμη και μεταξύ των κρατικών Τραπεζών. Αυτό είναι το ένα.

Το άλλο είναι το εξής, ότι εάν κηρύσσαμε μια απεργία από τις κορυφές, οι δυσκολίες θα ήταν πολύ μεγαλύτερες, και ιδιαίτερα σ' αυτή τη συγκυρία. Όλες οι απεργίες αυτό το διάστημα μπαίνουν στο ίδιο τσουβάλι, σαν τρομοκρατικές πράξεις κορυφών, οι οποίες κτυπάνε το κοινωνικό σύνολο. Η διαδικασία που η ΟΤΟΕ ακολουθεί, δηλαδή διαφανής διαδικασία η βάση να πει τη γνώμη της, που υπάρχουν βεβαίως αδυναμίες πολύ μεγάλες, σε σχέση με τη ζύμωση των θέσεων της ΟΤΟΕ, όμως πρέπει να κατανοηθεί, ότι μπροστά σ' αυτά τα σχέδια που σας ανέφερα, μπροστά σ' αυτή την επίθεση που έρχεται εναντίον της ΟΤΟΕ και όλων των συνδικάτων, θα πρέπει να κάνουμε κυρίαρχο, εναντίον ποινανού παλεύουμε, με πιάτο πράγματα.

Με βάση λοιπόν αυτά, θέλω να σας καλέσω, βεβαίως να βάλετε τον προβληματισμό σας. Και σήμερα το κίνημα δεν θέλει άβουλους στρατιώτες, να πειθαρχούν σε μια απόφαση και ότι προκύψει, θέλουμε εν πλήρη γνώσει και συνειδήσει, να κατανοήστε, από που έρχεται η επίθεση, και τι πρέπει να κάνουμε. Αυτές είναι οι σκέψεις μου. Υπάρχουν στελέχη της εκτελεστικής γραμματείας οι οποίοι θα συνεχίσουν τον προβληματισμό μέσα από τις ομιλίες και τον δικό σας το προβληματισμό. Πρέπει να προχωρήσουμε μπροστά. Γεια σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Ευχαριστούμε τον συνάδελφο και τον εκπρόσωπο της Ομοσπονδίας. Όπως έχει ψηφιστεί η διαδικασία συνάδελφοι. Θα δώσω το λόγο στον συνάδελφο Πίσκοπο, εκπρόσωπο των εργαζομένων, έναν από τους εκπροσώπους στο διοικητικό συμβούλιο της Τράπεζας, όπως συμφωνήθηκε για 12 λεπτά να κάνει τον απολογισμό του, και εν συνεχεία θα λάβω το λόγο εγώ. Συνάδελφε Πίσκοπε έχεις το λόγο. Συνάδελφοι και για μια άλλη φορά παρακλήση, θα ήθελα να ακούγεται ο ομιλητής, έτσι σεβασμός στον ομιλητή παρακαλώ πάρα πολύ.

ΠΙΣΚΟΠΟΣ: Συνάδελφοι, για τέταρτη φορά, συμμετέχουμε σε μια τυπική διαδικασία, με τυπικό περιεχόμενο, απολογισμός δράσης των εκπροσώπων σας στο διοικητικό συμβούλιο της τράπεζας, έτσι λέει στο χαρτί. Απλώς, εγώ θα σας πω την αρνητική πλευρά του θέματος, για να καταλάβετε αν είναι δράση, όχι των εκπροσώπων σας στο διοικητικό συμβούλιο της Τράπεζας, αλλά του συνδικαλιστικού κινήματος στο χώρο μας, και γενικότερα του συνδικαλιστικού κινήματος στην ΟΤΟΕ. Και κατ' επέκταση όλου του κινήματος, όπου υπάρχουν εκπρόσωποι των εργαζομένων στα διοικητικά συμβούλια των εταιριών.

Τα έχω πει πάρα πολλές φορές, όχι μόνο στη Γενική Συνέλευση τη δική μας, αλλά και στο Γενικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας και στα Συνέδρια και παντού, ότι είναι τυπική η παρουσία των εκπροσώπων στα διοικητικά συμβούλια, κατά κόρον τόχω φωνάξει. Δυστυχώς μέχρι σήμερα, το συνδικαλιστικό κίνημα δεν μπόρεσε, παρά τις διακηρύξεις του 1365 και τις θέσεις που πάλεψε η ΠΑΣΚΕ τόσα χρόνια, για ουσιαστική συμμετοχή και

κοινωνικοποιήσεις, δεν λειτουργεί κανένα με ουσιαστικό περιεχόμενο, λειτουργούμε τυπικά.

Μέσα λοιπόν σ' αυτή τη τυπικότητα συνάδελφοι, της 2ετίας τουλάχιστον που πέρασε, υπήρξε και ένα ουσιαστικό θέμα, στο οποίο κληθήκαμε να πάρουμε θέση. Ένα θέμα, για το οποίον κινδύνευε η Εθνική Τράπεζα, να πληρώσει πρόστιμο, τουλάχιστον 10 εκατομμύρια δολάρια. Και στη κρίσιμη φάση εκείνη, το διοικητικό συμβούλιο, μετά από εισήγηση του Διοικητικού Παναγόπουλου, ενέκρινε τις ενέργειες του, η αν θέλετε, σε μία φάση και προκαταβολικά, τον παρότρυνε να προσφύγει προς την κυβέρνηση, για να προστατεύσει τα συμφέροντα της Τράπεζας πλην ενός, συνάδελφοι, και θα πω στο τέλος. Όλοι είχατε ακούσει τις παρανομιές της Κτηματικής Τράπεζας στην Αμερική. Και ξέρετε τι σημαίνει νομοθεσία για παραβάτες εκεί φορολογικών αρχών. Ενεπλάκη και η Εθνική Τράπεζα μέσα στις ευθύνες και είχε μεγαλύτερες ευθύνες η Εθνική Τράπεζα από την Κτηματική διότι κατέχει το 42% των μετόχων της Κτηματικής Τράπεζας. Και σαν μέγας μέτοχος γιατί η αμερικανική νομοθεσία επιρρίπτει ευθύνες σε μετόχους που έχουν πάνω από το 25% των μετοχών. Και σαν μεγαλομέτοχος η Εθνική Τράπεζα είχε μεγαλύτερες ευθύνες από τη Διοίκηση της Κτηματικής διότι έπρεπε να παρέμβει έγκαιρα λέει η νομοθεσία και να σταματήσει την παρανομία αυτή.

Και στην κρίσιμη εκείνη φάση υπήρξε μία διάσταση μεταξύ Διοικητού Εθνικής και Διοικητού Κτηματικής. Και η διάσταση αυτή φαινομενικά ήταν των δύο Διοικήσεων, ουσιαστικά ήταν πολιτική διάσταση. Μία μερίδα της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ και μηχανισμού του ΠΑΣΟΚ ετάχθηκαν και εστήριξαν τον κ. Ανωμερίτη, εστήριξαν την παρανομία, εστήριξαν τις πράξεις αυτές που θα επιβάλλουν στην Κτηματική Τράπεζα αφού επέβησαν το πρώτο πρόστιμο τώρα εκκρεμούν τα δικαστήρια να επιβάλλουν τα μεγάλα πρόστιμα.

Από την άλλη πλευρά μία άλλη μεγάλη ομάδα του ΠΑΣΟΚ και ΠΑΣΚΕ πολέμησαν τον Διοικητή της Εθνικής Τράπεζας στην κρίσιμη φάση εκείνη ο οποίος πραγματικά αγωνιζόταν για να στηρίξει τα συμφέροντα της Εθνικής Τράπεζας και στην κρίσιμη εκείνη φάση ο εκπρόσωπος ο άλλος εκπρόσωπος των εργαζομένων στο Διοικητικό Συμβούλιο της Τράπεζας δεν τάχθηκε με την άποψη του Διοικητού της Εθνικής Τράπεζας να μην πληρώσει τα πρόστιμα, παρά τάχθηκε με την πλευρά του Διοικητού που παρανομούσε στην Αμερική. Αυτό ήταν η ουσιαστική μας θέση που έπρεπε να πάρουμε στα έξι χρόνια που είχαμε δράσει μέσα στο Διοικητικό Συμβούλιο. Το μόνο ουσιαστικό θέμα το οποίο είχε έρθει και συζητήσαμε και πήραμε απόφαση και ήρθε η νέα Διοίκηση της Τράπεζας, η Διοίκηση Γερμίδης και ανεγνώρισε ότι η απόφαση εκείνη του Διοικητικού Συμβουλίου έσωσε την Εθνική Τράπεζα από μία πολύ μεγάλη παράβαση, από ένα μεγάλο πρόστιμο, η πράξη οποία μπορούσε να δημιουργήσει πρόβλημα και στις δικές μας τράπεζες θυγατρικές και στον Καναδά και στην Νέα Υόρκη και στην Βοστώνη όπου υπάρχουν υποκαταστήματα Εθνικής Τράπεζας στην Αμερική.

Υπήρξε μάλιστα μεγάλη η πράξη εκείνη. Υπήρξε πράγματι η απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου ιστορική και αναγνωρίστηκε από το σημερινό Διοικητικό Συμβούλιο. Μόνον ο συνάδελφος Πλιάκος σ' εκείνη την κρίσιμη φάση για την Τράπεζα τάχθηκε με τις θέσεις του κ. Ανωμερίτη. Τάχθηκε με την άποψη ότι ο κ. Ανωμερίτης έπρεπε να παραμείνει να διοικεί την Κτηματική Τράπεζα. Αλλά το θέμα μας συνάδελφοι ήταν αν στηρίζουμε τον Ανωμερίτη να παρανομεί να καλύπτει τις παρανομίες στην Κτηματική Τράπεζα, ή εμείς σαν εκπρόσωποι των εργαζομένων στην Εθνική να προστατέψουμε τα συμφέροντα της Εθνικής Τράπεζας να μην πληρώσει τα εκατομμύρια δολάρια πρόστιμο, που αυτά όπως τόνισα προηγουμένως θα ήταν από τα κέρδη τα οποία βγάζουμε εμείς.

Δεν χρειάζεται συνάδελφοι να σας αποσολήγω με τίποτε άλλο. Το έχω πει τόσες πολλές φορές, τα έχω πει τόσο πολύ σ' όλες τις οργανώσεις. Το θέμα ποιά είναι; Μπορεί να μου πει κάποιος και τι λες Πίσκοπε;

Μέσα στις διαδικασίες να δυναμώνει το συνδικαλιστικό κίνημα ν' αγωνιστεί, να επιβάλλει, να λειτουργούν τα Διοικητικά Συμβούλια με ουσιαστικό περιεχόμενο και όχι με διακοσμητικό ρόλο για να υπορούμε μέσα

από εκεί όσοι φωνάζουμε για διαφάνεια, όσοι φωνάζουμε για καθαρά χέρια, να μπορούμε μέσα από εκεί ν' ασκούμε τον έλεγχο.

Αν δεν το πετύχει το συνδικαλιστικό κίνημα συνάδελφοι, θα συνεχίζει ο ρόλος των διακοσμητών και κάθε δύο χρόνια θα ερχόμαστε εδώ να λέμε τυπικά πέντε πράγματα και εν συνεχεία να ψηφίζουμε αν θα είναι ο Πίσκοπος ή αν θα είναι ο α' ή β' συνάδελφος.

Εγώ δηλώνω κατηγορηματικά ότι δεν πρόκειται να συμβιβαστώ με τίποτε όπως δεν έχω συμβιβαστεί μέχρι σήμερα. Ένα σημείο στο οποίο μπορώ να σταθώ και τελειώνω, είναι η συμβολή μου στον δικαστικό αγώνα που έχουν κάνει πάρα πολλοί συνάδελφοι οι οποίοι δεν είχαν προαχθεί στα Διοικητικά Συμβούλια της Τράπεζας, όπου γίνονται οι προαγωγές των ανωτάτων στελεχών. Με την θέση την οποία έχω πάρει στα Διοικητικά Συμβούλια και την οποία επικαλούνται οι συνάδελφοι οι οποίοι προσφεύγουν, το 90% των συνάδελφων που προσφεύγουν στην δικαιοσύνη, έχουν δικαιωθεί και σε πρώτο βαθμό και εφετεριακά.

Αυτό και μόνο δείχνει το ενδιαφέρον και πόσο μπορείς να βοηθήσεις έστω και μέσα απ' αυτές τις τυπικές διαδικασίες τους συνάδελφους για ν' αποκτούν αυτό το οποίο δικαιούνται.

Μ' αυτές τις σκέψεις, μ' αυτές τις απόψεις η παρατάξη μας μεθαύριο στις εκλογές θα κατεβάσει ψηφοδέλτιο για το Διοικητικό Συμβούλιο της Τράπεζας και θα ζητήσει την ψήφο σας έστω και μέσα απ' αυτές τις διαδικασίες να μπορέσει, να προσπαθήσει, ν' ανατρέψει ή αν θέλετε να επιβάλλει ορισμένες διαδικασίες κάπως με τις μικρές της δυνάμεις αφού το κίνημα δεν μπορεί μέχρι σήμερα, δεν έχει αποδείξει ότι μπορεί μέχρι σήμερα να επιβάλλει σωστές διαδικασίες. Ευχαριστώ.

ΠΛΙΑΚΟΣ: Φίλοι συνάδελφοι, το περιεχόμενο της ομιλίας ίσως θα ήταν άλλο, αλλά επειδή ο χρόνος δεν με παίρνει θα πρέπει να δώσω και ορισμένες απαντήσεις στον συνάδελφο Πίσκοπο για την τάχα θέση που βάζει στο Διοικητικό Συμβούλιο για το συγκεκριμένο θέμα της Κτηματικής. Αν είχαμε πραγματικά τα πρακτικά εκείνης της διαδικασίας, θα βλέπατε τη θέση που κράτησε και την θέση που κρατάω όταν πρόκειται για τα συμφέροντα της Εθνικής Τράπεζας για τα συμφέροντα των εργαζομένων.

Και ποιά ήταν η θέση μου συνάδελφοι; Ο κ. Παναγόπουλος ο τότε Διοικητής χωρίς ούτε καν να ενημερώσει το Διοικητικό Συμβούλιο πως είχε υποχρέωση πήγε να επιβάλλει στο Διοικητή της Κτηματικής τράπεζας και να του ζητήσει και μάλιστα και ανοικτά γιατί μην ξεχνάμε ήταν ένα ελιγμός αυτός και δεν ήταν μία θέση ανδρική, διότι αν ήταν θέση ανδρική θα το έκανε διαφορετικά να ζητήσει την παραίτηση του Ανωμερίτη τάχα μου, γιαυτό το σκάνδαλο που υποτίθεται, ότι έγινε. Γιατί στο τέλος δεν απεδείχθη ότι ήταν σκάνδαλο μπορεί να ήταν κάποιες παραλείψεις των συνάδελφων εκεί που γίνονταν πολλά χρόνια στο παρελθόν και που βέβαια για τα συμφέροντα πάντα της Εθνικής Τράπεζας συνεχιζόταν και επί των ημερών του κ. Παναγόπουλου και εγώ πιστεύω όπως είπα ξεκάθαρα ο Διοικητής ο σημερινός ο κ. Γερμίδης στο συνδικαλιστικό όργανο, ότι να κοιτάζουμε να δώσουμε ένα πάκο των μετόχων της Κτηματικής Τράπεζας σε μία θυγατρική μας τράπεζα για να μην μπορούμε τι; Για να μην μας πιάνουν οι ξένοι, οι αμερικάνοι σε τέτοιες μικρολεπτομέρειες και κτυπάνε την Εθνική Τράπεζα να μην έχουμε δηλαδή καμμία ευθύνη.

Ποιά ήταν η θέση η δική μου. Η θέση η δική μου είναι οπωσδήποτε δεν είμαι εναντίον των συμφερόντων της Τράπεζας ούτε των εργαζομένων αλλά μία τέτοια ενέργεια έπρεπε να την καταδικάζω έπρεπε να πάρω και την θέση του συνάδελφου τότε στην Κτηματική Τράπεζα και μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου κ. Ανωμερίτη ο οποίος δεν είχε την ευθεία ο κ. Παναγόπουλος εκείνο τον καιρό να τον καλέσει, ή να έρθει να μας πει εκ των προτέρων τις ενέργειες μία που ζητάμε δημοκρατικές διαδικασίες, ποιά δημοκρατική διαδικασία θα ήταν καλύτερη, να έρθει και να μας το φέρει ο κ. Παναγόπουλος και να μας ζητήσει την γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου.

Αρα λοιπόν έρχεται εκ των υστέρων και μας λέει κάτι και έχει την απαίτηση να τον στηρίξουμε για να φανεί στην άλλη πλευρά ότι ορίστε κύριοι, εγώ δημιούργη, ήτανε η εποχή βλέπετε των σκανδάλων, δημιουργώ

την σκανδαλολογία να μ' έχετε υποψη σας μεθαύριο γιατί οπωσδήποτε αν έπεφτε κάποια κυβέρνηση θα έπεφτε και ο Παναγόπουλος.

Αυτή ήταν η μοναδική θέση που πήρα τότε, ότι η ενέργεια των αμερικανών δε ήταν αυτή που έπρεπε να είναι ξεκάθαρα πράγματα και ότι έπρεπε ο Διοικητής να μας έχει ενημερώσει πρωτίτερα αν ήθελε να έχει την ψήφο την δική μου. Διαφορετικά ψήφο εγώ όπως καταλαβαίνετε δεν του δίνω για εκ των υστέρων αποφάσεις όπως δίνω για εκ των υστέρων αποφάσεις στην σημερινή Διοίκηση, όποια Διοίκηση και να είναι και σ' όποιον κομματικό μηχανισμό ανήκει. Διότι αν πράγματι συνάδελφοι λέμε ότι εκλεγόμαστε εκεί, έστω και τυπικά διότι εδώ είναι ξεκάθαρα και θα είναι υποκριτικό απ' ορισμένους συνδικαλιστές όταν μετά την τοποθέτηση την δική μας βγούμε στο βήμα και πούμε τάχα μου ότι δεν γνωρίζουν τον ρόλο σας στο Διοικητικό Συμβούλιο είναι υποβαθμισμένο. Και ποιος συνάδελφοι δεν σας το έχει πει μέχρι τώρα ότι το Διοικητικό Συμβούλιο στην Τράπεζα είναι υποβαθμισμένο;

Αν συνάδελφοι δεν ληφθούν μέτρα πραγματικά, και λέμε τώρα μέτρα, τα λέμε νομοθετικά, μέτρα μέσα από Γενική Σύμβαση Εργασίας, Συλλογική Σύμβαση που θα λένε ποιός είναι οι αρμοδιότητες των εκπροσώπων των εργαζομένων, σας πληροφορώ κάθε χρόνο θα ερχόμαστε εδώ και θα λέμε δεν έχουμε καμμία ουσιαστική συμμετοχή καλύτερα να μην ξαναγίνουμε εκλογές.

Είναι ένας θεσμός που τον πετύχαμε αλλά δεν αξίζει ο θεσμός αυτός αν πρόκειται να πηγαίνει συνέχεια έτσι και να πηγαίνουμε και να είμαστε διακοσμητικά όργανα θα πρέπει να καταργηθεί.

Τι έχει αλλάξει σήμερα; Γιατί πρέπει να μιλάμε με κάθε ειλικρίνεια και αυτό μ' αρέσει να λέω εγώ συνάδελφοι. Έχει αλλάξει μία τακτική πράγματι στο Διοικητικό Συμβούλιο της Τράπεζας αποφάσεις βέβαια δεν παίρνονται, ξεκάθαρα πράγματα αλλά τώρα σε τύπο ενημέρωσης και σε τύπο που φωνάζουμε τις διάφορες διευθύνσεις και αν ο Διοικητής είναι να πάει να κάνει κάποιες ενέργειες έρχεται σε τύπο συνάδελφοι καθαρά και μας ενημερώνει έρχεται και λέει: Πουλήσαμε την Τράπεζα Χίου, εκ των υστέρων. Αυτό δεν το λέω για να ψηφίσετε να ή όχι, για να το εγκρίνετε απλώς σας το λέω γιατί έχω υποχρέωση να κάνω κάποια ενημέρωση στις αποφάσεις αυτές που θα πάρουμε τα όργανα της τράπεζας, το Συμβούλιο χορηγήσεων που όλοι ξέρετε, μαζί με την Διοίκηση και αποφασίζει.

Αρα εμείς ερχόμαστε εκ των υστέρων και εγώ και είναι προς τιμήν του συνάδελφου Πίσκοπου ότι ουδέποτε εμείς συμφωνούμε σε τέτοιες αποφάσεις και ουδέποτε ψηφίζουμε, αυτό το λέω ξεκάθαρα και το έχει βάλει και ο συνάδελφος ο Πίσκοπος μέσα στο Διοικητικό Συμβούλιο της τράπεζας, πλην όμως η συμμετοχή μας δεν είναι ουσιαστική. Από πλευράς δικιάς μου και θα ήθελα εδώ να ρωτήσω αν θα υπάρχουν ομιλητές τον συνάδελφο Μαυροφόρο. Το Διοικητικό Συμβούλιο ολοκλήρω. Πότε πήγα στην Τράπεζα με θέματα Ημερήσιας Διάταξης, που τάχα μου μπορούν να αφορούν τους εργαζομένους, διότι αυτά είναι μόνον οι προαγωγές να ξεκαθαρίσουμε το θέμα η μόνη φορά είναι αυτή που ήρθε για την Κτηματική Τράπεζα.

Είναι οι προαγωγές, ούτε καν οι τοποθετήσεις μεγάλων στελεχών. Μόνον οι προαγωγές και εκεί μπορούμε να έχουμε έναν λόγο και τίποτε άλλο και ρωτώ τον συνάδελφο Μαυροφόρο και όλα τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, δεν έχω ενημερώσει επανειλημμένα και από Γενική Συνέλευση και μέσα στον Σύλλογο ότι ο ρόλος μας δεν έχει καμμία ουσιαστική αξία και θα πρέπει να θεσμοθετηθούν οι δυνατότητες μας παρέμβασης μέσα στο Διοικητικό Συμβούλιο;

Θα πρέπει να κοιτάξει ο Σύλλογος από εδώ και πέρα πραγματικά για να εκμεταλλευτεί αυτό το θεσμό και να τους βάλει σε κάποια συμβούλια που πρόκειται να γίνει τοποθέτηση στελεχών ή κάποιοι κανονισμοί λειτουργίας να μπορούν εκεί να πάνε να λειτουργούν, να παίρνουν αποφάσεις, να μπορούν στα Συμβούλια εκεί που πραγματικά παίρνονται οι μεγάλες αποφάσεις της Τράπεζας, εκεί που πουλιούνται Τράπεζες εκεί που πουλιούνται μετοχές.

Συνάδελφοι, σείω τον κώδωνα του κινδύνου. Ποιός είναι ο κώδωνας του κινδύνου. Ενόψη του 1992 όσοι από εσάς έχετε διαβάσει τη δεύτερη οδηγία της Ε.Ο.Κ. όσοι από εσάς στελέχη έχετε πάει και έχετε κάνει σεμινάρια

από διάφορους το τι πρόκειται να συμβεί αυτό που εγώ λέω από την πείρα πλέον που έχω την συνδικαλιστική τα 25 χρόνια που είμαι στο συνδικαλιστικό κίνημα και τα 35 στην Τράπεζα σας λέω ότι αυτή τη στιγμή πρέπει ο κλάδος να είναι ενωμένος.

Συνάδελφοι, είναι ξεκάθαρα, η Τράπεζα θα γίνει μια μέρα επιχείρηση. Πάρτε το χαμπάρι. Θ' απαγορεύεται να έχει εταιρείες. Ηδη ο Διοικητής κάλεσε το συνδικαλιστικό όργανο και είναι προς τιμήν του γιατί στο προηγούμενο συμβούλιο που δεν ήταν ο συνάδελφος ο Πίσκοπος, έπιασε και μας μίλησε στο Διοικητικό Συμβούλιο και μας είπε ξεκάθαρα ότι όλες οι υπερχρεωμένες εταιρείες που είναι στην Τράπεζα και εγώ συμφώνησα θα πρέπει να βρεθεί ένας τρόπος να φύγουν από την Εθνική Τράπεζα από την στιγμή που ήταν κερδοφόρες από την μια πλευρά, και ό,τι οπωσδήποτε θα δώσει την συγκατάθεσή του, γιατί είναι και συγκατάθεση όπως το είπα συναινετική να πουληθούν και ορισμένες προβληματικές εταιρείες, οι οποίες κάθε χρόνο την Τράπεζα την χρεώνουν, δεν παίρνει ποτέ τόκους και μπαίνει μέσα η Τράπεζα.

Επόμενα συνάδελφοι, αν αυτό το πράγμα είναι ξεκάθαρα με την οδηγία, θα προχωρήσουν σε πιο σκληρά μέτρα. Είπε στο συνδικαλιστικό μας όργανο και θα σας ενημερώσει ότι η Τράπεζα, η πολιτική της, η στρατηγική της είναι να πουλήσει εταιρείες, να πουλήσει πακέτα μετοχών με τον τύπο της αυξήσεως του μετοχικού κεφαλαίου, όλα αυτά μ' απαίτηση δική μου από τον Διοικητή, όταν μας έκανε την ενημέρωση στο Διοικητικό Συμβούλιο που κράτησε πάνω από τρεις ώρες, πραγματικά και μας ενημέρωσε για τα καταστάματα ή τα πρακτορεία και έφερε και κάποιον Διευθυντή να μας ενημερώσει. Αλλά όλα αυτά ήταν ενημέρωση και όχι αποφάσεις.

Όταν εγώ του λέω, κ. Διοικητή, αυτά που λέτε σ' εμάς, στο συνδικαλιστικό όργανο θα τα πείτε; Και λέει βεβαίως θα τους καλέσω και θα τους τα πω. Και να μην κάτσω να επαναλάβω εγώ τα ίδια πράγματα έπιασε και το είπε στο συνδικαλιστικό όργανο και θα σας ανακοινώσουν που έχουν σχέση, άσχετα αν δεν το λένε με την οδηγία της ΕΟΚ και που στο τέλος θα γίνει μια επιχείρηση η Τράπεζα καθαρά, δεν θα μπορεί να έχει ούτε ασφαλιστικές εταιρείες, δεν θα μπορεί να έχει ούτε άλλες Τράπεζες, δεν θα μπορεί να έχει θυγατρικές εταιρείες, όλα αυτά πρέπει να μας προβληματίσουν να μας βρουν όλους ενωμένους στον κλάδο, γιατί συνάδελφοι άλλα τα τερτίπια τα συνδικαλιστικά, άλλο τα τερτίπια τα πολιτικά, άλλο όλα τα τερτίπια.

Εχουμε σοβαρά προβλήματα που ήθελα ν' αναφερθώ και αν μου δοθεί η ευκαιρία μετά σαν απλόν ομιλητής θα κάτσω να σας προβληματίσω κάποια φορά, να κάτσουμε να σκεφθούμε και κάποια θέματα, όπως το ασφαλιστικό και γίνανε και κάποιες ανακοινώσεις και έχουν γίνει και από εμάς, όπως το θέμα των προαγωγών που από εδώ και πέρα φτάνουν στον Τμηματάρχη Β' και εκεί σταματάνε, παραπάνω δεν πάνε. Εμείς φτάσαμε ο Υποτμηματάρχης να μην μπορεί να πάρει προαγωγή για Τμηματάρχη Β'. Αριστοι υπάλληλοι και λέει ότι πρέπει να έχουν α' δυνατότητες της εξελίξεως. Και πως μπαίνει α δυνατότητες της εξελίξεως; Όλοι οι κριτές ας πούμε βάζουν α' και έρχεται το Αναθεωρητικό Συμβούλιο και κόβει το α' γιατί ξέρει ότι μέσα από το κόψιμο του α' δεν πρόκειται ποτέ να γίνεσαι Τμηματάρχης Β' δεν πρόκειται ποτέ να πάρεις οργανική θέση.

Τα τερτίπια αυτά που βρήκανε μια άλλη μέθοδο και λένε τι θέλετε στην Τράπεζα; Δημοκρατικές διαδικασίες; Ποιες είναι οι δημοκρατικές διαδικασίες; Αν έχεις τρεις κριτές και σε κρίνουν ικανό και έρχονται κάποιοι από πάνω και σε κρίνουν ανίκανο;

Αυτά λοιπόν συνάδελφοι θα πρέπει να τα δει το συνδικαλιστικό κίνημα, θα πρέπει να δει το συνταξιοδοτικό, διότι ένας φεύγει παλιός με 35 χρόνια υπηρεσίας ή με 30

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

ΠΛΙΑΚΟΣ: Συνάδελφοι, αυτά που λέω είναι πολύ σοβαρά, μπορώ να τα πω και μετέπειτα, αλλά επειδή επανέρχομαι στο θέμα το συνταξιοδοτικό. Ένας συνταξιούχος με 30 χρόνια στην Τράπεζα θα πρέπει να ν' αναπληρωθεί να προσληφθούν πέντε νέοι συνάδελφοι. Διότι αν κοιτάξετε στις κρατήσεις, δεν σας λέω ενός Διευθυντού, Υποδιευθυντού, στις κρατήσεις ενός Τμηματάρχη Β' ή Τμηματάρχη Α' και στις κρατήσεις ενός νεοπροσλαμβανόμενου, θα δείτε ότι η αντιστοι-

χία είναι ένα προς πέντε.

Όταν λοιπόν βλέπουμε από την μια πλευρά να μπαίνει το Ταμείο Συντάξεως μέσα όχι μ' αιτία δική μας. Είναι ξεκάθαρα αλλά δεν παύει να μπαίνει μέσα. Ποιός μου λέει εμένα μετά το 1992 τι μπορεί να γίνει από μια Διοίκηση; Κάθε φορά που πιθανά να μην μπορεί να παρουσάσει κέρδη να μπει ένας προβληματισμός. Εχουν γίνει κάποια συμβούλια, συμμετείχα και εγώ στο Ταμείο Συντάξεως. Είναι να δοθούν κάποιες λύσεις. Το συνδικαλιστικό κίνημα πρέπει να προσανατολιστεί σε τέτοιου είδους θεσμικά θέματα, συνταξιοδοτικό από την μια πλευρά, εξέλιξη προσωπικού από την άλλη, αλλαγή του τύπου των προαγωγών που γίνεται σήμερα, που φτάνουμε στους τμηματάρχες α' να βρούμε έναν τρόπον μέσα από τις προαγωγές όπως προτείνει η συνδικαλιστική παράταξη, όπως προτείνει η ΠΑΣΚΕ, να γίνουν τρεις διαβαθμίσεις και να μην φτάνουν οι συνάδελφοι, και να κολλάνε και να φεύγουν τμηματάρχες β', αλλά να φεύγουν τμηματάρχες α' ή συμπράττοντες με την ακόλουθη εξέλιξη και από εκεί και πέρα να υπάρχουν δικλίδες συνδικαλιστικές. Διότι σας το ξαναλέω. Τις θέσεις τις έχουν καταλάβει νέοι συνάδελφοι. Τους βαθμούς τους έχουν καταλάβει νέοι συνάδελφοι. Όταν προαχθούν τμηματάρχες α' και θα σας το πούνε και κρίνονται 900 άτομα για να γίνουν 25 για κάθε εξάμηνο, καταλαβαίνετε ότι είναι να γελάμε. Να κρίνετε τους 50.

Στο Διοικητικό Συμβούλιο της Τράπεζας, συνάδελφοι, αυτό που έχω φέρει χρόνια τώρα είναι άξιο οργανικών θέσεων. Και πράγματι έχει περάσει με δική μου πρόταση και εν συνεχεία όταν την πρόταση αυτή την έβαλα στο Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου έχει περάσει. Έχει περάσει όποιο θέμα μου έχει βάλει ο συνάδελφος Μαυροφόρος, τον προκαλώ, να το φέρω στο Διοικητικό Συμβούλιο της Τράπεζας, να μου το πει ποιο θέμα δεν έφερε. Ποια φορά δεν τον ενημέρωσα, τότε στις προαγωγές πήγα χωρίς να έχει ενημερωθεί πλήρως.

Επομένως κριτική εκ του ασφαλούς δεν δέχομαι, κριτική ξέρετε ποια δέχομαι; Να έρθουν επάνω και να μου πούνε: Συνάδελφε Πλιάκο σου είπαμε να καταγγείλεις αυτό, να καταγγείλεις εκείνο, και δεν το κατήγγειλες. Από εκεί και πέρα για οτιδήποτε άλλο κριτική δεν χωράει.

Και τελειώνοντας θέλω να πω, εάν θέλετε πραγματικά, ή αναβαθμίζουμε τον ρόλο των εργαζομένων στο Διοικητικό Συμβούλιο της Τράπεζας και τους δίνουμε αρμοδιότητες και τους δίνουμε δύναμη, ή αυτό τον θεσμό τον καταργούμε. Ευχαριστώ.

ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Συνάδελφοι στις σελίδες 4,5 και 6 της Τραπεζιτικής υπάρχει ο Οικονομικός Απολογισμός και ο Προϋπολογισμός για το 1990, σύμφωνα με την πάγια διαδικασία που υπάρχει στις Γενικές Συνελεύσεις δεν διαβάζεται από πλευράς του υπεύθυνου Οικονομικών, απλά εγώ θα διαβάσω την έκθεση των Ελεγκτών.

ΕΚΘΕΣΗ ΕΛΕΓΚΤΩΝ

Προς την Γενική Συνέλευση των μελών του Συλλόγου Υπ. Εθνικής Τράπεζας Ελλάδος. ΑΘΗΝΑ

Κύριοι συνάδελφοι, σύμφωνα με την εντολή σας που μας δόθηκε ύστερα από τις αρχαιρεσίες της 29ης - 30ης - 31ης Μαρτίου και της 1ης - 2ας Απριλίου 1988, ελέγξαμε την οικονομική διαχείριση του Συλλόγου για την περίοδο 1.1.-31.12.89. Από τον έλεγχο διαπιστώθηκε η ακρίβεια των εγγραφών στα βιβλία του Συλλόγου, τα υπόλοιπα των οποίων συμφωνούν με τα αναγραφόμενα στον Ισολογισμό ποσά.

Αθήνα 31 Ιανουαρίου 1990

ΚΟΛΤΣΙΔΑΣ: Δύο ερωτήσεις θέλω για δύο κονδύλια που αναφέρονται στον Οικονομικό Απολογισμό. Συνάδελφοι, σε δύο κονδύλια θα ήθελα να σταθώ για να μας δώσουν κάποιες παραπάνω εξηγήσεις το Διοικητικό Συμβούλιο και ο οικονομικός υπεύθυνος όσον αφορά τις συγκεκριμένες δαπάνες που έγιναν.

Χαρακτηριστικά αναφέρω ενώ πέρσι το 1988, τα έξοδα εορτών και ψυχαγωγίας ήταν 5.237.505, το 1989 ανήλθαν στα 35.273.365. Τι αφορά ακριβώς αυτό το κονδύλι και είναι τόσο πολύ αυξημένο;

Μια δεύτερη ερώτηση: Τα έξοδα λειτουργίας των Νομαρχιακών Παραρτημάτων από 3.130.163 που ήταν το 1988 γίνανε 569.861. Γιατί μειώθηκαν τόσο χαμηλά; Έχουμε Νο-

μαρχιακά Παραρτήματα που διαλυθήκανε τελείως δηλαδή;

Μια τρίτη ερώτηση: Στο κονδύλι που αναφέρονται αθλητικοί αγώνες. Από 886.507 που ήτανε πέρσι φέτος έγινε 2.783.320. Έχουμε καινούργιες ομάδες; Και πόσοι τελικά συνάδελφοι, αθλούνται στους ποδοσφαιρικούς αγώνες;

ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Από μεριάς της Συντακτικής Επιτροπής της Πολιτιστικής. Η Συντακτική Επιτροπή της Πολιτιστικής θέλει να ρωτήσει το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου με ποια κριτήρια μείωσε τα τεύχη της Πολιτιστικής που εκδόθηκε αυτή τη φορά από 15.000 που αναλογούν σ' όλους τους εργαζόμενους σε 5.000 τεύχη, όταν στον Προϋπολογισμό αναφέρεται σαν κονδύλι ειδικό για την Πολιτιστική δύομισυ εκατομμύρια και όταν τα προηγούμενα χρόνια του Απολογισμού στο μεν 1989 ξοδεύτηκαν για την Πολιτιστική 1.984.000 και το 1988 1.514.000 και είχαν εγκριθεί τρία εκατομμύρια πράγμα που σημαίνει ότι δεν ξοδεύτηκαν τα λεφτά που είχαν προεγκριθεί.

Ποια ήταν λοιπόν η λογική που επεκράτησε για να μειωθεί η Πολιτιστική έτσι ώστε να μην καλύπτει τις στοιχειώδεις ανάγκες του προσωπικού που κατά την άποψη της Συντακτικής Επιτροπής ο πολιτισμός είναι για όλους και αναφαίρετο δικαίωμα κάθε μέλους του Συλλόγου;

ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Συνάδελφοι, κάποιες απαντήσεις για ερωτήσεις που μίλησαν σε σχέση με τον Οικονομικό Απολογισμό.

Πρώτον, γιατί τα έξοδα των γιορτών και της ψυχαγωγίας για το 1989 ανεβαίνουν στο ποσό των 35 εκατομμυρίων. Αυτή είναι η ερώτηση. Η απάντηση: Τα 35 εκατομμύρια είναι 12 εκατομμύρια για τα δώρα του 1988 τα οποία πληρώθηκαν στις αρχές του 1989 και τα υπόλοιπα 23 εκατομμύρια είναι τα δύο χιλιάδικα ανά παιδιά συνάδελφων που δόθηκαν μέσα στον Δεκέμβριο του 1989.

Δεύτερον. Γιατί είναι μειωμένο το κονδύλι των Νομαρχιακών Παραρτημάτων. Απάντηση: Διότι τόσα μας ζητήσανε. Όπως ξέρετε, μέσα από τον Κανονισμό Λειτουργίας των Νομαρχιακών Παραρτημάτων και μιλώ για τους συνάδελφους από την περιφέρεια, υπάρχει ένα άρθρο, που λέει ότι τα Νομαρχιακά Παραρτήματα δικαιούνται το 15% της ετήσιας εισφοράς των μελών του για εκδηλώσεις των παραρτημάτων και για συνδικαλιστική δράση εφόσον όμως καταθέτουν προϋπολογισμό. Δυστυχώς. Και είναι ένα σημείο εκφυλισμού της περιφερειακής διαδικασίας και της περιφερειακής οργάνωσης. Ελάχιστα παραρτήματα είναι σε λειτουργία και ζητήσανε τα χρήματα αυτά, τα οποία διαβάζετε στον απολογισμό.

Τρίτον: Γιατί είναι αυξημένο το κονδύλι των αθλητικών αγώνων. Φέτος όπως ξέρετε επειδή υπάρχει άρθρο στην Συλλογική Σύμβαση για κάλυψη πολιτιστικών δραστηριοτήτων, υπάρχει μια σημαντική άνοδος του επιπέδου των αθλητικών αγώνων, αλλά και σημαντική αύξηση του αριθμού των συνάδελφων που ασχολούνται με τ' αθλητικά. Απ' ότι θυμάμαι αυτή τη στιγμή οι συνάδελφοι που συμμετέχουν σ' ομάδες, σ' όλα τα σπορ ξεπερνάνε τους 1.300.

Τέταρτη ερώτηση: Γιατί μειώθηκαν τα τεύχη της Πολιτιστικής του περιοδικού Πολιτιστική, ενώ υπάρχει ανάλογο κονδύλι για τον Προϋπολογισμό του 90.

Συνάδελφοι, το Διοικητικό Συμβούλιο κρίνει ότι τα 17.000 κομμάτια που έβγαζαν για Πολιτιστική ήταν πάρα πολλά γιατί υπήρχε ένας σημαντικός αριθμός συνάδελφων, που δυστυχώς βέβαια δεν διάβασε το περιοδικό. Το κονδύλι που υπάρχει για την Πολιτιστική για το 1989 αφορά μόνον ένα περιοδικό, μια μόνον έκδοση. Ελπίζω το Διοικητικό Συμβούλιο ότι το 1990 θα υπάρχουν περισσότερες εκδόσεις ώστε να μπορούν να ενημερωθούν καλύτερα οι συνάδελφοι. Αυτά.

ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Η διαδικασία που ψήφισε η Γενική Συνέλευση είναι ενιαία. Θα γίνει και διοικητικός απολογισμός και θα γίνουν τοποθετήσεις από κοινού. Αυτό ψηφίσαμε στην διαδικασία.

ΜΑΥΡΟΦΟΡΟΣ: Συνάδελφοι, τέτοια πρόταση φυσικά δεν ψήφισα. Δύο ζητήματα συνάδελφοι. Σε ποιους απευθύνομαι. Εδώ γίνεται κριτική για αδυναμία, για δυσκολία, για κρίση, αλλά πρέπει να μιλήσουμε στους απόντες και να ρωτήσουμε. Όταν έγινε η εκλογή του Προέδρου της Γενικής Συνέλευσης, πόσοι ήταν παρόντες. Ένα.

Δύο: Αυτή την ώρα που μιλάμε, πόσοι είναι

παρόντες;

Τρία: Συνάδελφοι, είναι διαδικασία αυτή που ειδοποιούμε τα μέλη και λέμε: Ελάτε στις 10 η ώρα θα βγάλουμε Πρόεδρο, και ελάτε στις 7 η ώρα να βγάλουμε Εφορευτική Επιτροπή;

Δεν θέλω να ταλαιπωρήσω τους παρόντες που έχουν την υπευθυνότητα και την συνέπεια, απευθύνω στους παρόντες όχι τόσο για τους απόντες, αλλά γι' αυτούς που τους έδωξαν, αν αυτό δεν είναι κατανοητό, τότε συνάδελφε Πρόεδρε, καλό είναι να προβληματιστείς.

Μου έδωσες τον λόγο για να παρουσιάσω τον απολογισμό δράσης του Διοικητικού Συμβουλίου του ΣΥΕΤΕ. Αν μου τον αφαιρείς δεν έχω κανένα πρόβλημα.

ΠΙΣΚΟΠΟΣ: Συνάδελφοι, είσατε λίγοι που έχετε το ενδιαφέρον να κάσετε μέχρι το τέλος ν' ακούσετε, αλλά είμαστε υποχρεωμένοι ν' ανεβαίνουμε στο βήμα να τ' αλέμε διότι καταγράφονται και ελπίζω εφέτος να γίνει μια μεγάλη προσπάθεια, η ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ της Γενικής Συνέλευσης να βγει πριν τις εκλογές ώστε να τα διαβάσουν και οι συνάδελφοι που απουσιάζουν και εκείνοι που δεν μπόρεσαν να έρθουν. Γι' αυτό τον λόγο επιμένουμε ν' ανεβαίνουμε στο βήμα για να καταγράφονται να τα διαβάζουμε.

Συνάδελφοι, είναι δεδομένο ότι κάθε χρόνο ψηφίζουμε να στα οικονομικά, διότι θεωρούμε και πιστεύουμε ότι κανένας συνάδελφος δεν έχει διάθεση ή να δημιουργήσει πρόβλημα, αν θέλετε να καταχραστεί την διαχείριση των εισφορών μας ή ενδεχομένως να κάνει κάτι άλλο. Αυτό είναι δεδομένο. Και μ' αυτό τον κανόνα ξεκινώ. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι δίνουμε την δυνατότητα σ' οποιοδήποτε Προεδρείο ή Ταμία να διαχειρίζεται τα χρήματα τις εισφορές σας όπως θέλει και ν' αποφασίζουν όποιοι θέλουν εκτός από έναν αρμόδιο το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου. Έχει καταργηθεί αυτή η διαδικασία συνάδελφοι.

Οι Επιτροπές και τα Επιτροπάτα αποφασίζουν για τις δαπάνες δεκάδων εκατομμυρίων και μας έρχονται μετά από μήνες εκ των υστέρων να εγκρίνει το Διοικητικό Συμβούλιο τις δαπάνες αυτές. Τι να κάνουμε και εμείς βρισκόμαστε μπροστά σε τετελεσμένα γεγονότα και είμαστε υποχρεωμένοι να ψηφίσουμε. Αλλά αυτό το πράγμα μέχρι που μπορεί να φτάσει; Μέχρι που μπορεί εμείς που είμαστε μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου να είμαστε διακοσμητικά στοιχεία και να ερχόμαστε εκ των υστέρων να εγκρίνουμε δαπάνες δεκάδων εκατομμυρίων.

Μ' αυτή την σκέψη και επειδή έχουν συμβεί πολλές σπατάλες όχι κομπίνες, σπατάλες αλόγιστες που θα μπορούσε να περιστείλει κατά πολύ το Διοικητικό Συμβούλιο αν ήρχοντο προκαταβολικά προς έγκριση και να έχει οικονομικά αποτελέσματα θετικά το Σωματείο μας. Πήραμε μια θέση στο τελευταίο Διοικητικό Συμβούλιο και δεν ψηφίσαμε τα οικονομικά και δεν θα τα ψηφίσουμε και τώρα. Οχι γιατί δεν έχουμε εμπιστοσύνη στους διαχειριστές, αλλά δεν έχουμε εμπιστοσύνη στον τρόπον με τον οποίον έχουν υποβαθμίσει το Διοικητικό Συμβούλιο το οποίο και μόνον αυτό δεν αποφασίζει για τις δαπάνες. Αποφασίζουν πρώτα οποιοδήποτε άλλοι και μετά εμείς.

Πολιτιστική δραστηριότητα μεγάλη. Ακούσατε προηγουμένως Πολιτιστική. Ενα περιοδικό που το βλέπουν και το πίνουν στα χέρια τους πολλοί ελάχιστοι συνάδελφοι. Εβγαίνε σε χιλιάδες αντίτυπα, πλήρωνε εκατοντάδες γραφίδες το Σωματείο και αυτά ήμεναν στο χροαφείο του Συλλόγου και τα έπαιρνε μετά ο ρακοσυλλέκτης και τα πήγαινε για πολτοποίηση ή τα στέλνανε στους συναδέλφους και τα πετάγανε.

Εκατοντάδες χιλιάδες δραχμές δαπάνες. Μάχονται κάποιοι γιατί μειώσαμε τα τεύχη. Λες και 16.000 εργαζόμενοι ανησυχούν αν θα βγει η Πολιτιστική. Πολιτιστικά ν' αγοράσουμε και σκάφος ιστιοπλοίας, να πάνε να μάθουν και ιστιοπλοία. Ποιοί το αποφασίζουν αυτό; Οι Επιτροπές των πολιτιστικών. Το Διοικητικό Συμβούλιο δεν έχει γνώμη. Δεν μπορεί ν' αποφασίσει. Μας το απαγορεύουν οι υφιστάμενοι της πλειοψηφίας.

Και τελειώνοντας συνάδελφοι. Θέλω να πω ότι μέσα στα πλαίσια αυτά υπάρχει και ένα θέμα σοβαρό. Ενα θέμα σοβαρό και το 1988 και το 1989. Αγορά δώρων για τα παιδιά συνάδελφων. Στην Τραπεζιτική μέσα βλέπετε ένα πόρισμα, που έβγαλε μια Επιτροπή που έκανε έλεγχο της διαδικασίας αγοράς δώρων του 1988. Αν καθήστε και το διαβάσε-

τε θα δείτε ένα πράγμα, το οποίο γίνεται κάθε χρόνο. Πότε το Διοικητικό Συμβούλιο δεν ασχολείται ουσιαστικά με την αγορά των δώρων από 1 Σεπτέμβρη - Οκτώβρη για να έχει χρόνο να ακολουθεί σωστές διαδικασίες και ν' αγοράζει τα δώρα;

Πάντοτε υπάρχουν κάποιες τριβές, κάποιες διαφωνίες και φτάνουμε πάντα τέλος Νοεμβρίου, αρχές Δεκεμβρίου ν' αγοράσουμε τα δώρα των παιδιών με συνέπεια να ψάχνουμε να βρούμε έναν - δύο που έχει ενδιαφέρον να σπεύσει στην αγορά να βρει προσφορές ν' αγοράσουμε τα δώρα. Και γνωρίζετε τι έγινε το '88. Οι περισσότεροι συνάδελφοι δεν πήρανε τα δώρα των παιδιών τους.

Το πόρισμα αυτό τι έβγαλε; Ότι ένας συνάδελφος στην πλατεία Μητροπόλεως, που έχει στο όνομα της γυναίκας του κάποια εμπορική επιχείρηση ήταν ο κύριος προμηθευτής, πήρε το μεγάλο τζιρό της δουλειάς, όπου στο τέλος το εγκατέλειψε στην μέση και εν συνεχεία παρουσιάστηκε στον Σύλλογο κάποιος άλλος, που δεν είχε κάνει ποτέ προσφορά, και πήγε το Σωματείο στα Δικαστήρια και έχει διενέξη το Σωματείο και είναι στο Εφετείο γιατί δεν του πληρώνει τα λεφτά επειδή δεν έκανε σωστά την δουλειά.

Αν συνάδελφοι, αυτές οι διαδικασίες δεν είναι για καταψήφιση, τότε τι πρέπει να είναι. Διαβάστε καλά το πόρισμα. Διαβάστε καλά αυτούς οι οποίοι είναι ανακατεμένοι μέσα εδώ, και συγκρίνατε κάποια άλλη ευαισθησία που είχαν οι παρατάξεις ΠΑΣΚΕ, ΕΝΙΑΙΑ, ΕΝΩΤΙΚΗ στον Συνεταιρισμό, που για ευνοϊκότερες διαδικασίες και που δεν τις δικαιολογούμε, έφτασαν σε σημείο να καταδικάζουν συνάδελφο, και σήμερα που εδώ αποδεικνύεται ότι μεσάζων υπήρξε, μεσάζοντες των μεσαζόντων χωρίς προσφορές, χωρίς διαδικασίες, χωρίς τίποτε, διασπαθίζονται δεκάδες εκατομμυρίων.

Γι' αυτό τον λόγο καταψήφισα και τα οικονομικά.

ΜΑΥΡΟΦΟΡΟΣ: Συνάδελφοι, συνεχίζω από εκεί που σταμάτησα επαναλαμβάνοντας όσα είπα. Σεβόμενος το χρόνο σας δεν θα διαβάσω όλη την απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου θα επιδιώξω να κάνω μια συνοπτική παρουσίαση έτσι ώστε να δοθεί περισσότερος χρόνος για ομιλίες. Βέβαιος ότι οι παρόντες έχουν διαβάσει τον απολογισμό, οι απόντες έτσι ή αλλιώς δεν μπορούν ν' ακούσουν.

Συνάδελφοι, τα βασικά προβλήματα που συγκέντρωσαν κατά κύριο λόγο την προσοχή του Διοικητικού Συμβουλίου ήταν:

1. - Καθεστώς προσλήψεων - Εκπαίδευση προσωπικού - Κανονισμοί στην τοποθέτηση στελεχών - Κανονισμοί λειτουργίας διευθύνσεων. Μέτρα ανακατανομής προσωπικού.
2. - Τα συνολικά σχέδια της Διοίκησης στην βάση των γνωστών προτάσεων της ΧΑΛΜΙΤΟΝ για εκσυγχρονισμό της Εθνικής. Πρόβλημα που περιλαμβάνει ζητήματα, σχετικά με κριτήρια λειτουργίας της Εθνικής. Πολιτικής για το προσωπικό, οργανωτικών αλλαγών, εισαγωγής νέας τεχνολογίας, πολιτικής Ομίλου Επιχειρήσεων της Εθνικής.
3. - Τακτικά προβλήματα κύρια της Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας 89, με βάση τις αντίστοιχες αποφάσεις της ΟΤΟΕ.
4. - Ζητήματα συμμετοχής και διαφάνειας - απόρρητο - κοινοβουλευτικός έλεγχος πάνω στην λειτουργία των Τραπεζών του δημόσιου τομέα.

Αξιολογώντας την προτεραιότητα των προβλημάτων αυτών προκύπτει η βασική διαπίστωση ότι ο γενικός προσανατολισμός του Διοικητικού Συμβουλίου ως προς την επιλογή και ιεράρχηση των προβλημάτων βρισκόταν σε σωστή κατεύθυνση. Όμως απουσίασαν ορισμένα εξ ίσου σοβαρά προβλήματα, όπως ασφαλιστικό, χαρτοφυλάκιο Εθνικής, προβληματικές λειτουργίες του ΣΥΕΤΕ κ.λ.π.

Οι θέσεις που διαμόρφωσε ο ΣΥΕΤΕ διεκδικώντας την λύση των προβλημάτων αυτών ήταν στον α' ή β' βαθμό σωστά επεξεργασμένες και ρεαλιστικές. Όμως σε πολλές περιπτώσεις εμφανιζόνταν από τα πάνω χωρίς την ουσιαστική συμμετοχή των συναδέλφων και την διαμόρφωση μιας ανάλογης συνειδησης στο σύνολο των συναδέλφων.

Η θετική και πλούσια εμπειρία από την συνολική δράση των συναδέλφων της Διεύθυνσης Οργάνωσης αποτελεί υπόδειγμα τόνων ως προς τον τρόπον διαμόρφωσης θέσεων - στόχων όσον και ως προς τους τρόπους διεκδίκησης, χρειάζεται ν' αξιοποιηθεί και

να γενικευτεί η μεθοδολογία των Διοικήσεων της Εθνικής ήταν και είναι προκλητικά αρνητική, μακριά από τ' αιτήματα του ΣΥΕΤΕ και επικίνδυνη αδιάφορη ως προς τα βασικά προβλήματα της Εθνικής νοούμενης ως επιχείρησης του 1989 του 1990 και της καραμέλλας του 92.

Η αλλαγή διοίκησης που ήταν αποτέλεσμα των μεταβολών σε κυβερνητικό επίπεδο δεν οδήγησε σε ουσιαστικές διαφορές, ως προς τις θέσεις πρακτικές κ.λ.π. της Διοίκησης.

Η Διοίκηση Γερμίδης που διαδέχθηκε την επτάχρονη Διοίκηση Παναγόπουλου ακολουθεί την ίδια κατεύθυνση αξιοποιώντας τα έργα της προκάτοχης.

Το συνολικό αποτέλεσμα της δράσης του ΣΥΕΤΕ συνοψίζεται στις εξής επιγραμματικές διαπιστώσεις:

α) Απέτρεψε την εφαρμογή των όποιων αντεργατικών σχεδίων.

β) Προχώρησε το άνοιγμα του προβλήματος, εκσυγχρονισμός της ΕΤΕ, μ' επίκεντρο τις ανάγκες και δυνατότητες των εργαζομένων.

γ) Οι λύσεις που κατακτήσαμε στα πλαίσια της Εθνικής είναι περιορισμένες τόσο ως προς το οικονομικό, όσο και το θεσμικό αποτέλεσμα.

δ) Σημαντική στάθηκε η συνεισφορά του ΣΥΕΤΕ στην δράση της ΟΤΟΕ, τόσο στην κατάκτηση ικανοποιητικής Συλλογικής Σύμβασης για το 89, όσον και θετικών ρυθμίσεων για την κατάργηση του γνωστού κούτσονόμου, άρση απορρήτου, την θεσμοθέτηση Κοινοβουλευτικής Επιτροπής για τον έλεγχο στην λειτουργία των ΔΕΚΟ και των Τραπεζών του δημόσιου τομέα.

Η αναφορά στην Γενική Συνέλευση, που έχει απολογισμό δράσης του Διοικητικού Συμβουλίου είναι αναγκαία, όχι βέβαια για να καλύψουμε πραγματικά κενά στην δράση μας, αλλά γιατί οι στόχοι που κατακτήθηκαν το 89 μέσα από την δράση της ΟΤΟΕ είναι σημαντικά βήματα για το συνδικαλιστικό κίνημα και βέβαια επισημαίνουν την συνεισφορά και του ΣΥΕΤΕ.

ε) Δεσμοί του ΣΥΕΤΕ με το υπόλοιπο συνδικαλιστικό κίνημα. Η συμμετοχή μας σε σειρά εκδηλώσεων, κινητοποιήσεων, δραστηριοτήτων του ΕΚΑ, των Τοπικών Εργατικών Κέντρων και της ΓΣΕΕ κινήθηκε σε θετικά επίπεδα. Όμως χρειάζεται να ξεπεραστούν τα φαινόμενα διοικητικής συμμετοχής και στην κατεύθυνση αυτή ο καθοριστικός παράγοντας είναι η διαμόρφωση στόχων που συνεννώνουν ευρύτερα τμήματα του συνδικαλιστικού κινήματος έτσι ώστε η κοινή δράση να γίνεται πιο επιτακτική και πιο αποτελεσματική.

Χρειάζεται επίσης να προσέξουμε πιο πολύ τα ζητήματα εργατικής αλληλεγγύης που συνιστούν έναν νευραλγικό τομέα για την πορεία του συνδικαλιστικού κινήματος.

Προβλήματα αιχμής η άμεση βελτίωση λειτουργίας του ΣΥΕΤΕ. Λέμε για το πρόβλημα αιχμής που μια έκφρασή του είναι και η σημερινή εικόνα της τακτικής Γενικής Συνέλευσης. Είναι κοινή διαπίστωση ότι πρόκειται για παλιό και σύνθετο πρόβλημα. Τα φαινόμενα γραφειοκρατικής λειτουργίας, συγκεντρωτισμού, των ελλείψεων στο βασικό τρίπτυχο προγραμματισμός, καταμερισμός, έλεγχος έχουν ενταθεί, αφετηρία για την συνολική αντιμετώπιση αποτελεί λειτουργία πρώτα του ίδιου του Διοικητικού Συμβουλίου, να καταστεί πραγματικά επιτελικό όργανο μιας μεγάλης συνδικαλιστικής οργάνωσης.

Οι ανάγκες επιβάλλουν να ξεπεραστούν οι συνηθισμένες πρακτικές και μεθοδολογίες, που όπως ανταποκρίνονται σε ξεπερασμένες συνθήκες. Να δούμε πιο αποφασιστικά τον ρόλο και των αποσπασμένων στο Διοικητικό Συμβούλιο του ΣΥΕΤΕ.

Η λειτουργία των Επιτροπών δουλειάς του ΣΥΕΤΕ ν' αναβαθμιστεί και ν' αναδιάρθρωθεί. Ο ρόλος των ΕΑΚ να ενισχυθεί ουσιαστικά, ν' αξιοποιηθεί το πλούσιο δυναμικό των γνώσεων, των συνδικαλιστών για τη μελέτη και τεκμηρίωση των θέσεων του ΣΥΕΤΕ.

Στη διετία που μας πέρασε και πιθανόν λόγω των συνεχών αλλαγών των διευθυντών προσωπικού αλλά και σαν συνέπεια της νοοτροπίας που προαναφέραμε, η Διοίκηση υπήρξε εχθρική και άκαμπτη απέναντι στα αιτήματά μας. Είναι σίγουρο ότι ο ΣΥΕΤΕ έχει τη δυνατότητα να διεκδικήσει αποτελεσματικότερα. Η έντονη παραταξιοποίηση και ο κυβερνητικός συνδικαλισμός υπήρξαν ανα-

σταλτικοί παράγοντες της όλης προσπάθειας. Και έτσι χάνουμε τους συναδέλφους, που βλέποντας όλη αυτή την κατάσταση κάπου περιθωριοποιούνται και αποστασιοποιούνται.

Εμείς σαν Ενωτική προβληματιστήκαμε και σκεφτήκαμε τι μπορούμε να κάνουμε για όλα αυτά. Είδαμε ότι με την στενή παραταξιοποίηση χάνουμε ουσιαστικά το παιγνίδι. Είμαστε αδύναμες φωνές, που κανείς δεν μας ακούει. Συμμετέχουμε σ' ένα πλατύτερο σχήμα, που ελπίζει ότι με συνεχή επαφή με τους συναδέλφους θα έχουμε πλέον την δυνατότητα ν' αγωνιστούμε αποτελεσματικά για το συμφέρον όλων μας.

Πιστεύουμε ότι το νέο σχήμα η ΔΑΣ είναι η φωνή κάθε συναδέλφους που βρίσκεται στον χώρο μας, ότι έχει σημαντικές δυνατότητες διεκδίκησης και ίσως για να μείνει κάτι απ' όλο αυτό θέλω να πω ότι επιτέλους δημιουργήθηκε στο συνδικαλιστικό μας χώρο μια μεγάλη συνεπής αγωνιστικής παράταξη που θα έχει την δυνατότητα ν' αποτελέσει τον φραγμό εκείνο που χρειάζεται σήμερα απέναντι στις κάθε μορφής εκδηλώσεις αυταρχισμού. Ευχαριστώ.

ΠΕΠΕΣ: Συνάδελφοι, κάθε πέρσι και καλύτερα λέει η παροιμία. Σέβομαι βέβαια τους συναδέλφους που παραμείνανε, αλλά ειλικρινά δεν νοιώθω τόσο όμορφα να μιλάω σ' άδεια καθίσματα. Παρ' όλα αυτά θα ήθελα έστω οι εναπομείναντες να δώσουν την προσοχή τους να πω δύο κουβέντες για τον απολογισμό μας. Για κάτι που υποτίθεται ότι ήρθαμε σήμερα, και όχι για να πάμε εκεί που πήγαν οι συνάδελφοι, που άδειασαν τις καρέκλες.

Το προηγούμενο Διοικητικό Συμβούλιο απολογείται για μια περίοδο που είχαμε σοβαρές αλλαγές στην Ελλάδα. Είχαμε 3 κυβερνήσεις, δύο διοικήσεις της ΕΤΕ, άρα αυτό δημιουργήσε για την δράση μας συνθήκες διαφορετικές από πέρσι και απ' άλλες χρονιές. Αυτές οι αλλαγές είδαμε να έχουν και ένα άμεσο αποτέλεσμα στη στάση κάποιων δυνάμεων. Αυτό θέλω να το αναφέρω, γιατί είναι ένα βασικό κριτήριο για τον τρόπο που πρέπει οι συνάδελφοι να βλέπουν, όταν πρόκειται να ψηφίσουν κάποιες δυνάμεις, το τι δυνάμεις ψηφίζουν και τι περιμένουν απ' αυτές.

Η ΠΑΣΚΕ ενώ άρχισε με την συναλλαγή της κυβέρνησης, όταν έχασε το ΠΑΣΟΚ την εξουσία τις αγωνιστικές κραυγές και το να ζητά απεργίες για όλα εδώ και τώρα, δεν ήταν δυνατόν ν' αλλάξει την θέση της για σοβαρά προβλήματα που υπήρχαν στον χώρο, έτσι παρέμεινε στηριχτής και προσπάθησε με κάθε τρόπο ν' αφήσει στο απειρόβλητο τα ζητήματα του εκσυγχρονισμού που ο Παναγόπουλος και η ΧΑΜΙΛΤΟΝ προσπάθησαν να επιβάλλουν στον χώρο.

Η ΔΑΚΕ αντί να βοηθήσει με την δράση της του συνδικαλιστικού Διοικητικού Συμβουλίου, εκείνο που έκανε ήταν ότι προσπάθησε με κάθε τρόπο ν' αλώσει τους μηχανισμούς της Διοίκησης προχωρώντας στον ίδιο δρόμο, πίσω από τον δρόμο που είχε χαράξει η ΠΑΣΚΕ. Το τελευταίο δε διάστημα ήταν απλώς ένας μάντρας που προσπαθούσε να περάσει απόφια την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας στον χώρο μ' ένα κλίμα ότι όλα φαίνε, τίποτε δεν ψήφισε και φυσικά σήμερα θα έρθει να μιλήσει για τον απολογισμό του Διοικητικού Συμβουλίου και η μία κίνηση και η άλλη.

Εκδηλώσεις της είναι οι επανειλημμένες παραβιάσεις του ωραρίου μας, η κατεύθυνση για αυταρχικότερη συμπεριφορά των ιεραρχικά ανωτέρων, η κατεύθυνση για βαρύτερες ποινές στα Πειθαρχικά Συμβούλια, η κατεύθυνση για πιο αυστηρή αξιολόγηση στ' Αναθεωρητικά.

Ήταν μια νοοτροπία που έλεγε ότι στην Τράπεζα δουλεύουμε πάρα πολύ, ότι κάποιος έπρεπε να φύγει για να καταφέρουμε να επιζηήσουμε εμείς οι υπόλοιποι που θα μέναμε. Όπως καταλαβαίνετε μια νοοτροπία που έστρεφε τον συνάδελφο απέναντι στον διπλανό του, που δούλευαν στον ίδιο χώρο. Και βέβαια ακρογωνιαίος λίθος όλων αυτών υπήρξε ο παραγκωνισμός του συνδικαλιστικού κινήματος, η προσπάθεια όχι απλώς υποβάθμισης του αλλά εκμηδένισής του.

Τελικά η ΜΠΟΥΖΑΛΕΝ έφυγε βέβαια αλλά η νοοτροπία παράμεινε και εκδηλώσεις της βλέπουμε καθημερινά και έρχεται πλέον ο προβληματισμός. Πως μπορεί το συνδικαλιστικό κίνημα ν' αντιδράσει σε κάτι τέτοιο. Και εδώ είναι που πρέπει να τονιστεί ο ρόλος των θεσμών. Μόνον μέσα από θεσμούς, και

όχι σποραδικά, περιστασιακά και μεμονωμένα, μπορούμε να παλέψουμε, μπορούμε να κατοχυρωθούμε απέναντι σε τέτοια φαινόμενα εκφυλισμού της συλλογικής συνείδησης των εργαζομένων. Και φυσικά η ευθύνη για την δημιουργία, μορφοποίηση και διεκδίκηση αυτών των αιτημάτων βαρύνει πρωταρχικά και κύρια τον ΣΥΕΤΕ, που πρέπει μέσα από μια διαδικασία που μπορεί να ξεκινήσει πρώτον από συνεχή επαφή με τους συναδέλφους με σκοπό την συλλογή και τον προσδιορισμό των αιτημάτων. Δεύτερον με κατάλληλη επεξεργασία. Επεξεργασία που θα γίνεται με την αρμόζουσα σοβαρότητα και ρεαλιστικότητα. Τρίτον, με συγκέντρωση πληροφοριών για το τι συμβαίνει σ' ανάλογους χώρους, όπως σ' άλλες Τράπεζες, τι συμβαίνει στο Δημόσιο, ίσως και σε κάποιες περιπτώσεις τι συμβαίνει στην ΕΟΚ. Μια που η εικόνα που παρουσιάζει σήμερα η ΕΟΚ πολλά από τα στοιχεία αυτά θα είναι στοιχεία που θα τα δούμε σύντομα και στον χώρο μας.

Το Σωματείο πρέπει να έχει κατάλληλα ενημερωμένες πηγές. Και τέλος το αποτέλεσμα όλων αυτών να είναι αιτήματα, που θα πατούν στα πόδια τους μ' αιτιολόγηση και με συμπληρωματικά στοιχεία εμπεριστατωμένα. Τ' αιτήματα αυτά πρέπει να γνωρίζονται στους συναδέλφους τόσο μ' ανακοινώσεις, όσον και με περιοδείες στα καταστήματα. Με προσπάθειες για το κατά το δυνατόν πλατύτερες συζητήσεις και προβληματισμούς.

Τέλος, αφού ιεραρχούνται τα σπουδαιότερα και έχοντας το λαϊκό έρεισμα το Σωματείο τα προβάλλει προς την Διοίκηση και να πιέζει για την υλοποίησή τους.

Πολύ ενδεικτικά θ' αναφερθώ σε κάποια αιτήματα, τα οποία το Σωματείο διεκδίκησε κατά καιρούς. Ξέρετε το πρόβλημα που υπάρχει με τους κανονισμούς αξιολόγησης, τα φύλλα ποιότητας έχουν δημιουργήσει προβλήματα σ' όλους τους χώρους, έχουμε μείνει πίσω γιατί οι περισσότερες Τράπεζες έχουν φτιάξει κάτι καινούργιο, πιο σύγχρονο και πιθανόν πιο σωστό, ο δικός μας κανονισμός είναι και παλιός, κανονισμοί τοποθέτησης στελεχών, ώστε μ' αξιοκρατία να προχωρούν οι συνάδελφοι, κανονισμοί μεταθέσεων, που είναι ανύπαρκτοι στον χώρο μας μ' αποτέλεσμα άλλοι να ριζώνουν στον ίδιο χώρο και οι άλλοι να μετατίθενται χωρίς να θέλουν.

Πολλά μπορεί ν' αναφέρει κανείς που θα βοηθούσαν τον χώρο μας, εκπαίδευση μ' ίσες ευκαιρίες για όλους, αντικειμενική πειθαρχική διαδικασία, αντικειμενικό κανονισμό μετατάξεων.

Συνάδελφοι, μπροστά σ' αυτό το πρόβλημα που έχουμε μπροστά μας όλοι την εικόνα της Τακτικής Γενικής Συνέλευσης και επειδή σέβομαι την υπευθυνότητα των παρόντων έχω την σκέψη να μην προχωρήσω στην υπόλοιπη παρουσίαση του απολογισμού δράσης του Διοικητικού Συμβουλίου μια και είναι δεδομένο ότι οι παρόντες τον έχουν μελετήσει δεν ξέρω αν θα βοηθούσε στην διαδικασία να εκλέξουμε τώρα Εφορευτική Επιτροπή για να δούμε πόσο είναι παρόντες και να φανεί ακόμα πιο έντονο το εκφυλιστικό φαινόμενο και πρέπει να υπάρχουν σοβαρές ευθύνες γι' αυτή την εικόνα της Τακτικής Γενικής Συνέλευσης. Ευχαριστώ πολύ.

ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Λοιπόν ο καθένας που έρχεται εδώ έχει και την υπευθυνότητα και παίρνει και την ευθύνη για τις πράξεις και τα έργα που κάνει. Υπήρξε μια πρόταση διαδικαστική. Στην διάρκεια της διαδικασίας που συζητάμε προφανώς θα υπάρξουν και άλλες διαδικαστικές προτάσεις. Η Γενική Συνέλευση στο τέλος της διαδικασίας θ' αποφασίσει επάνω σ' αυτές τις προτάσεις που θα υπάρξουν. Ανάμεσα στην στιγμή της διαδικασίας θυμάται ο κάθε συνάδελφος κάτι που μπορεί κατά την άποψή του να είναι σωστό, αλλά εκείνη τη στιγμή απαιτεί να μπει στην ψηφοφορία θα διαλύσουμε την συνέλευση.

Στο τέλος λοιπόν της διαδικασίας, η πρόταση που ακούστηκε, η οποία άλλες προτάσεις υπάρχουν θα μπουνέ στην ψηφοφορία. Όχι αυτή τη στιγμή.

Συνάδελφοι, δεσμεύομαι απέναντι στην Γενική Συνέλευση και απ' ότι έχω ομολογίες εδώ των συναδέλφων ότι τα πρακτικά της Γενικής Συνέλευσης θα δημοσιευτούν στην Τραπεζική, δέκα μέρες πριν τις εκλογές.

Είχαμε πει για την Εφορευτική Επιτροπή, νομίζω ο χρόνος έληξε, όσες υποψηφιότητες υποβλήθηκαν. Είναι γύρω στα 45 άτομα,

εδώ θα γίνει η κλήρωση, θα τα καταγράψω σε μια κατάσταση. Θα προχωρήσουν οι ομιλίες.

ΑΝΟΙΓΕΤΑΙ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΟΜΙΛΗΤΩΝ

ΨΑΡΡΟΥ: Συνάδελφοι, πολλά ακούσατε τα τελευταία δύο χρόνια για τα όσα έκανε και κυρίως για τα όσα δεν έκανε η ΜΠΟΥΖΑΛΕΝ. Ευτυχώς σήμερα δεν είναι πλέον κοντά μας, η συμβουλιάτοράς μας έφυγε και πήγε στην μακρινή της πατρίδα, η διοίκηση Γερμίδης βέβαια μας έμεινε και έτσι υπάρχει η δυνατότητα να συζητάμε σήμερα τις διεκδικήσεις μας χωρίς τον ίσκιο της απειλής της.

Βέβαια στα καταστήματα και στους χώρους δουλειάς σας υπάρχουν ακόμα τα κορόνακια και οι μονές ουρές έτσι για να μας θυμίζουν ότι για μια άλλη φορά η ΕΤΕ προσπάθησε να εκσυγχρονιστεί. Ωστόσο και εκεί είναι πια ο προβληματισμός. Είναι το μόνο κατάλοιπο αυτό που έμεινε από την όλη ιστορία του εκσυγχρονισμού; Μήπως εκτός απ' αυτά που είναι άμεσα ορατά υπήρξε και κάτι το οποίον πιθανόν να μην φαίνεται τόσο πολύ, αλλά ίσως γι' αυτό είναι πιο επικίνδυνο;

Συνάδελφοι, αναφέρομαι σε μια συγκεκριμένη νοοτροπία. Μια νοοτροπία που την ζήσαμε τα τελευταία δύο χρόνια που πιθανόν να την έχετε αντιληφθεί και σεις στους χώρους δουλειάς σας, που είναι κάθε μέρα κάτι περισσότερο ορατό.

Σ' αυτές τις συνθήκες οι τέσσερις σύμβουλοι της Ενιαίας από τους 25, δυστυχώς τόση δύναμη μας έδωσαν οι συνάδελφοι με την ψήφο τους ανέλαβε ευθύνες δυσανάλογες. Παίρνοντας μάλιστα και την θέση του Προέδρου, αφού η πάγια θέση μας για αντιπροσωπευτικά Προεδρεία όπου ο καθένας θ' αναλάβει τις ευθύνες του με τις γνώστες διαδικασίες και τις θέσεις της ΠΑΣΚΕ και της ΔΑΚΕ δεν μπόρεσε να επιτευχθεί.

Σ' αυτή την περίοδο πρέπει να πούμε ότι η πρώτη νικηφόρα μάχη ήταν η σύμβαση του 89. Συνάδελφοι, δεν πιστεύω να υπήρχαν πολλές συλλογικές συμβάσεις τα τελευταία χρόνια που να δώσανε αυτό το αποτέλεσμα. Σ' αυτή την δράση το Σωματείο μας έδωσε μια μεγάλη συμβολή και καταγράφτηκε θετικά η υπογραφή αυτής της Συλλογικής Σύμβασης.

Εκείνο που ακόμα καταφέραμε το καλοκαίρι ήταν να κάνουμε ένα βήμα ακόμα μπροστά με το πόρισμα που βγήκε για τον εκσυγχρονισμό που η ΜΠΟΥΖΑΛΕΝ ΧΑΜΙΛΤΟΝ ήθελε να επιβάλλει στην Εθνική και ν' ανοίξει το πρόβλημα του εκσυγχρονισμού της ΕΤΕ με επίκεντρο τις ανάγκες και τις δυνατότητες των εργαζομένων στην Εθνική και όχι με την λογική που προσπαθούσε να επιβληθεί από την ΜΠΟΥΖΑΛΕΝ.

Συμβάλλαμε ακόμα καθοριστικά στην ψήφιση των νομοσχεδίων για το απόρρητο, ένα ζήτημα που χρόνια πάλευε το συνδικαλιστικό κίνημα ακόμα και για το ζήτημα της επιλογής των Διοικητών στις ΔΕΚΟ και στις Τράπεζες, ένα θέμα που μπορεί πραγματικά να βοηθήσει στην ανάπτυξη του συνδικαλιστικού κινήματος από καλύτερες θέσεις.

Ακόμη βοηθήσαμε μ' επεξεργασίες για κανονισμούς τοποθέτησης στελεχών, κανονισμούς εκπαίδευσης, να σταματήσουν ζητήματα, που χρόνια μας ταλανίζανε, μια προσπάθεια που κατά την γνώμη μας μπορούσε να καταφέρναμε να τα περάσουμε από την Διοίκηση να κτυπηθεί το ρουσφέτι, να σταματήσει πια κάποιος μέσω των μηχανισμών να επιβάλλει αναξιοκρατία που βασιλεύει και συνεχίζει να βασιλεύει στην Τράπεζα, όμως δυστυχώς αυτό, η αναξιοκρατία και το ρουσφέτι υποθάλπεται και σήμερα και από τις δύο παρατάξεις την ΠΑΣΚΕ και την ΔΑΚΕ, άρα μ' αυτούς τους συσχετισμούς δύσκολα θα μπορούσαμε να έχουμε σωστά αποτελέσματα.

Συνάδελφοι, δεν κρύβουμε ότι δεν είμαστε καθόλου ικανοποιημένοι από τον απολογισμό του Διοικητικού Συμβουλίου στο σύνολό του. Δεν έγιναν αυτά που μπορούσαν να γίνουν και φταίγανε πολλά πράγματα.

Οι συνάδελφοι, που θα μιλήσουν αμέσως μετά από την Ενιαία θ' αναφερθούν ακριβώς σ' αυτά τα προβλήματα με την οξύτητα που και εσείς τα βλέπετε και όλοι μας και θα προσπαθήσουν να κάνουν προτάσεις, που θα διαμορφωθούν σε μια πορεία με τις γνώμες τις δικές σας για το πως θα ξεπεραστούν. Μ' αυτές ακριβώς τις προτάσεις δεσμεύεται το νέο σχήμα που φτιάξαμε, το οποίον στήνεται

και είναι πραγματικά ένα παράθυρο ελπίδας κατά την γνώμη μας για ν' ανατρέψει τους συσχετισμούς στην Εθνική Τράπεζα, για να πάρει μία άλλη ρότα το Σωματείο μας, για ν' αναπτύξουμε τους αγώνες για να κατακτήσουμε τ' αιτήματα, που χρόνια βάζουμε.

Αυτός ο συνδυασμός της δημοκρατικής, αγωνιστικής συνεργασίας με την δύναμη που θα μας δώσετε εσείς στις εκλογές θα μπορέσει πιστεύουμε του χρόνου ο απολογισμός να είναι ακόμη καλύτερος ψηφίζοντας βέβαια και τον φετινό.

ΠΙΣΚΟΠΟΣ: Συνάδελφοι σήμερα ερχόμαστε εδώ να κρίνουμε τα πεπραγμένα ενός Διοικητικού Συμβουλίου. Ενός Προεδρείου ουσιαστικά γιατί δεν υπάρχει Διοικητικό Συμβούλιο στην πράξη. Ενα Προεδρείο το οποίον μέσα στα γραφεία εσφάζοντο και μέσα στο Διοικητικό Συμβούλιο προσπαθούσαν να συγκεράσουν τις διαφορές τους παζαρεύοντας για να βγάλουν κάποιες θέσεις, προβλέποντας πάντοτε ή η μία παράταξη ή η άλλη την ΔΑΚΕ για ν' αθροίσουν τα κουκιά και να βγάλουν ορισμένες αποφάσεις.

Πάρα πολλές φορές η παράταξη μας σε σωστές συνδικαλιστικές προτάσεις έδινε την ψήφο της για να βγούν οι αποφάσεις αυτές, αλλά ποτέ αυτές οι αποφάσεις που ψηφίζοντο με την Ενιαία ή δε ξέρω ποιά είναι το όνομά της τώρα, εμείς Ενιαία την ξέρουμε, έχουμε μπερδέψει τις ονομασίες, δεν υλοποιούνται διότι η μεγάλη παράταξη του Προεδρείου εφόσον διαφωνούσε δεν παίρνανε τίποτε. Είχαν μοιράσει δηλαδή τις εξουσίες. Εσείς μεν, Τραπεζική, Πολιτιστική και ορισμένα άλλα πράγματα, εμείς δε να μην υλοποιούμε τίποτε. Τραγική εικόνα, επεικώς τραγική εικόνα. Ο συνάδελφος Μαυροφόρος Πρόεδρος του Σωματείου τον Δεκέμβριο σ' ένα εισηγητικό του σημείωμα σαν πρόγραμμα δράσης και αυτό μόνον αποκάλυπτε την κατάσταση στο Σωματείο. Για την κατάσταση αυτή δεν είναι άσχετες οι αδυναμίες και οι παραλείψεις που παρουσιάζει η δράση του ΣΥΕΤΕ.

Περίμενε ο συνάδελφος να το διαπιστώσει τον Δεκέμβριο του 89, στην λήξη της θητείας του απερχόμενου Διοικητικού Συμβουλίου.

Μια εικόνα θλιβερή για το Προεδρείο και για τις δυνάμεις, που το αποτελούσαν, όταν ακούγαμε από τα χείλια αυτών οι οποίοι είχαν ψηφίσει μέλη του Προεδρείου των παρατάξεων, οι μεν να λένε έχεις φασιστική νοοτροπία, άντε στο διάλο κ.λ.π. και πολλά διάφορα που έπρεπε να ντρέπονται αυτοί που τα εκτοξεύουν και αυτοί που τα εδέχοντο. Αλλά είχαν μια πρόνοια. Ευτυχώς που σήμερα ο συνάδελφος Πλιάκος απεκάλυψε για την πλευρά του για την παράταξη του και σ' αυτό το επίπεδο την διγλωσσία που χρησιμοποιεί ο πολιτικός του φορέας. Είπε ότι συμφώνησε με την εισήγηση Διοικητού για να εκπαιδευθούν ή να βρεθεί λύση σε κάποιες υπερπληρωμένες επιχειρήσεις για τις οποίες πληρώνει συνεχώς η Εθνική Τράπεζα από τον ιδρώτα τον δικό μας. Από την άλλη πλευρά η ΠΑΣΚΕ στο έντυπο που κυκλοφόρησε και θα κυκλοφορήσει λέει ότι εμείς είμαστε εκείνοι οι οποίοι στηρίζουμε το ξεπούλημα των προβληματικών των υποχρεωμένων κ.λ.π.

Ας μας πούνε λοιπόν τι θέλουν. Τι θέλει και ο πολιτικός τους φορέας διότι στην Βουλή και οι Υπουργοί που έβαλαν στην κυβέρνηση την οικουμενική φτιάχνανε σχέδια πως θ' απαλλαγεί η εθνική οικονομία απ' αυτό το καρκίνωμα που λέγεται προβληματικές και υπερπληρωμένες επιχειρήσεις και ήταν έτοιμο το σχέδιο νόμου από τον κ. Γιάνναρο για ν' απαλλαγεί η Εθνική Τράπεζα απ' αυτό το καρκίνωμα.

Να μας πείτε συνάδελφοι, τι θέλετε επιτέλους. Θα συνεχίζει η Εθνική Τράπεζα με τα λεφτά που βγάζουμε εμείς τα κέρδη να πληρώνει πληγές άλλων, πληγές εκείνων που ερήμαξαν τις προβληματικές επιχειρήσεις; Εμείς τουλάχιστον λέμε όχι. Κάποτε πρέπει να δοθεί λύση.

Συνάδελφοι το Σωματείο έχει πολλά θέματα να απασχοληθεί, και στη διετία που πέρασε πολλά θέματα και σοβαρά μας απασχόλησαν, όχι όμως για να προχωρήσουμε σε λύσεις, απλώς και μόνο συνθηματολογικά, να αναφέραμε κάθε φορά σε ανακοινώσεις, απλώς και μόνο για ψηφοθηρικούς λόγους, και να δείξουμε ότι κάτι κάνουμε για τους συναδέλφους. Κυρίαρχο θέμα, ήταν ο εκσυγ-

χρονισμός. Για τον εκσυγχρονισμό, θα μιλήσει άλλος συνάδελφος της παράταξης, αλλά και αυτό ήταν ένα θέμα εκμετάλλευσης, απλώς μόνο για προπαγάνδα.

Συμβούλια τοποθετήσεως στελεχών: Πολλά ημερομίσθια έχουμε καταθέσει, δυστυχώς δεν έχουμε πετύχει τίποτα. Αυτό στη κρίση σας, γιατί δεν έχουμε πετύχει τίποτα. Δύο θέματα, που προσφέρονται για κατανάλωση και για εκμετάλλευση, φύλακες του νόμου 1339, και ένταξη καθαριστριών. Συνάδελφοι της ΠΑΣΚΕ και της Ενιαίας, τόσα χρόνια που είσατε Προεδρείο, και η προηγούμενη Διοίκηση, ήταν της ΠΑΣΚΕ τουλάχιστον, είχαν τη δυνατότητα οι συνάδελφοι της ΠΑΣΚΕ, να επιβάλουν τη λύση των θεμάτων.

Γιατί δεν μπορέσατε να τα λύσετε, παρά τα φέρνατε κάθε φορά σε ένταση προεκλογικά, να εκμεταλλεύεστε και να κλέβετε τη ψήφο των συναδέλφων, πιστεύοντας και αυτοί οι ταλαίπωροι συνάδελφοι, ότι πραγματικά αγωνίζεστε γι' αυτούς; Και έρχομαι στο τελευταίο συνάδελφο, γιατί δεν υπάρχει χρόνος, συμμετοχή στα συμβούλια. Ναι, συνάδελφοι, ένα περιστατικό θα σας αναφέρω, και αυτό μόνο τα λέει όλα.

Σε συμβούλιο αναθεώρησης φύλλων ποιότητας, εκπρόσωπος των εργαζομένων, μικρόβαθμη υπάλληλος. Και δήλωσε στο Σωματείο, όταν επέστρεψε από το συμβούλιο, γιατί συμμετείχε και συμφώνησε στον αποκεφαλισμό, ή αν θέλετε στην καταρράκωση του φύλλου ποιότητας συναδέλφων, με το αιτιολογικό ότι της είπαν οι διευθυντές, ότι είστι γινόνταν και στο παρελθόν και δεν μπορούσα να πω τίποτε άλλο.

Εάν συνάδελφοι, οι παρατάξεις ΔΑΚΕ και ΠΑΣΚΕ, πιστεύουν, ότι πρέπει να πηγαίνουν στα συμβούλια τοποθετήσεων, μετακινήσεων, προαγωγών, υπάλληλοι οι οποίοι δεν γνωρίζουν, δεν είναι εις θέση να διαβάσουν τα χαρτιά, τα οποία παίρνουν για να πάνε να πάρουν θέσεις, λυπάμαι, αλλά το φαινόμενο αυτό μόνο εκφυλιστικό μπορεί να χαρακτηριστεί, ένα φαινόμενο, το οποίο αποβαίνει σε βάρος των συναδέλφων, των συναδεδμένων των συναδέλφων, για τους οποίους υποτίθεται λέμε όλοι, ότι αγωνιζόμαστε. Υπάρχουν θέματα, τα οποία πρέπει να χειρίζονται και μικρόβαθμοι και μεγάλοβαθμοι. Είναι αδιανόητο, αυτό που συνέβη και στο Σωματείο το δικό μας και στη Κτηματική, να εκπροσωπούν τμηματάρχες Β' και Α' υπάλληλοι οι οποίοι έχουν 6 μήνες στη Τράπεζα, υπάλληλοι, οι οποίοι δεν ξέρουν ποιά είναι η είσοδος και ποιά είναι η έξοδος της Τράπεζας. Θα πρέπει να κάτσουν να μελετήσουν, να αποκτήσουν την εμπειρία και εν συνεχεία, να εκπροσωπούν τους εργαζόμενους όλης της Τράπεζας. Ευχαριστώ.

ΣΤΑΪΚΟΥ: Συνάδελφοι ερχόμαστε σήμερα, να τοποθετηθούμε πάνω στον απολογισμό δράσης του Διοικητικού Συμβουλίου. Μια φωτογραφία εδώ της αίθουσας, θα δείξει και τη δράση εδώ του Διοικητικού Συμβουλίου, που βέβαια, όσο και αν τονίζετε πάνω στον τίτλο της Τραπεζικής που μας κυκλοφόρησε, με αρνητικά γράμματα και με πλαισιώματα, οι εικόνες, λένε πολλά περισσότερα πράγματα από τους τίτλους.

Τι είδαμε λοιπόν αυτά τα χρόνια. Είδαμε να γίνονται οι λεγόμενες συνομιλίες ειρήνης, ανάμεσα στις δύο υπερδυνάμεις, που σφραγίστηκαν σε διάστημα μόλις δύο μηνών, από την επέμβαση στον Παναμά από τη μια, από την επιβολή της τάξης δια πυρός και τανκς, από την άλλη, μη ψάχνετε τα λόγια, περεστρόικα το λένε. Γίναμε μάρτυρες δύο απαντώντων εκλογικών αναμετρήσεων, και πολύ σύντομα έρχεται και τρίτη που αν για τη τάξη που κυβερνάει προσπαθούν να λύσουν το πρόβλημα του φερέγγυου διαχειριστή των υποθέσεων της που αντιμετωπίζει οξύμενο, για το λαό, για τους εργαζόμενους σημαίνει ακόμη περισσότερη λιτότητα, ακόμη μεγαλύτερο κτύπημα των κατακτήσεων του. Είδαμε πολιτικές δυνάμεις, που μέχρι χθες μιλούσαν στο όνομα της εργατικής τάξης, να αντιστρατεύονται στη προσπάθεια του ζητήματος να ξεπεράσει τη κρίση του, να βάζουν πλάτη στο ξεπέρας των αδιεξόδων της τάξης, που βρίσκεται στην εξουσία.

Είδαμε τις οικουμενικές δυνάμεις, να ζητούν ξετίσιμα τη συναίνεσή μας, τη στιγμή που περνούσαν σε μια πρωτοφανή επίθεση στο εισόδημα και τις κατακτήσεις μας. Φαφτίζοντας εθνική ανεξαρτησία τη παραμνή, και εκσυγχρονισμό των Αμερικάνικων

βάσεων, βαφτίζοντας εθνική μας οικονομία τις ΕΟΚικές ντιρεκτίβες και εκθέσεις του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και του Ο-ΣΑ, για μεγαλύτερο ξεζούμισμα του ήδη αφυδατωμένου εργατικού μισθού.

Βαφτίζοντας μέτρα σταθεροποίησης της οικονομίας, τις δυσβάκτακτες αυξήσεις, στα είδη λαϊκής κατανάλωσης, στα ενοίκια, στη πρόσθετη φορολογία, και το επερχόμενο κτύπημα των ασφαλιστικών μας δικαιωμάτων. Βαφτίζοντας αναπτυξιακό πρόγραμμα, το κλείσιμο των λεγόμενων προβληματικών, και τη μαζική έξοδο στην ανεργία, χιλιάδων εργαζόμενων, στις απολύσεις εκτάκτων και συνταξιούχων.

Βαφτίζοντας τέλος τόνωση του επενδυτικού κλίματος, τις αντιστρατεύσεις απεργιών, τις πορείες πεζοδρομίου (έτσι θέλουν να τις κάνουν), τις επεμβάσεις και ΜΑΤ στις απεργίες, τις αθώσεις δολοφόνων και το στήσιμο στο δικαστήριο, συνδικαλιστών. Βαπτίζοντας μέτρα ενίσχυσης της ανταγωνιστικότητας, τη σύνδεση μισθού - παραγωγικότητας, τη κατάργηση μέσω αυτής των συλλογικών συμβάσεων, τον παροπλισμό των σωματείων. Δίνοντας μας να καταλάβουμε, πως η λεγόμενη τεχνολογική επανάσταση, και τα τραίνα του 1992 και το 2000, σημαίνουν έναν εργατικό μεσαίωνα, για το ίδιο το συνδικαλιστικό κίνημα. Στο σωματείο μας, αυτή η επίθεση που γίνεται, γενικότερα έχει και ένα όνομα, λέγεται εκσυγχρονισμός. Δημοκρατικός θα μας πούνε θέλουμε, με συμμετοχή των εργαζομένων θέλουμε, ωστόσο, τι είναι αυτός ο εκσυγχρονισμός τέλος πάντων, που αποσκοπεί, και ποιούς λόγους έχουν οι εργαζόμενοι, να συμμετέχουν σε αυτή τη προσπάθεια.

Τον είδαμε συνάδελφοι τον εκσυγχρονισμό, τον βλέπουμε καθημερινά ως εργαζόμενοι στη Τράπεζα Πίστωσης. Όταν ο Κωστόπουλος, δεν δέχεται να συνομιλήσει με το σωματείο, με απεργούς, την ίδια στιγμή που ο Ζολώτας στη Κυβέρνηση, καταγγέλλει αντικοινωνικές και άγριες τις απεργίες, τότε αυτό το διότι, είναι αν το θέλετε η Οικουμενική μέσα στη Τράπεζα. Είναι ο εκσυγχρονισμός, αυτό που λέγαμε παραπάνω.

Ποιά είναι η απάντηση. Οι δώρες στάσεις, που έκανε δύο φορές η ΟΤΟΕ; Αυτή είναι η απάντηση συνάδελφοι; Η απάντηση πάνω στο κτύπημα του σωματείου, γιατί αυτό το ζήτημα κρίνεται αυτή τη στιγμή στη Πίστωση, πρέπει να απασχολήσει όλους. Και αν είχε μια έννοια, η πρόταση που μπήκε στην αρχή, να κουβεντιαστεί αυτό το πράγμα, ήταν ακριβώς, για να παρθεί και μια απόφαση, στηρίζοντας αυτές των συναδέλφων. Είναι το μέλλον μας συνάδελφοι, αυτό είναι το μέλλον μας.

Απέναντι σε αυτή τη κατάσταση, και ολοκληρώνω, χρειάζεται να συγκροτηθεί το πλατύτερο δυνατό μέτωπο των εργαζομένων, που δεν θα δεχτούν να βάλουν τις κατκήσεις τους και τα δικαιώματά τους, σκαλοπάτι, για να περάσει η οποιαδήποτε ΕΟΚική ολοκλήρωση, σκαλοπάτι, για να περάσει οποιοδήποτε εκσυγχρονισμός, που έχει αυτά τα χαρακτηριστικά, σκαλοπάτι τελικά, για να βγει η κρίση του συστήματος, πάνω από τις πλάτες μας. Αυτό το σενάριο, το βλέπουμε τόσα χρόνια συνάδελφοι. Πρέπει κάποτε, να καθήσουμε και να δούμε, τι είναι αυτά που μας ενώνουν, και να μπορέσουμε να παρέμβουμε με ταξικό προσανατολισμό, σε όλη αυτή τη κατάσταση.

ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Συνάδελφοι, η σημερινή Γενική Συνέλευση, είναι μια καλή ευκαιρία, να τα όσα θα ακουστούν εδώ μέσα, να αντληθούμε πως και γιατί φθάσαμε στο σημερινό κατάντημα του Συλλόγου μας, που το μόνο που έχει να μας παρουσιάσει, είναι ένας απολογισμός δράσης, χωρίς καμία δράση. Απεναντίας, είναι απολογισμός αδράνειας και οπισθοδρόμησης, και η ευθύνη πέφτει ολόκληρη στις παρατάξεις του Προεδρείου του Σωματείου μας, στις γνωστές δηλαδή ΠΑΣΚΕ, Ενιαία, Ενωτική. Γιατί όλα τα αιτήματά μας, που είχαν σχεδόν μπει στο δρόμο της επίλυσης τους, με ευθύνη των παρατάξεων αυτών, σήμερα βρίσκονται στο αρχικό τους σημείο, παρά τους σκληρούς αγώνες μας, όλη την οκταετία του ΠΑΣΟΚ. Την ευθύνη για τη σημερινή κατάσταση, έχει αφ' ενός το Προεδρείο της αδράνειας και της αδιαφορίας, και αφ' ετέρου η ΠΑΣΚΕ, που όλα αυτά τα χρόνια λειτουργούσε σαν μηχανισμός τροχοπέδης, οπισθοδρόμησης και παγώματος των διεκδικήσεων μας.

Βασικές της φροντίδες, ήταν να ξεχωρίσει τους συνάδελφους σε δικούς μας και μη,

να ασχολείται αποκλειστικά με το ρουσφέτι και να εγκλωβίζει τις άλλες μικρότερες παρατάξεις, στις μικροπαραταξιακές της επιδιώξεις. Που έχασε τις γνωστές δυνατότητες της. Θυμήθηκε ξανά την αγωνιστικότητα. Θυμήθηκε το αγωνιστικό της προφίλ και επιστρέφει στον συνδικαλιστικό στίβο, αγωνιστική. Είναι όμως πλέον αργά, γιατί δεν πείθουν πλέον κανέναν οι όψιμες αγωνιστικές τους κορώνες.

Ευθύνη όμως συνάδελφοι, έχουν και αυτοί και οι άλλες μικρότερες εντός εισαγωγικών δημοκρατικές παρατάξεις, του χώρου μας, που με τον άλφα ή βήτα τρόπο, στήριξαν τη δραστηριότητα της ΠΑΣΚΕ. Είναι γνωστό συνάδελφοι τι συνέβαινε, τα δύο τελευταία χρόνια στο σωματείο μας, και στο Προεδρείο του Διοικητικού Συμβουλίου. Είναι γνωστή η κατάσταση, που έφθασε πλέον στο απροχώρητο.

Το Διοικητικό Συμβούλιο και το Προεδρείο, καταργήθηκε στη πράξη από τα διάφορα επιτροπάτα, που οδήγησαν το σωματείο ακόμη και σε συνδικαλιστικές περιπέτειες, από πρωτοβουλίες διαφόρων ανευθυνουμένων παραγόντων. Είναι γνωστό, ότι συχνά οι συνάδελφοι της ΠΑΣΚΕ, αποκάλυψαν τον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου, που ανήκει στον άλλο συνεταίρο, τον επί χρόνια στο Προεδρείο και στην Ενιαία, αποκαλούσαν φασίστα, όργανο του Γερμίδα κλπ... και δεν είχε κανείς την ευαισθησία, ούτε ο Πρόεδρος, ούτε η ΠΑΣΚΕ να παραιτηθούν από τις θέσεις τους, για το καλό των συναδέλφων. Είναι γνωστό συνάδελφοι, ότι αυτό το Προεδρείο που απολογείται σήμερα, έχει χαρακτηριστεί σαν Προεδρείο μη υλοποίησης των αποφάσεων, που παρήγαγε όλα αυτά τα χρόνια, και ως Προεδρείο απλής διαμαρτυρίας και μόνο.

Η παράταξη μας, η ΔΑΚΕ, όλα αυτά τα χρόνια αγωνίστηκε για να παρθούν αποφάσεις, προς όφελος του συνόλου των συναδέλφων για να αποκατασταθούν οι αδικίες, που επέβαλε η Διοίκηση Παναγόπουλου, με την ανοχή της ΠΑΣΚΕ. Και στο μέτρο των δυνατοτήτων που είχε, πέτυχε στο στόχο της, παρά το ότι η ΠΑΣΚΕ κατά πάγια τακτική, την απέκλειε από τα Προεδρεία.

Με τον ίδιο συνάδελφοι ενθουσιασμό, με την ίδια υπευθυνότητα και με την ίδια αγωνιστικότητα, που χαρακτηρίζει τη παράταξη μας όλα αυτά τα χρόνια, θα συνεχίσουμε και στο μέλλον, και είμαστε σίγουροι, ότι στις επόμενες εκλογές, θα δικαιώσετε τη παράταξή μας με το ψήφο σας. Επειδή προέρχομαι από επαρχία και σαν μέλος του διοικητικού συμβουλίου θέλω να πω, ότι τα δύο τελευταία χρόνια, η περιφερειακή οργάνωση του συλλόγου μας, με ευθύνη καθαρά του Προεδρείου, πήγε πολύ πίσω, πήγε πολύ πριν, ακόμη και από τη καθιέρωσή της. Παραβιάστηκε το καταστατικό επανειλημμένα, δεν τηρήθηκαν οι κανονισμοί, που επιβάλλονται, σε σχέση με τη λειτουργία των επαρχιακών παραρτημάτων και των επιτροπών καταστάσεων.

Ποτέ μέχρι σήμερα το Προεδρείο του Σωματείου, δεν ενδιαφέρθηκε για την ενημέρωση των συναδέλφων της Επαρχίας. Καμία καθαρίστρια στην επαρχία, δεν ξέρεται συμβαίνει με τα ζητήματά της. Μοναδικό τους μέλημα ήταν, να λύσουν το πρόβλημα των φυλάκων, του νόμου 1339, γιατί είναι γνωστή η τακτική και ο τρόπος, που υποστηρίχθηκαν αυτοί οι συνάδελφοι στη Τράπεζα, είναι γνωστό, ότι ακόμη και στις 14.6.89, δυο μέρες πριν τις εκλογές του Ιουνίου, προσλαμβάνοντας από το παραθύρο φύλακες και καθαρίστριες, με τρόπο ρουσφετολογικό, και αντίθετα με κάθε δεοντολογία και διαφάνεια. Καταγγέλλουμε αυτές τις ενέργειες, και να είστε συνάδελφοι σίγουροι, ότι θα αγωνιστούμε και στο μέλλον, για να επικρατήσουν επί τέλους και στο χώρο μας, διαδραστικές διαφάνειες και αξιοκρατίας. Ευχαριστώ.

ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ: Συνάδελφοι είναι πράγματι πάρα πολύ δύσκολο, μέσα σ' αυτές τις συνθήκες, να μπορέσει κανείς να δώσει πειστικά επιχειρήματα, και για τη κατάσταση που αντιμετωπίζουμε σήμερα, αλλά ταυτόχρονα και για τις λύσεις που πρέπει να δώσει το συνδικαλιστικό κίνημα στο χώρο μας, απέναντι στα μεγάλα ζητήματα που το απασχολούν. Ισως είναι η ώρα να ενδυναμώσουμε τις Συνελεύσεις μέσα στα καταστήματα, ίσως είναι η ώρα να μιλήσουμε για μια νέα οργάνωση στο συνδικαλιστικό κίνημα στο χώρο μας.

Πιστεύω πως σήμερα, θα μπορούσε να υ-

πάρξει ένας διάλογος σοβαρός, ένας διάλογος ειλικρινής από όλες τις δυνάμεις, που απαρτίζουν σήμερα τον σύλλογο μας, επάνω στα μεγάλα αυτά ζητήματα. Πίστωση, πως θα αποφεύγαμε και τη συνθηματολογία και τα μεγάλα λόγια και πίστωση, πως θα αποφεύγαμε και τις ρήξεις τις μετωπικές, που ακούστηκαν από τον προηγούμενο ομιλητή, και από τον συνάδελφο τον Νίκο τον Πίσκοπο.

Και στο σημείο αυτό πρέπει να πω, ότι οι συνάδελφοι και γνώμη έχουν και κρίση, και θα ξαναδώσουν και πάλι την αυτοδυναμία, την πλειοψηφία στη παράταξή μας, έτσι ώστε πραγματικά με νηφαλιότητα, σύνεση και θετική κρίση, να οδηγήσει την Εθνική Τράπεζα, εκεί, που πρέπει να είναι ο χαρακτήρας της, σε μια Τράπεζα, που θα διατηρήσει το ρόλο της τον αναπτυξιακό, και που ταυτόχρονα όμως, θα δώσει θετική απάντηση, στα μεγάλα προβλήματα του τόπου και της εθνικής μας οικονομίας συνολικότερα. Απέναντι στην όλη αυτή υπόθεση θα πρέπει να πούμε, ότι σήμερα είναι ώρα, για ευρύτερες συνεργασίες και συναίνεσεις. Είναι ώρα για συγκλίσεις πραγματικές, που θα οδηγήσουν σε μια αυτοδύναμη οικονομική ανάπτυξη, ένας όρος που δεν πρέπει να μένει γραμμένος μόνο στα χαρτιά μας, αλλά ο όρος αυτός, που πρέπει να αποτελέσει τη δικλίδα ασφαλείας, για να μπορέσουμε πραγματικά να μεταβληθούμε σε πραγματικούς εταίρους κοινωνικούς και οικονομικούς, σε μια Ευρώπη που αλλάζει καθημερινά. Και για να το πετύχουμε αυτό συνάδελφοι, πρέπει πραγματικά να πούμε, ότι σήμερα, το συνδικαλιστικό κίνημα, οφείλει να παρέμβει αποφασιστικά, έτσι ώστε η Εθνική, να διατηρήσει τον στρατηγικό ρόλο της, μέσα στην οικονομία μας.

Η Εθνική Τράπεζα, να συμβάλει αποφασιστικά στην οικονομική ανάπτυξη και την παραγωγική ανασυγκρότηση, όχι μόνο του ευρύτερου δημόσιου τομέα της οικονομίας, αλλά ταυτόχρονα και του τομέα της ιδιωτικής οικονομίας. Να υιοθετήσει άμεσα, μια ευρύτερη στρατηγική, με τέτοιο επιθετικό ρόλο, που θα της επιτρέψει, εγκαταλείποντας πραγματικά αυτή τη μιζέρια που υπάρχει σήμερα μέσα στα καταστήματα, να καταστήσει σύγχρονα και ανταγωνιστικά, με τέτοιον τρόπο, που να μπορέσουν να αντιμετωπίσουν και το περιβάλλον το διεθνές που διαμορφώνεται, και με τις νέες τις αγορές της Ευρώπης, οι οποίες δεν αφορούν μόνο το τρόπο της συγκρότησής τους, σαν οικονομία, αλλά παλεύουν πραγματικά να βρουν και τις κοινωνικές και πολιτικές διεξόδους, για να μπορέσουν να μεταβληθούν και αυτές οι χώρες, σε εταίρους ισότιμους, σε μια Ευρώπη, που χαρακτηριστικά λέγεται Ευρώπη από τα Ουράλια μέχρι τον Ατλαντικό.

Σ' αυτή τη νέα κατάσταση την οικονομική, θα πρέπει πραγματικά να διαμορφώσουμε μια πιστωτική πολιτική, η οποία δεν θα οδηγεί πάλι σε επιχειρήσεις προβληματικές, αλλά σε επιχειρήσεις, που θα προσανατολίζονται μεν στην κερδοφορία, την επιχειρηματική τους τη δραστηριότητα, αλλά ταυτόχρονα θα οδηγούν και στη κοινωνική ανάπτυξη αυτής της χώρας. Και θα πρέπει να πούμε, ότι προσδιορίζουμε τη λέξη εκσυγχρονισμό, λέγοντας, ότι θα πρέπει να αρχίσει άμεσα η εγκατάσταση συστημάτων νέας τεχνολογίας, με τρόπο όμως, που να διασφαλίζει τη σχέση μας την εργατική, με εκπαίδευση και συμμετοχή. Και εδώ θα πρέπει να πω, πως είναι θετικός ο ρόλος, που παίζουν αυτή τη στιγμή οι επιτροπές μέσα στα καταστήματα, ένας ρόλος, που όταν στηρίζεται στη συνείδηση, στη συνεργασία και στη συμμετοχή, μπορεί πραγματικά να διαμορφώσει τους όρους, για μια αντιμετώπιση αυτών των ζητημάτων. Θα πρέπει να πω, ότι αν δεν υπάρξει άμεσα η αυτοματοποίηση των συναλλαγών, αν δεν υπάρξει άμεσα η δυνατότητα, για έναν εκσυγχρονισμό και σε παραγωγική διάγνωση, αλλά ταυτόχρονα και στη γνώση, που όσο πάει γίνεται πιο πολύπλοκη και διεισδυτική, τότε εμείς θα έχουμε πραγματικά ακέραια την ευθύνη, για το που θα οδηγηθεί ο χώρος μας. Πιστεύω, ότι δεν μπορούμε να μιλάμε πλέον για μια Εθνική έτσι όπως σήμερα μπορούμε να την δούμε, αλλά για μια Εθνική, που πραγματικά θα ανταποκρίνεται στις επιθυμίες και των συναδέλφων της ΔΑΚΕ και της Ενιαίας και την δική μας. Ευχαριστώ πολύ.

ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ: Συνάδελφοι, θα συμφωνήσω με τον προλαλήσαντα της ΠΑΣΚΕ, τον συνάδελφο Αβραμόπουλο, όσον αφορά το θέμα, ότι ο καθένας από μας, κρίνεται ουσιαστικά μέσα στους χώρους δουλειάς, όπου

βρίσκεται και δρα. Αλλά βέβαια, είναι απαραίτητο από τη πλευρά της ΠΑΣΚΕ, να μιλήσει οι συνάδελφοι για διώξεις, διαφόρων στελεχών της παράταξης, μετά τις εκλογές του Ιουνίου του 1989.

Είναι πραγματικά απαραίτητο, αυτοί οι οποίοι έχουν διώξει χιλιάδες συναδέλφους σε όλους τους χώρους, σε όλα τα καταστήματα, είναι πραγματικά απαραίτητο, που επί μια οκταετία, εάν δεν είχαμε τη πράσινη κάρτα, δεν μπορούσαμε, όχι προϊστάμενος να γίνεις, δεν μπορούσαμε ούτε καν να πας να δουλέψεις σε μια υπηρεσία, χορηγήσεων ή εισαγωγών - εξαγωγών.

Είναι απαραίτητο σήμερα, να έρχονται αυτοί οι συνάδελφοι και να το παίζουν Ηρακλής της αξιοκρατίας και της διαφάνειας. Υπάρχουν χιλιάδες συνάδελφοι σε όλα τα καταστήματα, και στην επαρχία και στην Αθήνα, οι οποίοι προφανώς δεν έχουν κατέβει από τον Αρη, και οι οποίοι ξέρουν όλα όσα διαδραματίστηκαν, αυτή την οκταετία, αυτή τη λαίλαπα που πέρασε ο τόπος, και γνωρίζουν πολύ καλά, ποιοί είναι υπεύθυνοι και για αυτές τις διώξεις, και πολύ περισσότερο, γνωρίζουν πάρα πολύ καλά, ποιοί είναι υπεύθυνοι για το κατάντημα του συνδικαλιστικού κινήματος, με τις ανοιχτές απεργοδοσίες, με την ανοιχτή υποστήριξη της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, σε όλα τα αντεργατικά μέτρα τα οποία πήρε, όλη αυτή τη διάρκεια της Οκταετίας.

Συνάδελφοι, δύο λόγια θα πω ακόμα, επειδή πρώτη φορά είχα εκλεγεί στο διοικητικό συμβούλιο, και πραγματικά με τη λήξη της θητείας αυτού του διοικητικού συμβουλίου, νοιώθω πραγματικά απογοήτευση, από την κατάντη στην οποία έχει περιέλθει το μεγαλύτερο σωματείο στο χώρο της ΟΤΟΕ. Υπάρχει παντελής διάλυση του Συλλόγου. Οι διάφοροι αποσπασμένοι που υπήρχαν στο σωματείο, ειδικά τις δύο προεκλογικές περιόδους, υπάρχουν 28 αποσπασμένοι στο σωματείο συνάδελφοι, από τους οποίους η ΔΑΚΕ, είχε μόνον έναν. Από τους υπόλοιπους 27, και τις δύο προεκλογικές περιόδους, και ήταν μεγέλα τα χρονικά διαστήματα αυτά, δηλαδή από τον Απρίλιο μέχρι και τον Νοέμβριο, δεν υπήρχε κανένας συνάδελφος αποσπασμένος, ο οποίος πραγματικά να ασχολείται με τα προβλήματα του δικτύου και των συναδέλφων μας, αλλά όλοι αυτοί, μπορούσαν κάλλιστα να τους βρεις σε λαϊκές αγορές, να μοιράζουν έντυπο υλικό των πολιτικών τους φορέων, και όχι στα γραφεία του σωματείου, να ασχολούνται με τα προβλήματα των συναδέλφων. Ευχαριστώ πολύ.

ΣΑΡΡΗ: Συνάδελφοι, είναι συνάδελφοι, πιστεύω ότι ίσως θα ήταν πιο ξεκούραστο, και για τον Πρόεδρο της Συνέλευσης μας, άλλη φορά αντί για τις ομιλίες των από το βήμα, να υπάρχει μουσική υπόκρουση στις συζητήσεις που γίνονται στην αίθουσα. Όλοι, όσοι σήμερα δηλώνουμε δημοκράτες, θάπρεπε να έχουμε ανησυχίες, βλέποντας την φθίνουσα παρουσία των συναδέλφων μας σ' αυτόν εδώ τον χώρο. Όλοι θάπρεπε να ανησυχούμε και να αρχίσουμε να ψαχνόμαστε, ξέροντας ότι από τους 20 ομιλητές που θα παρουσιασθούν στο βήμα, οι 15 το λιγότερο, είναι ήδη γνωστοί συνδικαλιστές.

Και θάπρεπε να έχουμε ξεκινήσει κάποιες διαδικασίες, για να βάλουμε τέρμα σ' αυτή την ελλειψτική λειτουργία του σωματείου, και να παίρναμε κάποια μέτρα γι' αυτό. Όμως, δεν φαίνεται καμία ανησυχία. Και δεν είναι βέβαια μόνο αυτό. Χιλιάδες μηνύματα, που φθάνουν καθημερινά από τους χώρους δουλειάς, εκεί όπου δημιουργούνται τα προβλήματα, διαμορφώνονται οι αντιλήψεις, και συγκρούονται τα διαφορετικά συμφέροντα, κάνουν πια βεβαιότητα και στη συνείδηση των μελών του διοικητικού συμβουλίου, ότι ενώ είναι αποσπασμένοι μόνο σε σχέση με την εργοδοσία, κινδυνεύουν να γίνουν αποσπασμένοι και από τους ίδιους τους εργαζόμενους.

Αλλά το πιο σημαντικό, είναι ότι αυτή η κατάσταση, δρά διαλυτικά στο συνδικαλιστικό κίνημα, αφού αφαιρεί από την πλειοψηφία των εργαζομένων, το ενδιαφέρον και τη δυνατότητα συμμετοχής τους. Σήμερα στα καταστήματα της Εθνικής, τα προβλήματα έχουν πάρει μορφή χιονοστιβάδας, που πλάκωνουν εργαζόμενους και στελέχη μαζί. Χωρίς καμία διάθεση καταστροφολογίας, πιστεύω ότι θα είναι αδύνατον να συνεχίσουμε να λειτουργούμε με τέτοιο τρόπο.

Στην κατεύθυνση όμως του Σωματείου θα συνεχίσει να γίνεται το ίδιο; Πιστεύω ότι εί-

να καιρός να αλλάξουμε πορεία πλεύσης. Χρειαζόμαστε σήμερα, τόσο τις γενικές επεξεργασίες, πάνω στα ζητήματα του εκσυγχρονισμού, της εξυγίανσης, των θεσμικών αλλαγών, όσο, και ίσως πολύ περισσότερο, τις άμεσες και ρεαλιστικές προτάσεις, που θα διευκολύνουν τη ζωή μας.

Για παράδειγμα, στα ζητήματα της πρόσληψης ποσωπικών, αντί να αναλάβει ο Σύλλογος για μια ακόμη φορά την ευχή, για τη κάλυψη των αναγκών σε προσωπικό, να ξεκινήσει η καμπάνια, για την μετακίνηση άμεσα, συναδέλφων από τη διοίκηση, στα περιφερειακά καταστήματα του δικτύου. Να βάλει το ζήτημα, στις επιτροπές χώρου των διευθύνσεων, πείθοντας και εξηγώντας.

Να πιέσει τη διοίκηση, κόντρα στους εξαναγκασμούς των διευθυντών. Να συζητήσει στα ίδια τα καταστήματα, την ανάγκη κυκλικής μετακίνησης όλου του προσωπικού. Να ανοίξουμε διάλογο, μέσα από την ίδια την εφημερίδα, την Τραπεζιτική. Πάνω απ' όλα συνάδελφοι, πρέπει να αρχίσουμε να μιλάμε γι' αυτά που μας καίνε. Εκεί θα φανεί ποιος πάει μπροστά, και ποιος επιδιώκει τη συντήρηση μιας σάπιας κατάστασης.

Εκεί θα πέσουν οι ψευδεπίγραφες ταμπέλες, των προοδευτικών και των αντιδραστικών. Σίγουρα, είναι δύσκολο να ανοίξεις έναν τέτοιο δρόμο, σε μια κοινωνία, που γεννά και αναπαράγει το ρουσφέτι, τη βόλεψη, το κλεισμο του εργαζομένου στον μικρόκοσμο του, χωρίς αναγνώριση και ανησυχίες. Η πρόκληση είναι μπροστά στο νέο Δ.Σ. θα το λήξει; Οι δρόμοι που προβάλλουν, είναι δύο. Ο ένας, ένα σωματείο ξεκομμένο από τους εργαζόμενους, που παλεύει μεν για προβλήματα, φροντίζοντας όμως να κρατά τις ισορροπίες, χωρίς να βοηθάει στη διαμόρφωση μιας άλλης αντίληψης και συνείδησης. Δηλαδή, το σωματείο, χρησιμοποιεί τους εργαζόμενους. Ο άλλος, είναι η ρήξη με το κλίμα επανάστασης, και ανάθεση σε άλλους, να αποφασίζουν για λογαριασμό μας. Κινητοποίηση και αγώνες, από τους ίδιους τους συναδέλφους, που θα στηρίζονται από το σωματείο, δηλαδή οι εργαζόμενοι, που θα στηρίζονται από το σωματείο, δηλαδή οι εργαζόμενοι να χρησιμοποιήσουν το σωματείο. Ας αποφασίσει καθένας και ατομικά, και σαν παράταξη, ποιο δρόμο θα πάρει.

ΜΑΝΟΥΡΑΣ: Συναδέλφισες και συνάδελφοι, θέλω να αναφέρω μερικές λέξεις, που πολύ μας ταλαιπωρούν τον τελευταίο καιρό, και οπωσδήποτε μας προβληματίζουν. Οικουμενική, νέφος, πόθεν έσχες, διγλωσσία, φορολογικό νομοσχέδιο, προβληματικές, πληθωρισμός, εκσυγχρονισμός, απάτες, πολιτικοί μασκαράδες (η λέξη αυτή βέβαια δεν έχει καμιά σχέση με τις μέρες των Απόκριων).

Με τη κατάλληλη νοηματική συρραφή τους, έχουμε την πλήρη απεικόνιση της σημερινής ελληνικής πραγματικότητας. Μιας πραγματικότητας, που εκφράζεται χωρίς αμφιβολία, με μια μόνο λέξη, σήψη, ή κρίση για όσους προτιμούν. Σήψη κοινωνική, πολιτική, οικονομική, μα προ πάντων ηθική. Μέσα σ' αυτή τη μεθοδικά και έξυπνα, σαν ιστό αράχνης διαμορφωμένη κατάσταση, ήταν υποχρεωμένο να δράσει το διοικητικό συμβούλιο του Συλλόγου μας.

Ένα διοικητικό συμβούλιο, δύο εκλογικές αναμετρήσεις, τέσσερις Κυβερνήσεις, όχι τρεις, δύο διοικήσεις στην Εθνική Τράπεζα, μια όμως, η ίδια πολιτική. Σίγουρα οι συνθήκες ήταν αντίξοες, οι προσπάθειες δύσκολες, οι λύσεις στα θέματα μας προβληματικές. Η πρόκληση όμως, για το συνδικαλιστικό κίνημα, στο χώρο της Εθνικής, υπαρκτή και τότε επί διοικήσεως Παναγιώπου και τώρα, επί διοικήσεως Γερμίδα.

Σταθήκαμε μπροστά στο σταυροδρόμι συνάδελφοι, και έπρεπε να διαλέξουμε, πρέπει να διαλέξουμε. Από τη μια, η κομματική ηγεμονία του συνδικαλιστικού κινήματος, από την άλλη η ταξική αυτονομία του. Οι κομματικές παρατάξεις του Προεδρείου, παραζαλισμένες από την ταχύτητα των πολιτικών δρώμενων, δεν μπόρεσαν να ακολουθήσουν τις εξελίξεις. Αλλά και η εκτός Προεδρείου ΔΑΚΕ, με την αλλαγή Διοίκησης, έκανε τη στροφή των 180 μοίρων, φορτισμένη με το σύνθημα της απαλλαγής, και καλυπτόμενη με το πρόσωπα της αποκατάστασης διωχθέντων ή αδικηθέντων, άρχισε το ξύλωμα. Αντικατάσταση, η αποκαθάρωση των άλλων, νάρθουν οι δικοί μας. Ας μας πουν οι συνάδελφοι της ΔΑΚΕ ποιά είναι τα αξιολογικά ή άλλα κριτήρια, που πρυτάνευαν στις αλλαγές.

Τι πιο εύκολο από το τρίπτυχο, προσλήψεις αξιολογικές με δημόσιο διαγωνισμό, εκπαίδευση των εργαζομένων, για να ανταποκριθούν στις νέες υπό διαμόρφωση συνθήκες, κανονισμός τοποθέτησης στελεχών, που είναι έτοιμοι, έχει εκπονηθεί. Αντί γι' αυτά όμως, έχουμε μέχρι τώρα, προσλήψεις ρουσφετολογικές, ευνοιοκρατικές και βόλεμα ημετέρων, και τότε και τώρα.

Υπάρχει όμως και το μεγάλο θέμα της φιλελευθεροποίησης, έτσι γενικά και αόριστα, και η Τράπεζα Χίου. Η ίδια τη διοίκηση της Εθνικής Τράπεζας, δημιουργεί στιβαρό ανταγωνισμό, χωρίς τουλάχιστον να έχει φροντίσει, να θεωράσει την Τράπεζα και κατ' επέκταση το προσωπικό της, που τα συμφέροντα της ορίστηκε να υπηρετεί. Η διαδικασία και η μυστικότητα της μεταβίβασης, έχει πολλά κοινά σημεία, με την υπόθεση της Τράπεζας Κεντρικής Ελλάδος.

Μήπως σας θυμίζει τίποτα; Προσωπικά δέχθηκα, ότι η θέση της Διοίκησης, όταν ανέλαβε, και που κατά κόρον επαναλαμβάνει ο κύριος διοικητής, ήταν η ενδεοδειγμένη, σύμφωνα και με τις κρατούσες συνθήκες. Δηλαδή, η εξυγίανση του χαρτοφυλακίου της Εθνικής, ο εκσυγχρονισμός της και η αναβάθμιση του προσωπικού της. Γι' αυτό θα θυμούνται και οι συνάδελφοι του διοικητικού συμβουλίου, είχα προτείνει, ότι έπρεπε να δοθεί μια πίστωση χρόνου στη νέα διοίκηση, έχοντας και την αρνητική εμπειρία της προηγούμενης.

Σήμερα όμως, μετά από 8 μήνες, τα δείγματα γραφής είναι ξεκάθαρα. Εξυγιαίνουμε το υγιές χαρτοφυλάκιο, εκτός αν η ΕΤΕΒΑ π.χ. είναι προβληματική και δεν το ξέρουμε. Ο εκσυγχρονισμός απέδωσε, μόνον στη Μπουζάλεν, αμοιβή 3δης. Και το προσωπικό της ΕΤΕ, υποβαθμίζεται καθημερινά. Έχει αναβαθμιστεί μόνο το διευθυντικό δικαίωμα, που λαμβάνει επικίνδυνες και ανεξέλεγκτες πλέον διαστάσεις αυταρχισμού. Οπωσδήποτε οι συνάδελφοι της πρώτης γραμμής, έχουν αποκτήσει μεγάλη εμπειρία σ' αυτό το θέμα, κατά τους τελευταίους μήνες.

Η αδυναμία αυτής της πλειοψηφίας του διοικητικού συμβουλίου, να ανιχνεύσει έγκυρα τις προθέσεις της νέας διοίκησης, και να αρχίσει από τώρα, τις τιτάνειες αμυντικές προσπάθειες, που θα χρειασθούν για την αντιμετώπιση της λαίλαπας του φιλελευθερισμού, και των παραφυάδων αυτού, που σίγουρα θα πλήξουν τις εργασιακές μας σχέσεις, μας υποχρεώνουν να θεωρήσουμε ανεπαρκή τη δράση, του απερχόμενου διοικητικού συμβουλίου, κατά κύριο λόγο, γιατί κατά δεύτερο, θα μπορούσαμε να πούμε και άλλα, όπως για θέματα, προκαταβολή εφάπαξ, το έχουμε ξεχάσει τελείως.

Σας καλούμε λοιπόν συνάδελφοι, να καταψηφίσετε αυτό τον απολογισμό, όχι με αντιπολιτευτική ή καταστροφολογική προοπτική, αλλά σαν έναυσμα και αφετηρία μιας νέας προσπάθειας, που θα αναλάβει το νέο διοικητικό συμβούλιο του συλλόγου μας.

ΚΟΛΤΣΙΔΑΣ: Συνάδελφοι, εκ μέρους της Εναλλακτικής Συσπείρωσης, ο απολογισμός δράσης του ΣΥΕΤΕ, ή ο απολογισμός απραξίας, με αποδοχή της πολιτικής οικουμενικής συναίνεσης και ταξικής συνεργασίας, η απραξία του διοικητικού συμβουλίου του ΣΥΕΤΕ και των 27 αποσπασμένων, που υποτίθεται ότι υλοποιούν τις αποφάσεις του διοικητικού συμβουλίου, είναι αποτέλεσμα των γενικότερων αντιλήψεων που διαμορφώνονται σε κυβερνητικό επίπεδο, μεταξύ των τριών κομμάτων, και εκφράζεται με τον πιο ανάγλυφο τρόπο, στην ανακοίνωση Νο. 2 της ΟΤΟΕ.

Σίγουρα συνάδελφοι, οι ανακοινώσεις και του Συλλόγου και της ΟΤΟΕ, όταν φθάνουν στα καταστήματα, πετιούνται στον κάλαθο των αχρήστων. Η ανακοίνωση Νο. 2 όμως, κάποιος θα πρέπει να τη κρατήσει, γιατί λέει χαρακτηριστικά: Η ΟΤΟΕ θεωρεί, πως η δημιουργία της πολιτικής κυβέρνησης, διακομματικής στήριξης, δημιουργεί νέες συνθήκες και καθήκοντα, για τους αγώνες του μαζικού κινήματος και των εργαζομένων.

Ούτε λίγο, ούτε πολύ, μας λένε ότι η Οικουμενική Κυβέρνηση, στηρίζει τα συμφέροντα των εργαζομένων. Με τέτοιες λοιπόν αντιλήψεις, πως μπορούμε να καλέσουμε τους εργαζόμενους σε αγώνες, όταν θεωρούμε, ότι η σημερινή Κυβέρνηση εκφράζει αιτήματα των εργαζομένων και όταν η πρακτική της δείχνει, το ακριβώς αντίθετο; Αλήθεια συνάδελφοι, υπάρχει κανένας σας, αλλά και οποιοδήποτε εργαζόμενος, που να πι-

στεύει ότι έχει μέρος της ευθύνης, για το σημερινό κατάντημα της καπιταλιστικής οικονομίας, των ελλειμμάτων, της ρεμούλας, της μίζας και του κάθε απατεώνα;

Ποιός πιστεύει ότι είναι φοροφυγάς από τους εργαζόμενους, όταν ακόμα και ο ίδιος ο Ζολώτας δηλώνει, ότι οι μόνοι ειλικρινείς φορολογούμενοι, είναι οι εργαζόμενοι; Γιατί λοιπόν να συμβάλουμε όλοι στο ξεπέρασμα αυτής της κρίσης, όταν οι εργαζόμενοι είναι ειλικρινείς; Γιατί να πληρώσουμε συνάδελφοι το 5% σαν εργαζόμενοι, όταν είμαστε οι πιο έντιμοι;

Με βάση λοιπόν αυτά τα δεδομένα συνάδελφοι, και χωρίς καμιά διαμαρτυρία, και με τις δηλώσεις και με τη συναίνεση ακόμα και του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου, έχουμε λοιπόν το χαράτσωμα κατά 5% των φορολογούμενων, χωρίς τη παραμικρή διαμαρτυρία, όταν όλοι παραδέχονται, ότι είμαστε οι πιο έντιμοι φορολογούμενοι. Ετσι λοιπόν, στα πλαίσια της οικουμενικής συναίνεσης και της ταξικής συνεργασίας, όπως είπα προηγουμένως, σήμερα πανηγυρίζουν οι φυλλάδες της αστικής τάξης. Απογευματινή. Ελεύθερος Τύπος, ότι δεν θα περάσει το φορολογικό νομοσχέδιο. Και όταν πανηγυρίζουν οι συγκεκριμένες εφημερίδες, ξέρουμε ποιες παραγωγικές τάξεις καρπώνονται και διαφεύγουν τη φοροδένεια. Μένει λοιπόν, μέσα στη σχιζοφρένεια που ζούμε, να βλέπουμε, από τη μια πλευρά να μας επαίνούν, που είμαστε έντιμοι φορολογούμενοι και από την άλλη να μας παίρνουν το 5% σαν πρόσθετο φόρο.

Την ίδια στιγμή όμως, για να αναγεννηθεί η καπιταλιστική τους οικονομία, και αυτός ας μην το ξεχνάμε, αυτοί που θεωρούνται ακόμα αριστεροί, να δίνονται νέα κίνητρα στους εμποροβιομηχάνους, και στη παρασιτική οικονομία. Και έρχονται σήμερα οι κομματικές παρατάξεις του χώρου μας, να χειροκροτήσουν αυτά τα μέτρα. Τόσο η Νέα Δημοκρατία, όσο και το ΠΑΣΟΚ.

Είναι χαρακτηριστική η πρόταση του αρχηγού του ΠΑΣΟΚ από το Βερολίνο, να κάνουμε μορατόριουμ κατάργησης των απεργιακών κινητοποιήσεων, γιατί η οικονομία βρίσκεται σε κρίση. Και σ' αυτή βέβαια τη πρόταση της κοινωνικής συναίνεσης και της κατάργησης των αγώνων των εργαζομένων, συναινούν και οι άλλες παρατάξεις. Στο σημείο της ίδιας ανακοίνωσης αυτού του τραγέλαφου, που θεωρείται ανακοίνωση, λέει:

Είμαστε σύμφωνοι και ζητάμε να ληφθούν σοβαρά υπ' όψιν, η θέση της ΓΣΕΕ για τα γενικότερα προβλήματα, όπως φορολογική πολιτική. Είναι το φορολογικό νομοσχέδιο, που δεν πρόκειται να ψηφισθεί δηλαδή, για να πληρώσουν και οι άλλοι, γιατί εμείς δώσαμε. Είναι ο έλεγχος των τιμών, ήδη έχουμε απελευθέρωση των τιμών. Για την ανεργία και τις προβληματικές.

Είναι ο έλεγχος των τιμών, που ήδη άρχισε η απελευθέρωση τους, με αρχή από την μύρα, και αύριο σε άλλα αγαθά καταναλωτικά, είναι το πρόβλημα της ανεργίας και των προβληματικών, που ήδη ξεπουλιούνται και μάλιστα μέσα από τις προτάσεις του Συνασπισμού, όπως και τις αντίστοιχες προτάσεις του ΥΠΕΧΩΔΕ, που στην ουσία είναι χαράτσωμα και όχι καταπολέμηση του νέφους.

Και με βάση αυτά τα δεδομένα συνάδελφοι, πάμε να διεκδικήσουμε με αυτές τις προϋποθέσεις και με αυτό το πολιτικό κλίμα, νέα συλλογική σύμβαση για το 1990. Και πράγματι εμείς, σαν Εναλλακτική Συσπείρωση συνάδελφοι, αποδεχόμαστε πλήρως το πλαίσιο της ανακοίνωσης Νο. 4 και σε όλα τα καταστήματα, όπου υπάρχουν συνάδελφοι μας, δίνουμε τη μάχη, να περάσει η πρόταση της Ομοσπονδίας, για επαναλαμβανόμενες 48 ώρες, για να διεκδικήσουμε αυτό το πλαίσιο. Όμως τα αποτελέσματα συνάδελφοι, δεν είναι πράγματι ενθαρρυντικά και δεν είναι πράγματι ενθαρρυντικά, ακριβώς εξαιτίας αυτού του κλίματος. Ενώ απορρίπτονται οι προτάσεις της εργοδοσίας με 90%, όταν φθάνουμε στην αποδοχή των απεργιακών κινητοποιήσεων και των πράξεων της Ομοσπονδίας, τα ποσοστά δυστυχώς είναι της τάξης του 60%, 40% στη καλύτερη περίπτωση, και πολύ χειρότερο σε ορισμένες άλλες περιπτώσεις.

Αυτό το 40% συνάδελφοι, είναι εκείνοι που λένε, ότι απορρίπτουμε τις προτάσεις εργοδοσίας, αλλά πρώτον έχω οικονομικούς λόγους, πράγμα που είναι δίκαιο, γιατί πάρα πολλοί συνάδελφοι έχουν φοβερά οι-

κονομικά προβλήματα, και το δεύτερο και σημαντικότερο όμως, είναι ότι δεν έχω εμπιστοσύνη, μας λένε ξεκάθαρα, ότι οι κομματικές παρατάξεις, στα πλαίσια της κοινωνικής συναίνεσης, και της γενικότερης οικονομικής κρίσης, για την οποία λέω και πάλι, δεν ευθύνονται οι εργαζόμενοι γι' αυτό, θα μας καλέσουν και θα μας τραβήξουν το χαλί, στη κατάλληλη περίπτωση, όπως το κάνανε πρόσφατα στους οδοκαθαριστές.

Ετσι λοιπόν συνάδελφοι, εμείς σας καλούμε, σ' αυτό τον αγώνα γι' αυτά τα αιτήματα, γιατί πιστεύουμε ότι χωρίς θυσίες, θα καταλήξουμε τελικά επαίτες στους εργοδότες, και θα σκύβουμε το κεφάλι και θα λέμε, δώστε μας ό,τι θέλετε, και ρίξτε μας και καμιά σφαλίδα. Πρέπει να καταλάβουμε συνάδελφοι, ότι χωρίς θυσίες, δεν μπορούμε να έχουμε κατακτήσεις, και δεύτερον, ότι όλοι οι εργαζόμενοι στους χώρους δουλειάς, θα πρέπει να απαιτούμε μέσα από τα δημοψηφίσματα που γίνονται, ότι θα πρέπει να γίνεται μετά από ένα ουσιαστικό διάλογο, και όχι από ένα ξερό δημοψήφισμα, όταν οι συνάδελφοι πολλές φορές, δεν είναι ενημερωμένοι, ούτε καν, για το τι διεκδικούμε.

Θα πρέπει λοιπόν συνάδελφοι, και τελειώνω με αυτό, να πείσουμε, να επιδιώξουμε, να επιβάλουμε αν θέλετε στις κομματικές παρατάξεις, να δεσμευτούν, ότι όποιες αποφάσεις του κλάδου παρθούν για τις απεργιακές κινητοποιήσεις, θα φθάσουν μέχρι τέρας, ότι δεν θα κάνουμε πίσω, υποχωρώντας στις οποιεσδήποτε οικουμενικές και συναινετικές προτάσεις που μας προτείνουν, τα συγκεκριμένα πολιτικά κόμματα. Ευχαριστώ.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Θέλω να καταθέσουμε την άποψη της συντακτικής επιτροπής, σχετικά με τα όσα τελευταία ομόφωνα και ερήμην μας, αποφασίζει το Διοικητικό Συμβούλιο του ΣΥΕΤΕ για τη τύχη του περιοδικού Πολιτιστική. Συγκεκριμένα, αποφάσισε με διάφορα επιχειρήματα του τύπου, το τεύχος πετιέται, δεν διαβάζεται, μένει στα γραφεία του Συλλόγου, όπως είπα και ο συνάδελφος Πίσκοπος, που ακούσαμε πριν λίγο. Αποφάσισε λοιπόν να περικόψει τον αριθμό των τευχών. Δηλώνουμε εδώ σαν συντακτική επιτροπή, ότι ήδη μαζεύονται και θα κατατεθούν στον Σύλλογο υπογραφές από τους συναδέλφους που θέλουν να παίρνουν το περιοδικό, και τέλεξ από τα διάφορα καταστήματα, στα οποία έχουν σταλεί σ' πολύ μειωμένο αριθμό.

Το γεγονός αυτό, της περικοπής δηλαδή, ήταν η κατάληξη μιας επίθεσης, που έχει ξεκινήσει εδώ και καιρό, σε βάρος των μελών της επιτροπής, με διαρροή δήθεν στοιχείων, για οικονομικές παρατυπίες, που φυσικά δεν έχουν αποδειχθεί ποτέ. Κατ' αρχήν, θα θέλαμε να θυμήσουμε στο Διοικητικό Συμβούλιο του ΣΥΕΤΕ, ότι η Συντακτική Επιτροπή της Πολιτιστικής, δεν είναι απλά, που ζητιανεύει τα λεφτά και τη τεχνική στήριξη του ΣΥΕΤΕ.

Έχει κανονισμό λειτουργίας που τον τηρεί και αυτός ο κανονισμός, έχει εγκριθεί από το Διοικητικό Συμβούλιο, όταν ξεκίνησε η λειτουργία της συντακτικής επιτροπής εδώ και 9 χρόνια. Έχει διάφανες διαδικασίες, και είναι ανοιχτή σε οποιοδήποτε συνάδελφο πραγματικά ενδιαφέρεται να συμμετέχει σ' αυτήν, είτε προσωπικά σαν μέλος της, είτε στέλνοντας συνεργασίες απ' όλη την Ελλάδα, και αυτό αφορά και όλους τους συνάδελφους, που έχουν έρθει εδώ από επαρχία, και ίσως δεν το έχουν πληροφορηθεί ποτέ.

Θα θέλαμε λοιπόν να μας εξηγήσετε συνάδελφοι του διοικητικού συμβουλίου, το σκεπτικό των αποφάσεων σας. Ελέγξατε το περιεχόμενο της Πολιτιστικής, και εκτιμήσατε ότι δεν είναι ποιοτικό; Ότι το επίπεδο της είναι χαμηλό, ότι δεν ανταποκρίνεται στο τίτλο της και στους σκοπούς της, και στην ιστορία των 70 χρόνων του Συλλόγου μας, και γι' αυτούς τους λόγους καταλήξατε, ότι δεν αξίζει να τυπώνεται σε τόσα τεύχη;

Αλήθεια, συνάδελφοι του διοικητικού συμβουλίου, τη διαβάσατε τη Πολιτιστική; Αραγε, διαβάσατε παρόμοια περιοδικά; Για παράδειγμα, αγοράζετε ποτέ τη Λέξη, το Δένδρο το Διαβάζω, για να έχετε άποψη την εξέλιξη και το επίπεδο της Πολιτιστικής; Αραγε, οι λέξεις λογοτεχνία και πολιτισμός, σας λένε τίποτε; Κατά τη γνώμη μας, μάλλον το είδος του πολιτικού θρίλερ σας ταιριάζει. Ή μήπως, αυτά τα πράγματα, δεν τα κατέχετε όσο πρέπει, δεν σας αφορούν. Εσείς άλλωστε, είστε συνδικαλιστές. Θα προτιμούσατε, να μην υπάρχει η Πολιτιστική μέσα στα πόδια σας, να σας θυμίζει ότι υπάρχει και ο

πολιτισμός, πέρα από το κυνήγι των ψήφων; Το ξέρουμε βέβαια, ότι θα προτιμούσατε η Πολιτιστική και η συντακτική της επιτροπή, να είναι στις υπηρεσίες σας, να σας βοηθάνε στο δυνάμωμα των διάφορων παρατάξεων. Τότε θα την αγαπούσατε, θα την στηρίζατε θα τη προσέχατε, γιατί βέβαια, έτσι τις θέλετε τις πολιτιστικές επιτροπές, με χαμηλότερο επίπεδο από το δικό σας, για να μπορείτε να αισθανέσθε και σ' αυτές αρχηγοί, να τις ελέγχετε και να τις χρησιμοποιείτε.

Αλήθεια, πως είναι δυνατόν, από το 1982 που βγαίνει η Πολιτιστική, να έχει προϋπολογισμό 3.000.000 στο χρόνο και το 1990 να μειώνεται στα 2.500.000, όταν η τιμή του χαρτιού και των τυπογραφικών αυξάνονται με ποσοστά πάνω από το μέσο τιμάρθιο, και όταν με το ένα τεύχος το χρόνο, όπως ήδη πριν μας είπατε ότι βγάζουμε, που δεν είναι και ψέμματα βέβαια δεν εξαντλείται καν το κονδύλι του προϋπολογισμού, όπως δείχνουν τα οικονομικά στοιχεία, ούτε και με την έκδοση 16.000 τευχών.

Και πως δικαιολογείται από τη μια να έχουμε διεκδικήσεις και απεργιακές κινητοποιήσεις μέχρι πέρσι, μέσα στο διεκδικητικό πλαίσιο της ΟΤΟΕ, και να έχουμε επιτύχει κάλυψη από τις διοικήσεις των Τραπεζών, όλων των ποσών των πολιτιστικών, γιατί ο πολιτισμός προάγει το επίπεδο των εργαζομένων, γιατί η ποιότητα ζωής δεν είναι μόνο τα υλικά αγαθά και όλα αυτά τα παρόμοια μπλαμπλα, που βέβαια ξέρετε πάρα πολύ καλά να τα λέτε, και από την άλλη να αγωνιάτε για το πως η Πολιτιστική θα στοιχίσει λιγότερο στη Τράπεζα; Και έτσι, ενώ θα είχαμε τη δυνατότητα, να πάμε στο καλύτερο τυπογραφείο, να έχουμε καλύτερα αποτελέσματα, αναγκάζομαστε να παλεύουμε με φθηνά τυπογραφεία, να διατηρούμε παρά τις ανατιμήσεις, το κόστος της Πολιτιστικής σταθερό. Και βέβαια, απόλυτοι γνώστες εσείς των θεμάτων, αποφασίσατε να περικόψετε το τираζ της Πολιτιστικής αγνοώντας, ότι η οικονομία που υποτίθεται ότι επιδιώξατε είναι ελάχιστη 500.000 περίπου. Ξέρετε πόσο κόστισε, για να είμαστε και μέσα στα πραγματικά, 1.492.000 κόστισε αυτή τη φορά η Πολιτιστική, όχι 9.000.000 όπως αφήνετε και ακούγεται στους διαδρόμους. Αφορά αυτή η οικονομία που επιδιώξατε και είναι ελάχιστη, αφορά μόνο το κόστος του χαρτιού, μια και τα υπόλοιπα έξοδα είναι είτε σταθερά, είτε ελάχιστα διαφοροποιούνται, ανάλογα με τον αριθμό των τευχών που εκδίδονται.

Αντίθετα, κανείς από σας δεν έχει τις ίδιες ευαισθησίες, για τα λεφτά που σπαταλιούνται καθημερινά, ακόμα και για μετακινήσεις μεταξύ των αποσπασμένων, μέσα στο κέντρο της Αθήνας, και ας είναι αυτά τα λεφτά πραγματικά από τις εισφορές των συναδέλφων. Αλλά σ' αυτές τις περιπτώσεις, ψαρεύουμε ψήφους, δεν πειράζει και δεν τα πολυψάχνουμε.

Τέλος, για να τελειώνω, κανείς σας δεν έχει σκύψει και ενδιαφερθεί να μάθει, και τέλος να εκτιμήσει τη προσωπική δουλειά που προσφέρουμε σε απογευματινές ώρες, για την έκδοση της Πολιτιστικής. Να σας θυμήσουμε, ότι παλιά ο Σύλλογος, πλήρωνε δημοσιογράφο για τη σελοδοποίηση, να σας πούμε, ότι αναγκάζομαστε να τρέχουμε σε καθημερινή βάση και για μήνες στα τυπογραφεία από το Μπραχάμι στο Γκάζι, χωρίς να σας έχουμε επιβαρύνει ούτε με μια δραχμή, να σας ξαναπούμε ότι είμαστε διατεθειμένοι ακόμα και διεκπεραίωση να κάνουμε μόνοι μας αρκεί το περιοδικό να διακινείται σωστά και να μην μένει στο Σύλλογο.

Αλλά τελικά, μας πείτε μερά με τη μέρα ότι αυτά καθόλου δεν σας ενδιαφέρουν. Δεν θα είχατε κανέναν ενδιασμό, να ξοδεύετε απλόχερα, αρκεί η Πολιτιστική να εξυπηρετούσε έστω και λίγο μόνο συνδικαλιστικές επιδιώξεις για τη συντακτική επιτροπή της Πολιτιστικής, που δηλώνει ότι θα μείνει εδώ και θα συνεχίσει τη δουλειά της επίμονα, ξεροκέφαλα, δονκηχτικά αν θέλετε.

ΠΑΠΑΓΑΛΑΝΗΣ: Συνάδελφοι, κατηγορήθηκε στην αρχή της Γενικής Συνέλευσης, από τον συνάδελφο Πίσκοπο, για ασέβεια προς το σώμα, για ασέβεια προς τους συναδέλφους, επειδή είπα τη φράση, ότι μερικοί σηκώσαν τα ξερά τους εδώ μέσα και αποφασίσανε να ακολουθήσει μια διαδικασία, η οποία έπνιγε την απεργία, τη συζήτηση για την απεργία στη Τράπεζα Πίστωσης. Η εικόνα που παρουσιάζει αυτή τη στιγμή η Συνέλευση, δυστυχώς με δικαιώνει, γιατί είναι μια Συνέλευση όπου έχουν αποχωρήσει όλοι αυτοί που σήκωσαν τα ξερά τους στην αρχή και

ψήφισαν χωρίς να ξέρουν. Δεύτερον, όσοι κάθονται οι καμιά εκατοστή συνάδελφοι που κάθονται, κουβεντιάζουν μεταξύ τους και οι όρθιοι έχουν την άνεση να κάνουν μεγαλύτερα πηγαδάκια.

Θα υποτιμήσω τον εαυτό μου, τις ιδέες μου και τα 15 χρόνια, που ασχολιέμαι με τον συνδικαλισμό στην Εθνική Τράπεζα, εάν μιλήσω σ' αυτή τη Γενική Συνέλευση. Δεν μιλάω καταγγέλλω για να γραφτεί, απλώς για την ιστορία στα πρακτικά, ή στη Τραπεζιτική, αν αυτή εκδοθεί και όποτε εκδοθεί και καταγγέλλω τις παρατάξεις, τις τρεις κυρίαρχες παρατάξεις σαν υπεύθυνες, όχι μόνο για το χάλι του συνδικαλιστικού κινήματος, όχι μόνο για το χάλι στο οποίο βρίσκεται η σημερινή Γενική Συνέλευση, βέβαια οι παρατάξεις έχουν ένα λόγο να χαίρονται γι' αυτό το χάλι, γιατί πραγματικά τους λύνονται τα χέρια.

Τους λύνονται τα χέρια και στο συνδικαλιστικό κίνημα, να κάνουν ότι γουστάρουν, χωρίς να δίνουν απολογία σε κανέναν, χωρίς να δίνουν απολογία σε κάποια οργανωμένη βάση τους έστω, η οποία θα συμμετέχει και θα ξέρει, τι κάνουν, τι δεν κάνουν, θα πρέπει να απολογηθούν σ' αυτήν κλπ. Συνάδελφοι, καταγγέλλω για τα πρακτικά, σαν υπεύθυνες τις τρεις κυρίαρχες παρατάξεις, την Ενιαία, την ΔΑΚΕ και τη ΠΑΣΚΕ, που συμμετέχουν και στην Ομοσπονδία μας, για το θάψιμο, για το ξεπούλημα μάλλον, γιατί εδώ ίσως είναι η μόνη φορά που κυριολεκτούμε για ξεπούλημα απεργίας, της απεργίας της Τράπεζας Πίστωσης, μετά από 60 μέρες αγώνα, σε μια Τράπεζα ιδιωτική, με έναν εργοδότη, τον Κωστόπουλο, ο οποίος έχει την πλήρη κάλυψη αυτή τη στιγμή, από τη μεριά των τριών πολιτικών αρχηγών, του Μητσοτάκη, του Παπανδρέου και του Φλωράκη.

Και δεν θα μπορούσε να είναι διαφορετικά, όταν και οι τρεις τους, ο καθένας με το τρόπο του, καταδίκασαν τις απεργίες, που γίνονται σήμερα στην Ελλάδα, καταδίκασαν κάθε μορφή αγώνα. Λέω λοιπόν ότι ο Κωστόπουλος έχει τη κάλυψη, και γι' αυτό αντέχει 60 μέρες απεργίας. Έχει τη κάλυψη πρώτα απ' όλα των τριών πολιτικών αρχηγών, και δεύτερον, οι παρατάξεις, ακολουθώντας αυτή τη γραμμή, που βάλανε οι τρεις πολιτικοί αρχηγοί, την υλοποιούν σήμερα.

ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΑΚΗΣ: Συνάδελφοι, πραγματικά δεν μπορώ και εγώ να μην παρατηρήσω, ότι το κατάντημα στο οποίο έχει φθάσει το συνδικαλιστικό κίνημα, είναι οριακό. Σε αυτό βέβαια, δεν φταίνε μόνον οι ηγεσίες των παρατάξεων. Εδώ ας θυμηθούμε και λίγο, τι είπε πρόσφατα ο Καραμανλής. Ο κόσμος, ας σκεφθεί και μόνος του, και ας πάρει τις ευθύνες του. Ας ψάξει κάπου, το τι και ποιούς ψηφίζει και τι εκλέγει. Δεν φταίνε για όλα οι παρατάξεις, κάπως θα αντιδράσουμε μόνοι μας. Αυτό το χάλι είναι απαράδεκτο. Μοιράζουμε εισιτήρια στην επαρχία, για να δει ο κόσμος, να ενημερωθεί, για να παρακολουθήσει τη Συνέλευση, όχι να κάνει ψώνια. Αν είναι για ψώνια να μοιράζουμε εισιτήρια για ψώνια.

Είναι θράσος να προσπαθεί να αποδείξει το Διοικητικό Συμβούλιο, ότι έκανε έργο, διότι ιστορικά και μόνο, θυμήθηκε να καταγράψει μερικά θέματα, τα οποία πλέον έχω ξεχάσει πόσα χρόνια τα διεκδικούμε. Ξαναζεσταίνουμε τη σούπα των διεκδικήσεων και αισθανόμαστε συνδικαλιστικά υπερήφανοι, ότι κάναμε το καθήκον μας απέναντι στους συναδέλφους, νομίζοντας ότι οι συνάδελφοι στερούνται στοιχειώδους νοημοσύνης και κρίσεως.

Ερχονται εκλογές και φυσικά θα διεκδικήσουν πάλι ψήφο. Νομίζω ότι ο κόσμος δεν μπορεί πλέον, να ανεχτεί αυτή τη κατάσταση. Όλη η προσπάθεια του Συλλόγου, αναλώθηκε σε μερικά τέλεξ στη Διοίκηση, άλλα για ιστορικούς λόγους, και μερικά για συνδικαλιστική αντιπαράθεση και εκτέλεση αντιπάλων, με πρόσχημα τη διαφάνεια. Άλλοι, θεωρούνται συνδικαλιστές αρεστοί, και άλλοι, Άλλους πρέπει να τους προστατεύσει ο Σύλλογος γιατί αδικούνται, και άλλους πρέπει να τους εκτελέσει.

Συνάδελφοι, το μήνυμα των καιρών είναι αυτοκάθαρση στις παρατάξεις και ριζική ανανέωση. Για το χάλι αυτό, όντως φταίνει και οι παρατάξεις. Ας προσέξουμε τι θα ψηφίσουμε στις εκλογές, οι οποίες έρχονται. Η ΔΑΚΕ, πιστή στις αρχές της, θα αγωνιστεί με όλα τα στελέχη της, για να φέρει την Ανοιξη στην Εθνική Τράπεζα. Ο κόσμος της ΔΑΚΕ, έχει αντιληφθεί την ανάγκη, για μια νέα έκφραση στο συνδικαλιστικό κίνημα, που θα

δώσει τη δυνατότητα στο νέο κόσμο να αγωνισθεί για να κάνει πράξη τα όράματα, για ένα καλύτερο αύριο, για ποιότητα ζωής, για ισότητα και αξιοκρατία. Ευχαριστώ.

ΜΠΙΚΑΚΗ: Θέλω να σας μεταφέρω κάποιες σκέψεις, για το συνδικαλιστικό κίνημα. Είναι νομίζω στους περισσότερους φανερό, ότι μπαίνουμε σε μια εποχή ανακατατάξεων, που ανάμεσα στα άλλα, σημαδεύεται από την προσπάθεια, για αφαίρεση κατακτήσεων των εργαζομένων, όπως είναι οι ασφαλίσεις, το ωράριο από το κτύπημα των δικαιωμάτων για συμβάσεις και διαπραγματεύσεις, από την αλλαγή των εργασιακών σχέσεων με τη δουλειά με το κομμάτι από την αξιοποίηση των νέων τεχνολογιών, για πιο αποτελεσματική εκμετάλλευση, και όχι για τη καλύτερη σχέση των εργαζομένων. Τα πρώτα συμπτώματα από αυτή τη νέα κατάσταση, νομίζω ότι τα βλέπουμε και στην Εθνική Τράπεζα, με τις δίμηνες συμβάσεις στο προσωπικό καθαριότητας που δεν ανανεώνονται.

Όμως οι παλιές επικλήσεις για θυσίες και επενδύσεις, και τα σταθεροποιητικά προγράμματα, συναντούσαν αντιστάσεις. Είχαν ξεσκεπαστεί και είχαν αποτύχει, γιατί πήγαιναν μαζί με την ακρίβεια, την ανεργία και τον αυταρχισμό. Ετσι σήμερα, οι στόχοι είναι πιο καλά σχεδιασμένοι. Χρειάζονται ένα συνδικαλιστικό κίνημα, παροπλισμένο, να μην μπορεί να αντιδρά και να ανατρέψει τις επιλογές τους, αναξιόπιστο και αποδυναμωμένο.

Οι βάσεις γι' αυτό είχαν μπει από τις αρχές αυτής της δεκαετίας. Σήμερα η μόνη δύναμη, που μπορεί όμως να χαλάσει το στημένο παιχνίδι, είναι τα σωματεία και οι μαζικοί αγώνες. Η συναίνεση των τριών κομματικών σχηματισμών, για να συνεχίσουν τη γαλάζια και τη πράσινη λιτότητα, που συναντούσε αντιστάσεις, δεν μπορεί να ακολουθηθεί από τη συναίνεση του συνδικαλιστικού κινήματος γι' αυτά τα σχέδια. Οι παρατάξεις δεν μπορούν να δέχονται και τα σωματεία να μην αντιδρούν στην αναδρομική φορολόγηση των μισθών, στο κουτσούρωμα της ΑΤΑ, στην αύξηση των τιμών και τη καθήλωση των μισθών.

Δεν μπορούν να επιβάλουν τη λογική του εφικτού, για να κάνουν εκπτώσεις στις διεκδικήσεις, μέχρι μηδενισμού τους. Το συνδικαλιστικό κίνημα απαιτείται σήμερα, να ενημερώσει όλους τους εργαζομένους, για τα μέτρα που σχεδιάζονται, και τις επιπτώσεις που προωθούνται σιγά-σιγά και με τη μέθοδο του σαλαμιού. Χρειάζονται στόχοι πάλης, που θα αντιμετωπίσουν το πρόβλημα και στη γέννησή του, στόχοι που θα αντιμετωπίσουν τις επιπτώσεις και τη δεύτερη τραπεζική οδηγία της ΕΟΚ, τη φιλελευθεροποίηση του τραπεζικού συστήματος, της ιδιωτικοποίησης μέρους εργασιών των Τραπεζών. Στόχοι που θα ενώσουν τον αγώνα τον δικό μας, με τον αγώνα των άλλων εργαζομένων. Χρειάζονται αγώνες, αλλά πριν απ' όλα, χρειάζεται το συνδικαλιστικό κίνημα, να αποκτήσει τη χαμένη του αξιοπιστία από τους συναδέλφους. Οι αγώνες να κερδίσουν ξανά την εμπιστοσύνη.

Τι δείχνουν τα αποτελέσματα για τα δημοψήφισμα, για την συλλογική σύμβαση εργασίας. Υπάρχει μια μεγάλη ψαλίδα, τουλάχιστον σε μερικούς χώρους, που έχουν γίνει μέχρι τώρα, ανάμεσα στους συναδέλφους που δεν δέχονται το 1,5% αύξηση της εργοδοσίας, και σε αυτούς που θέλουν αγωνιστικές κινητοποιήσεις, με τη μορφή που προτείνει η ΟΤΟΕ. Οι αιτίες κατά τη γνώμη μου είναι πολλές.

Αμφιβολίες για την αποτελεσματικότητα, για τους χειρισμούς, αμφισβήτηση για τα συνδικαλιστικά όργανα, σύγχυση για το τι ακριβώς διεκδικούμε, και ποιά θα είναι το κόστος, με βάση την διεκδίκηση και η τελική του ωφέλεια. Ερμηνεία ότι η συναίνεση των κομμάτων, έχει φέρει τη συναίνεση των παρατάξεων, και όλα είναι στημένα. Οποιας να νάναι οι ερμηνείες, αυτό και μια σειρά άλλα γεγονότα, περικλείουν ένα μήνυμα. Χρειαζόμαστε μια άλλη ποιότητα, ένα νέο πνεύμα στο συνδικαλιστικό κίνημα. Ριζικές αλλαγές. Ξεπέρασμα της κομματικοποίησης, που εμφανιζόταν με τη μορφή, που λειτουργούσαν οι παρατάξεις.

Να σταματήσει να εξαντλείται η λειτουργία των συνδικαλιστικών παρατάξεων, στις κρίσιμες και μη στιγμές, σαν φορείς κομματικών επιλογών. Το πρόβλημα μπορεί να ξεπεραστεί, μόνον αν το συνδικαλιστικό κίνημα γίνει υπόθεση όλων των συναδέλφων, και όχι

δεκανίκι των ηγεσιών των παρατάξεων. Όταν γίνει φανερό σε όλους, ότι τα συμφέροντα των εργαζομένων σε όλους είναι κοινά και οι αντιπαλοί αυτοί, που θεσμοθετούν τη λιτότητα, μεθοδεύουν την ακρίβεια, την ανεργία, την αυθαιρεσία και τον αυταρχισμό.

Δεν είναι στόχος μας η επίθεση στις συνδικαλιστικές παρατάξεις, αλλά θα κριτικάρουμε και θα αντιπαρεθετούμε, σε ό,τι χτυπάει τα συμφέροντα των εργαζομένων. Στόχος μας είναι όλες οι ταξικές δυνάμεις, να ενωθούν σε μια κοινή προσπάθεια, ενάντια στη λιτότητα, τον συντηρητισμό, τις επιπτώσεις της καπιταλιστικής ανασυγκρότησης. Στόχος, που χρειάζεται όχι μόνο θέληση, αλλά και κοινή προγραμματική βάση και εγγυήσεις για την εφαρμογή του και την ειλικρίνεια του. Στόχος που θα επιτευχθεί, όχι με μια βεβιασμένη, τεχνητή ή προεκλογική συγκόλληση, που θα κινδυνεύει σε μια απογοητευτική διάλυση μετεκλογικά, αλλά θα είναι αποτέλεσμα μιας επίμονης και έγκαιρης αναζήτησης της κοινής γλώσσας και δράσης, με όλες τις προοδευτικές ζωντανές δυνάμεις, που αντιστέκονται και βρίζονται σήμερα στις αριστερές κινήσεις του χώρου, αλλά και κυρίως μέσα στους ίδιους του χώρους δουλειάς.

Να ενώσουμε τη δύναμη και τη δράση μας σήμερα, μέσα από μια αγωνιστική πρωτοβουλία, για μια πιο πλατιά κίνηση. Συσπειρωμένη αυτόνομη από κομματικές σκοπιμότητες, με κριτήριο πάνω από όλα και για όλα, το συμφέρον των εργαζομένων.

ΜΥΛΩΝΑΣ: Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, τιμή τη σημερινή σας παρουσία στη Γενική Συνέλευση, γι' αυτό θα αποφύγω να σας φορτώσω με μια ακόμη στιλιζαρισμένη τυπική από το βήμα ομιλία, που θα αναλύει τάχα, όλα τα προβλήματα, και θα μεταμορφώνει τον ομιλητή σε σωτήρα. Επειδή όμως ευτυχώς, οι σωτήρες μας τελείωσαν, και ας μην το καταλαβαίνουν οι ίδιοι, και επειδή τα προβλήματα υπάρχουν και συσσωρεύονται, θα προσπαθήσω να κουβεντιάσω μαζί σας και να σας μεταφέρω απλά κάποιες σκέψεις, και κυρίως να απευθυνθώ σε όλους σας. Γιατί εμείς οι συνδικαλιστές της Ενωτικής Συνδικαλιστικής Κίνησης, ποτέ δεν χρίσαμε τους συναδέλφους μας σε κατηγορίες, σε δικούς μας και σε τρίτους, σε γνωστούς και αγνώστους, τακτική άλλωστε που ακολουθήσαμε και στα αναθεωρητικά και στα πειθαρχικά συμβούλια. Για μας υπάρχει το μαζί, το όλοι μας, οι συλλογικές διαδικασίες, το ένα μοναδικό και δυνατό σωματικό, όλων ανεξαιρέτως των εργαζομένων στην Εθνική Τράπεζα.

Και μια και μιλάμε για συνδικαλιστές και συνδικαλισμό, δεν νομίζετε ότι είναι πια καιρός, να ασχοληθούμε περισσότερο συστηματικά, με τη συνεχιζόμενη και εντεινόμενη προσπάθεια, κατασκευασμένης και υπονομευσης, τόσο του ρόλου των συνδικαλιστών, όσο γενικότερα του συνδικαλισμού ως θεσμού; Δεν είναι τυχαίο που συχνά ακούμε σε όλους τους τόνους, ότι κανένας σοβαρός συνάδελφος δεν ασχολείται με τον συνδικαλισμό, ή ακόμα ότι όπου χάνουν τη μύτη τους οι συνδικαλιστές, χάνουν τα πάντα;

Το θέμα είναι κρίσιμο, αφορά άμεσα όλους μας. Πρέπει τώρα να πείσουμε τους συναδέλφους μας, ότι οι αντισυνδικαλιστές επιθέσεις, έχουν στόχο το κτύπημα, κάθε έννοιας συλλογικότητας, την παραπέρα αποδυνάμωση της συναδελφικής αλληλεγγύης και εμπιστοσύνης, την απομόνωση και αποδυνάμωση των συλλογικών μας οργάνων, τη μετατροπή του εργαζομένου σε υποχείριο, σε άβουλο εκτελεστή των όποιων αποφάσεων.

Στο χέρι μας είναι να εμποδίσουμε το πέρασμα της γνωστής εργοδοτικής προπαγάνδας, που καλλιεργεί τον ατομικισμό, μέσα από διαδικασίες ψευδεπίγραφων διακρίσεων και διαχωρισμών. Να εμποδίσουμε και να αντιστρέψουμε το διαίρει και βασίλευε, και το, ο καθένας για τον εαυτό του και μόνο, σχέδια άλλωστε, που μας τα είπε και η Μπουζάλεν.

Αυτό όμως, δεν μπορεί να γίνει χωρίς την αποκατάσταση της αξιοπιστίας, του γόητρου και της αποτελεσματικότητας της συνδικαλιστικής δουλειάς, μέσα από μια σοβαρή διαδικασία, αναβάθμισης του συνδικαλιστικού κινήματος, στο χώρο της δουλειάς μας. Και στο σημείο αυτό, πρέπει να πούμε, ότι έχουν σημαντικό ποσοστό ευθύνης οι ηγεσίες των παρατάξεων ΠΑΣΚΕ και ΔΑΚΕ, που στο προηγούμενο διοικητικό συμβού-

λιο, είχαν μεγαλύτερη αριθμητική εκπροσώπηση, δυσανάλογη, από το ελάχιστον έργο που προσέφεραν. Και είναι ανάγκη να διατυπωθεί ξεκάθαρα η κριτική και ο σχετικός προβληματισμός, απαλλαγμένος όμως, από τις οποιοσδήποτε σκοπιμότητες. Είναι επιτακτική ανάγκη σήμερα, να αντισταθούμε σε κάθε παραγοντιστική νοοτροπία, στη νοοτροπία του συνδικαλιστή μεσάζοντα, να ξεφύγουμε από αντιλήψεις συνδιοίκησης, συνδιαχείρισης, που οδηγούν σε χειραγώγηση της συνδικαλιστικής δραστηριότητας, και μεταβάλλουν τη φυσιογνωμία και το ρόλο του Συλλόγου μας, από όπλο προστασίας των εργαζομένων, σε απλό εξάρτημα στηρίξης των εργοδοτικών συμφερόντων.

Για αυτό σήμερα συνάδελφοι, χρειαζόμαστε μια ποιοτικά ανώτερη συνδικαλιστική δουλειά. Επεξεργασίες, θέσεις, υψηλού επιπέδου προβληματισμό, ανοιχτό και δημιουργικό διάλογο, σεβασμό των δημοκρατικών διαδικασιών, και φυσικά πάντα, κοντά στον συνάδελφο, με αταλάντευτη εμμονή και προσήλωση, στις ανάγκες και τα προβλήματα των εργαζομένων, μέσα από την ισορροποίηση του ανεξάρτητου, αδέσμευτου, μαζικού, διεκδικητικού, δημοκρατικού, αγωνιστικού συνδικαλισμού, και κυρίως αυτόνομου από οποιαδήποτε κυβερνητική εργοδοτική ή κομματική παρέμβαση.

Η υλοποίηση όμως των παραπάνω δεν γίνεται, δεν μπορεί να γίνει από τα σχήματα εκείνα, όπως η ΠΑΣΚΕ και η ΔΑΚΕ, που τιμήθηκαν με τις ψήφους των συνάδελφων, δεν μπόρεσαν όμως, άλλο λιγότερο, άλλο περισσότερο, να ανταποκριθούν στις σημερινές ανάγκες, και υπάρχει πρόβλημα. Εδώ και τώρα, χρειάζεται μια νέα συνδικαλιστική αναβαθμισμένη συγκρότηση, και νέοι συνδικαλιστικοί φορείς, που θα μπορέσουν να σταθούν στο ύψος των περιστάσεων.

Με αυτές τις σκέψεις, η Ενωτική Συνδικαλιστική Κίνηση, συμμετέχει στη συγκρότηση, ενός νέου συνδικαλιστικού φορέα, τη Δημοκρατική, Αγωνιστική Συνεργασία, που θα αγκαλιάσει όλους τους συνάδελφους, και θα αποτελέσει πραγματικά την αιχμή του δόρατος, για την υπεράσπιση των κατακτήσεών μας, για την απόκρουση κάθε λογής επιθέσεων. Μ' αυτό το σχήμα θα μπορέσουμε να προχωρήσουμε, σε ένα νέο, ολοκληρωμένο, ποιοτικά ανώτερο πλαίσιο αιτημάτων, αλλά και διεργασιών. Ενα τέτοιο πλαίσιο αιτημάτων, θα πρέπει να ασχοληθεί άμεσα με το υπ' αριθ. ένα ζήτημα, τον εκσυγχρονισμό.

Δεν είναι φιλολογία, ο εκσυγχρονισμός είναι κάτι το πολύ συγκεκριμένο και πολύ χειροπιαστό. Όμως ο εκσυγχρονισμός, δεν είναι ένας και δεδομένος, όπως υποστηρίζουν οι εκπορευόμενοι από την εργοδοσία εδύμονες, που διεκδικούν το αλάθητο. Ο εκσυγχρονισμός, μπορεί και πρέπει να πάρει τη σωστή κατεύθυνση, να είναι δηλαδή δημοκρατικός, προοδευτικός, συμμετοχικός και ανθρωποκεντρικός, στην υπηρεσία των συμφερόντων του τόπου και των εργαζομένων. Για τα αιτήματα τα οικονομικά αμοιβές επιδόματα, άμεσες και έμμεσες παροχές, θα πρέπει να προστατευθούν επί τέλους από τον πληθωρισμό, τις διολιθίσεις, και τις υποτιμήσεις. Τα άλλα θεσμικά μας αιτήματα, θα πρέπει να τα κινήσουμε δυναμικά και ουσιαστικά, θα πρέπει να οδηγήσουμε σε ουσιαστική αμφισβήτηση και αντικατάσταση του αναχρονιστικού οργανισμού υπηρεσίας, των σημερινών γραφειοκρατικών και ιεραρχικών δομών της Τράπεζας, με το πανίσχυρο διευθυντικό δικαίωμα που ισχύει, άκουσον-άκουσον, ακόμα.

Επίσης, θα πρέπει να αλλάξουμε τις υπάρχουσες απαράδεκτες εργασιακές σχέσεις και να αντιστρέψουμε τη τακτική, να κτυπήσουμε τη τακτική ενσωμάτωσης, και ραγιαδοποίησης των εργαζομένων. Συνάδελφοι, επειδή ο χρόνος μου τελειώνει, την υπόλοιπη ομιλία μου θα τη δώσω στα πρακτικά. Ευχαριστώ πολύ.

Συνάδελφοι, επειδή το συνδικαλιστικό κίνημα περνάει μια δυσκολία, η δυσκολία που περνά, οφείλεται στα κεφάλια, οφείλεται σε μας στους συνδικαλιστές, δεν οφείλεται κάπου αλλού. Γιατί οφείλεται. Από τη στιγμή που πέσανε τα κόμματα, αλλάξαν όλα στο συνδικατο. Συνάδελφοι υπήρξα εννιά χρόνια Πρόεδρος στο βοηθητικό προσωπικό. Εάν έλυσσα προβλήματα των εργαζομένων, αυτό το γνωρίζουν οι παλαιοί. Προσπαθήσαμε τότε, να ενοποιήσουν τον Σύλλογο. Σήμερα δεν προχωρήσε τίποτα στον Σύλλογο. Μετατάξεις δεν έχουν γίνει. Επιδόματα δεν έχουν γίνει. Μέχρι εξώδικα συνάδελφοι

φθάσανε και στέλνουν στους συναδέλφους, γιατί αποχώρησαν από τον Σύλλογο.

Ασφαλώς, όταν δεν λύνονται τα αιτήματα των, καλά κάνουν, διότι οι τρεις μεγάλες κινήσεις, είχαν υποσχεθεί ενώπιον της Γενικής Συνελεύσεως, ότι θα άλλαζαν το καταστατικό. Ήταν ψευτιές και ψέματα όλα. Δεν άλλαξαν τίποτα. Συνάδελφοι, συναδέλφισες, πολλά έχουμε να πούμε εδώ. Δυστυχώς όμως, τα πηγάδια δεν λείπουν ποτέ. Θα ήθελα να καθήσετε συνάδελφοι να τα ακούσετε. Που είναι συνάδελφοι του Διοικητικού Συμβουλίου, τα παιδιά των συνάδελφων; Γιατί τακτοποιούμε εμείς και τα εγκαταλείπουμε. Γιατί δεν αγωνιστήκατε με την ήδη σημερινή διοίκηση, να βάλετε τα παιδιά των συναδέλφων μέσα. Γιατί δεν επανήλθε ο εσωτερικός διαγωνισμός συνάδελφοι. Γιατί τόσα αιτήματα έχετε θάψει. Που είναι τα επιδόματα, που παραμένουν τόσα χρόνια εκεί, σταθερά. Στη Τράπεζα Πίστωσης δίδουν αγώνα και τάζουν πετύχει, εσείς τι έχετε κάνει, δεν έχετε κάνει τίποτα. Σας κατακρίνω όλο το διοικητικό συμβούλιο.

Και αυτοί που κάνουν στη διοίκηση επί Παναγοπούλου, γιατί δεν βγάλατε ποτέ μια ανακοίνωση, να καταγγείλετε τη διοίκηση, για προγραμματικές, για όλα; Σήμερα ήρθαν οι δύο εκλεγμένοι. Ο ένας είπε, ο άλλος είπε. Ο ένας βεβαίως μπορεί να υποστηρίξει και δεν έβγαλε, ο άλλος, γιατί δεν τάβαγε έξω; Συνάδελφοι ένα έχω να σας πω, ότι διάβασα σήμερα ανακοινώσεις που με λυπούνε. Διάβασα ένα από το Ν. Ηράκλειο και λέει για τους συνδικαλιστές ο συνάδελφος αυτός. Θα ήθελα όμως, το έγγραφο αυτό, μήπως του το έχουν γράψει, να βρει να μιλήσει εδώ πάντως.

Διάβασα και άλλο, για την ασφάλεια. Δεν ξέρω αν αληθεύουν αυτά στην ασφάλεια συνάδελφε Μπαμιά, που σου θέτουν ότι έχεις κάνει. Εάν τα έχεις κάνει συνάδελφε Μπαμιά, που μια και είσαι εδώ, θα ήθελα να ανέβεις να τα διαψεύσεις, ότι έχεις μεταθέσει συνάδελφους, ότι κάνει αυτά. Εχω εδώ μια ανακοίνωση, τη κρατάω. Αν είναι ψέματα, σε καλώ εδώ, να ανέβεις επάνω στο βήμα, και αν είναι ψέματα, θα τα χειροκροτήσω, εάν είναι όμως αλήθεια, και συνδικαλιζέσαι, τότε είναι κακώς, διότι είμαστε συνάδελφοι, και δεν μπορούμε να κάνουμε κακό στους συνάδελφους, να μεταθέσουμε ή να προαγάγουμε.

Συνάδελφοι, θέλω να πω πολλά, θέλω να σας πω, επειδή έχει διαρρεύσει ότι έχω φύγει. Δεν έχω φύγει συνάδελφοι, όχι εδώ είμαι, έχω κανονική άδεια, ήμουν στη διάθεση προσωπικού προς τοποθέτηση. Όταν θα είμαι να φύγω, θα σας το ανακοινώσω, να το γνωρίζετε όλοι. Οποιοσδήποτε συνάδελφος έχει τις βάρες μου κάτι, θα τον παρακαλέσω να έρθει εδώ. Συνάδελφοι, ακούσατε για συνεταιρισμό, ακούσατε πολλά. Εγώ δεν μπορώ να κατηγορήσω, όταν δεν υπάρχει γραπτό, τίποτα. Σήμερα μοίρασε ο συνάδελφος Ξηροκώστας μια ανακοίνωση. Εάν αληθεύει, αυτά τα κακίζω από όπου και αν προέρχονται, τα κακίζω και πάλι. Θέλω όμως να πω συνάδελφοι του Συλλόγου, τι έχετε κάνει και τι θα κάνετε για τους φύλακες στη περιουσία Τραπεζής. Τους έχουν φθάσει, άλλος από το υλικό, που είπα να βγάλει κάτι, τον στείλανε στη Κερατέα, άλλους τους πήρανε από εδώ και τους πήρανε στα Οινόφυτα. Αυτοί οι άνθρωποι, δεν είναι μέλη του Συλλόγου; Τι κάνει ο Σύλλογος; Γιατί δεν ενδιαφέρεται ο Σύλλογος; Τι μάχη δίδει ο Σύλλογος; Συνάδελφοι, αν η Διοίκηση της Τραπεζής δεν σας αντιπεμπίζει σωστά, έπρεπε διότι είστε παλιοί συνδικαλιστές, έπρεπε να κατεβάσετε τα ρολά κάτω. Εάν δεν το κάνετε, μην ζητάτε ψήφους από τους συνάδελφους, διότι λέτε ψέματα.

ΜΠΑΜΙΑΣ: Συνάδελφοι δεν είχαν σκοπό να μιλήσω, προκλήθηκα. Δεν απολογούμαι για υπηρεσιακές μου ενέργειες, πρώτων. Δεύτερον, δηλώνω ότι τιμώ όλους τους εργαζόμενους στην ασφάλεια, όπως και όλους τους συνάδελφους μου στη Τράπεζα. Από και πέρα, προκαλώ τον οποιονδήποτε συγγράψαντα την ανακοίνωση, να ανέβει στο βήμα, να καταγγείλει συγκεκριμένα ποίες μεταθέσεις δεν έχουν γίνει, τη αίτησε τους και αφού καταγγείλει επώνυμα, ποιοί είναι αυτοί οι οποίοι εδιώχθηκαν, τότε να απαντήσω.

Σε αόριστες ανακοινώσεις, που σκοπό και μόνον έχουν, να θίξουν τα καλά και όχι τα κακά κείμενα, δεν μπορώ να απαντήσω. Εάν βέβαια εννοούν δύο συνάδελφους ή μάλλον ένα συνάδελφο ο οποίος μετακινήθηκε

η αιτήσε του στον Ωρωπό, και τον προκαλώ και τον ίδιο τον συνάδελφο, αλλά και τους εκπροσώπους του, να ανέβουν εδώ στο βήμα και να πουν, εάν πράγματι αυτός ο συνάδελφος ηθέλησε να πάει στον Ωρωπό και γιατί πήγε, τότε να απολογηθώ. Και βεβαίως έχω υποχρέωση, να απολογηθώ στους συνεργαζόμενους και συνάδελφους μου, αλλιώς, δεν απολογούμαι για μη συγκεκριμένες καταγγελίες.

ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ:

Σε μια εποχή, που η πάλαι ποτέ κραταιά ΟΤΟΕ, έχει συρρικνωθεί στα επίπεδα της ανυποληψίας και αμοραλισμού της κορυφής της ηγεσίας της, ο Σύλλογος Υπαλλήλων ΕΤΕ, δυστυχώς παρουσιάζει εικόνα Τούρκικου ε-παρχιακού καφενέ. Διαθέτοντας 27 αποσπασμένους, που κανείς δεν ξέρει με τι ασχολείται ο καθένας, είναι χωρισμένοι σε τομείς, όπως η Βηρυτός, ανάλογα με τις παρατάξεις που συμμετέχουν στο διοικητικό συμβούλιο του ΣΥΕΤΕ, ξεκινώντας από το απλό θέμα της εξωτερικής εμφάνισης χώρων και γραφείων, που παρουσιάζουν εικόνα άθλια, γεμάτη σκόνη, βρωμιά και αποτελούν αντικείμενο ενέργειας των υγειονομικών επιτροπών του Υπουργείου Υγείας. Σ' αυτά λοιπόν τα άθλια ντεκόρ, στα άθλια γραφεία, ελάχιστα φορές μπορεί να βρεις κάποιους από τους αποσπασμένους.

Όμως για να πούμε όλη την αλήθεια αν το πρόβλημα που έχει ο συνάδελφος, δεν είναι τόσο πιεστικό, ώστε να τον κάνει να χάσει την υπομονή του, τότε δεν θα πλήξει, όση ώρα μένει μέσα, μπορεί να δει με λίγη καλή διάθεση, να φύγει και χαμογελώντας πικρά βέβαια.

Μέλη του διοικητικού συμβουλίου, να παίξουν με το ζωάκι που έχουν φέρει από το σπίτι. Ούτε αυτό είναι υπερβολή έχει γίνει συνάδελφοι, ή να πάρουν κάποια εισιτήρια για το θέατρο, για το τσίρκο για τον Καραγκιόζη, ένανς τομέας σίγουρα πετυχημένος για τον ΣΥΕΤΕ, ίσως ανάλογα και με το σκηνικό το οποίο κινείται. Και εδώ, για να σοβαρευτούμε λίγο πράγματι, για μένα το μόνο τμήμα που λειτουργήσει καλά, ήταν η πολιτιστική επιτροπή του Συλλόγου, ό,τι μπορούσαν κάνανε οι συνάδελφοι.

Αν το πρόβλημα του συνάδελφου είναι απλό έως ασήμαντο, μια βόλτα στον Σύλλογο, πιθανόν να του φτιάξει και το κέφι. Αν είναι σοβαρότερο, π.χ. έχει να περάσει κάποιο αναθεωρητικό πειθαρχικό ή κάτι τέτοιο, θάναυ καλύτερα να αποφύγει να ανέβει στον 3ο όροφο της Σοφοκλέους 15. Με τα θέματα αυτά ασχολούνται, με μίαν μόνον εξαίρεση, συνάδελφοι νέοι στη Τράπεζα, άπειροι, καλά παιδιά ίσως χωρίς όμως την οντότητα που χρειάζεται να έχει η συλλογική εκπροσώπηση στο όργανο αυτά της Τράπεζας, όπου παρίστανται, εάν βέβαια την ίδια ώρα δεν έχουν κάτι καλύτερο να κάνουν, ή κάποια κομματική υποχρέωση.

Οι ανοιχτές ολομέλειες του Δ.Σ. του ΣΥΕΤΕ, προσφέρονται για δωρεάν αναψυχή, και για τους σοβαρότερους, για πικρές αναπολήσεις και στοχασμούς. Μέχρι και εικόνα συμβούλου, με τα πόδια επάνω στο τραπέζι, την ώρα της συνεδρίασης, έχουν δει τα μάτια των διερχομένων. Ολη αυτή η εικόνα, όσο και αν νομίσουν κάποιοι, ότι αποτελεί προϊόν διακομωδίας, είναι δυστυχώς η εικόνα του ΣΥΕΤΕ σήμερα. Μια εικόνα, που προσβάλλει βάνουσα όλα τα μέλη του Συλλόγου. Θάθεγα και τις συνδικαλιστικές παρατάξεις, αν δεν είχαν πεισθεί, οι αυτές νοιάζονται μόνο για τα κουκιά. Θάταν πολύ άδικο αν σε όσα από τα παραπάνω ανέφερα, δεν έκανα μια εξαίρεση, ενός συνάδελφου ανθρώπου και αγωνιστή, που πραγματικά τον τιμώ. Και αναφέρομαι προσωπικά στον Πρόεδρο του Συλλόγου, τον συνάδελφο Μαυροφόρο, τον οποίο ξέρω πραγματικά πόσο τον ενοχλεί αυτή η κατάσταση. Όμως του καταλογίζω την ευθύνη, ότι δεν βγήκε δυο χρόνια, να καταγγείλει αυτή τη κατάσταση στους συνάδελφους και τους υπεύθυνους και έτσι αντικειμενικά, επιμερίζεται μερίδιο της ευθύνης, γι' αυτή την εικόνα. Και μετά απ' όλα αυτά, πιστεύω ότι υπάρχει ακόμα καιρός να βελτιώσουμε τη κατάσταση.

Θα έβλεπα από τις εκλογές αυτές, που θα αναδείξουν κάποιο διοικητικό συμβούλιο, ένα αντιπροσωπευτικό αναλογικό Προεδρείο, να δοθούν αποσπάσεις σε όλα τα εκλεγμένα μέλη του διοικητικού συμβουλίου. Αυτό βέβαια σημαίνει, ότι θα πρέπει κάποιοι να αφήσουν τις θεσούλες τους στη Τράπεζα, και να σηκώσουν τα μανίκια για δουλειά. Αναβάθμιση της συμμετοχής του ΣΥΕΤΕ, στα

συμβούλια της Τράπεζας που συμμετέχει, τόσο για θέματα καθαρά προσωπικού, όσο και για τα υπόλοιπα.

Ουσιαστικά αναβάθμιση του ρόλου της περιφερειακής οργάνωσης του ΣΥΕΤΕ, νομαρχιακά παραρτήματα, επιτροπές καταστημάτων, τα οποία πρέπει να απεμπλακούν από τις παραταξιακές λογικές που διακατέχονται. Ενα μίνιμουμ πρόγραμμα δράσης που νάχει τους εξής άξονες: Ασφαλιστικό. Διασφάλιση των κεκτημένων, ο ρόλος της Τράπεζας. Οχι νέες εγγραφές, που να διακαίονται σύνταξη, εάν η Τράπεζα δεν αναλάβει πρώτα τις ευθύνες της, απέναντι στο άνοιγμα των ασφαλιστικών ταμείων.

Κωδικοποίηση όλων των μέχρι σήμερα συμφωνιών με τη Διοίκηση της ΕΤΕ, από συλλογικές συμβάσεις και επί μέρους συμφωνίες, και αυστηρή τήρηση αυτών. Σύνταξη κανονισμών σε όσες διευθύνσεις δεν υπάρχουν και αναθεώρηση όπου χρειάζεται, στους υπάρχοντες κανονισμούς. Και όλα αυτά, να καταλήγουν στην εκπόνηση ενός νέου, σύγχρονου οργανισμού υπηρεσίας, κάτι το οποίο νομίζω ότι όλοι έχουμε απεμπολήσει.

Βέβαια για να γίνουν αυτά, χρειάζεται να αλλάξουν μυαλά. Πράγματι οι ποικιλώνυμες, να χρησιμοποιήσω και εγώ αυτή την έκφραση, ηγεσίες των παρατάξεων, όπως είναι σήμερα, δεν είναι διατεθειμένες να ακολουθήσουν. Τελειώνοντας συνάδελφοι, έχω υποχρέωση από το βήμα της Γενικής Συνέλευσης να αποτίσω φόρο τιμής στον συνάδελφο τον Παναγιώτη τον Καπετανάκη του την οφείλω σαν παλιός συναγωνιστής σε σκληρούς αγώνες, ότι πρέπει να δηλώσω απ' αυτό το βήμα, ότι κάθε ένας ο οποίος έχει κάποια ηθικά ερείσματα, κάποια στιγμή θα τη κάνει την επανάστασή του, έστω και ακαιρα και σήμερα Παναγιώτη, πιστεύω ότι η μοναξιά, σ' αυτές τις σημερινές συνθήκες, είναι πλεονέκτημα. Ευχαριστώ.

ΣΠΑΝΑΚΗΣ: Συνάδελφοι όπως αντιλαμβάνεστε, πλησιάζουν πάλι εκλογές. Θα το αντιλαμβάνεσθε όχι από αυτά που ακούτε, αλλά από τη βαβούρα που γίνεται εδώ μέσα, και βγαίνει κάθε συνάδελφος να τοποθετηθεί, μήπως και διαβάσουν οι συνάδελφοι μετά στα πρακτικά, που θα κυκλοφορήσουν από δω, κάποιες απόψεις. Εγώ κάνω πρόταση στο Προεδρείο, να πάψει να γίνεται απολογιστική Συνέλευση, να γίνεται δι' αλληλογραφίας, όπως γίνεται με τις ψηφοφορίες της ΟΤΟΕ, γιατί θάναυ πιο σοβαρή πια.

Βγήκα στο βήμα, όχι για να λύσω τα προβλήματα του συνδικαλιστικού κινήματος σφαιρικά, ούτε να κάνω τον παντογνώστη πάνω σε όλα τα ζητήματα, αλλά για να αναφερθώ σε ένα συγκεκριμένο ζήτημα, που αφορά μια μερίδα συνάδελφων, και το μω να πω συνάδελφων, παρ' ότι η πλειοψηφία του διοικητικού συμβουλίου του Συλλόγου μας, ΔΑΚΕ, Ενιαίας και Συσπειρώσεως, μας έχουν αποκλείσει το δικαίωμα να λεγόμαστε συνάδελφοι, απορρίπτοντας αποφάσεις και μη προωθώντας αιτήματα των συνάδελφων.

Σας μιλώ εκ μέρους των φυλάκων του νόμου 1339, πιστεύω οι πιο αδικημένοι από τους συνάδελφους μέσα στην Εθνική Τράπεζα και θα παρακαλέσω το Προεδρείο του Συλλόγου, να αφουγκραστεί έστω και πάνω από αυτό το βήμα τη φωνή των συνάδελφων γιατί μέχρι τώρα μας έχει δείξει τα αντίθετα δείγματα.

Σαν φύλακες του 1339, αντιμετωπίζουμε το πρόβλημα, του να μη ξέρουμε που ανήκουμε και τι κάνουμε. Και απευθυνόμενοι στο διοικητικό συμβούλιο του Συλλόγου μας, προσπαθώντας να βρούμε μια λύση στο πρόβλημα μας, δημιουργούνται καταστάσεις μέσα στο διοικητικό συμβούλιο, που κάθε άλλο παρά σωματείο εργαζομένων θυμίζει.

Μετά από αποφάσεις Γενικών Συνελεύσεων ή κλαδικών των συνάδελφων, έχουν παρθεί κάποιες αποφάσεις, οι οποίες έχουν ρετσορισθεί, όπως ήθελε η πλειοψηφία της ΔΑΚΕ της Ενιαίας στο διοικητικό συμβούλιο, με αποτέλεσμα να μας σκάβει το λάκκο το σωματείο το δικό μας. Και ρωτάμε, τι γίνεται σε αυτή τη περίπτωση. Γιατί υπάρχει το Σωματείο; Γιατί λέει ότι εκπροσωπεί εργαζομένους; Υπάρχει μια σειρά από ενέργειες που έχουν γίνει από την πλειοψηφία του Διοικητικού Συμβουλίου η οποία όχι μόνον αγνοεί τα προβλήματα των συνάδελφων φυλάκων του νόμου 1339 αλλά θέτει σε αμφισβήτηση σοβαρές διαδικασίες και θεσμούς του συνδικαλιστικού κινήματος.

Δηλαδή παρ' ό,τι υπάρχουν συλλογικές συμβάσεις εργασίας το 88 και το 89 που ρητά αναφέρουν και με υπογραφές των αντιπροσώπων μας και των εκπροσώπων μας τα όργανα, ότι πρέπει να προωθηθούν ορισμένα ζητήματα και παρ' όλο ότι έχουν προωθηθεί σ' όλες τις άλλες Τράπεζες, στην Εθνική έχουμε ένα ρατσιστικό καθεστώς όσον αφορά τους συγκεκριμένους συναδέλφους. Δεν βάζουμε προτάσεις να ζητάμε εξειδικευμένα ζητήματα και επιπλέον προνόμια.

Βάζουμε ζήτημα ίσης μεταχείρισης. Και η απάντηση της πλειοψηφίας ΔΑΚΕ - Ενιαίας, είναι ότι εμείς κύριοι θα κάτσουμε να βγάλουμε ποια είναι τα προβλήματά σας για να δούμε τι πρέπει να προωθήσουμε. Δεν μπορώ να καταλάβω από τότε παίρνανε αποφάσεις καθ' έδραν όλοι αυτοί οι συναδελφικοί και αποκλείουν την άποψη και την γνώμη των συναδέλφων.

Δεν μπορώ να καταλάβω παρ' ό,τι υπάρχει καταγγελία της Ομοσπονδίας για τον Σύλλογό μας της Εθνικής όσον αφορά το συγκεκριμένο ζήτημα των συναδέλφων του 1339, καταγγελία που τους καλεί να σεβαστούνε αποφάσεις συλλογικών συμβάσεων και της Ομοσπονδίας. Και συνεχίζουν να μας αγνοούν, προκλητικά συνάδελφοι. Εμείς δεν βρίσκουμε καμμία άνιση μεταχείριση, ίση μεταχείριση ζητάμε ή περίπου ίση, να έχουμε το δικαίωμα να λεγόμαστε και εμείς συνάδελφοι. Να έχουμε ίσα δικαιώματα και υποχρεώσεις μέσα εδώ πέρα.

Ερχονται άλλοι συνάδελφοι και βγάζουν ανακοινώσεις, οι οποίοι έμπνουν από την ενεργό απραξία τους αυτές τις μέρες. Τις μέρες των εκλογών βγάλε ανακοινώσεις, ό,τι τα μέλη πρόβατα οι συναδέλφισσες καθαρίστριες σύρονται πίσω από ένα άρμα, τα δε αρνιά οι συνάδελφοι φύλακες του 1339 σύρονται από ένα άλλο.

Δεν ήρθαν αυτοί οι συνάδελφοι να καταθέσουν τις προτάσεις τους για τα προβλήματα τα δικά μας. Δεν είδαμε καμμία συμπαράσταση απ' αυτούς, από κανέναν απ' αυτούς οι οποίοι κόπτονται σήμερα στη Γενική Συνέλευση και οι οποίοι έχουν να φανούν φαίνονται κάθε φορά που πρέπει να φανούν για να μην διαγραφούν από το Διοικητικό Συμβούλιο. Είναι φανερό συνάδελφοι. Καλό είναι να αποσυρθούν αυτοί που ασχολούνται μ' αυτά όταν δεν είναι το πρόβλημά τους, τα ζητήματά των συναδέλφων αλλά άλλα, πριν τους συνταξιοδοτήσουν οι ίδιοι οι συνάδελφοι, αυτό είναι βέβαια και το πιο σκληρό γι' αυτούς.

Θα παρακαλέσω πάνω απ' αυτό το βήμα, δεν θα παρακαλέσω, θα απαιτήσω να μας καλύψει επιτέλους το Διοικητικό Συμβούλιο στα δίκαια αιτήματα διότι οι συνάδελφοι λένε τι θα κάνουμε τι κινητοποίηση θα κάνουμε για να λύσουμε ένα ζήτημα που έχει λυθεί παντού μ' υπαίτιο τον Σύλλογο και της πλειοψηφίας ΔΑΚΕ - ΕΝΙΑΙΑΣ τι θα κάνουμε; θα κάνουμε απεργία; Πως να κάνουμε απεργία, όταν δεν μας καλύπτει το συνδικαλιστικό μας όργανο, θα μας πάνε δεμένους να μας καταγγείλουν μέσα.

Δεν ξέρω πόσο ακούτε συνάδελφοι θα παρακαλέσω πάνω από αυτό το βήμα τους συναδέλφους ν' αναλογιστούν μερικά πράγματα. Δεν κοβάλαμε χαρτιά μαζί μου γιατί είναι ανόητο να κουβαλήσω χαρτιά κουβάλησα όμως μία ανακοίνωση του Συλλόγου την Νο 55 που υπογράφεται: ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΣΥΕΤΕ.

Βέβαια υπάρχει και αυτή η δυνατότητα στο Διοικητικό Συμβούλιο να βγάλει αποφάσεις πλειοψηφίας χωρίς να ξέρουν ποιοί συμφωνούν και ποιοί διαφωνούν. Όταν υπογράφει το Διοικητικό Συμβούλιο μ' ονόματα κάτω, ξέρεις τι γίνεται. Όταν υπογράφει το Διοικητικό Συμβούλιο απρόσωπα δεν ξέρεις τι σου γίνεται.

Βγαίνει λοιπόν το Διοικητικό Συμβούλιο εδώ και καταγγέλει μία κατάσταση τον Μάη του 89 την οποία είχε υπόψη του από τον Μάη του 88 καταγγέλει τότε συνάδελφοι; Όταν οι συνάδελφοι του 1339 βάσει κάποιου νόμου τέλους πάντων δεν θα έρθω εγώ να πω ότι καταργήστε τον νόμο που βολεύτηκε. Όχι συνάδελφοι, αυτός είναι για τον ευρύτερο τομέα ο νόμος αλλά όμως μέσω του συνδικαλιστικού μας οργάνου μπορεί να ελεγχθεί η Διοίκηση της Εθνικής Τράπεζας αν χρειάζεται να κάνει αυτές τις προσλήψεις και να παρέμβει το συνδικαλιστικό κίνημα. Πάνω σ' αυτές τις προσλήψεις να γίνουν αξιωματικά.

Πότε συνάδελφοι και αναφέρει εδώ τους φύλακες του 1339 έγινε λόγος για το άλλο,

βοηθητικό προσωπικό. Με ποιά κριτήρια διαφάνειας προσλαμβάνεται. Τι γίνεται; κάνει καθένας τα ρουφέτα του συνάδελφου και πρέπει να διατηρήσουμε αυτό αλώβητο στον τομέα τον δικό μας;

Ζήτω από το Διοικητικό Συμβούλιο να μου πει ποιο είναι το θέμα που βάζει για το υπόλοιπο βοηθητικό προσωπικό και ποιες διαδικασίες διαφάνειας ακολουθούνται, εδώ στο φινάλε φινάλε είμαστε τουλάχιστον αρτιμελείς, αλλά μπορεί να παρέμβει στην Διοίκηση να μην ζητήσει να γίνουν προσλήψεις. Μπορεί να το κάνει αυτό, όχι να βγαίνει να καταγγέλει ένα χρόνο μετά που είναι γνώστης των πραγμάτων καταστάσεις και να δημιουργήσει προβλήματα στους συναδέλφους.

ΙΩΡΔΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κατ' αρχάς νομίζω ότι κανείς δεν ακούει κανέναν αλλά θα πρέπει να τα πούμε για να καταγραφούν. Η εικόνα την οποία παρουσιάζει Πρόεδρε η Γενική Συνέλευση είναι έτσι που δεν μπορώ να την χαρακτηρίσω, και για ν' αποφύγω χαρακτηρισμούς... Συνάδελφοι θα ξεκινήσω μ' αφορμή κάποια λόγια του προηγούμενου συνάδελφου ομιλητή, γιατί κάπου άρχισα να τα χάνω. Είμαι απ' αυτούς που συμμετέχουν στο Διοικητικό Συμβούλιο του ΣΥΕΤΕ και διερρωτήθηκα ακούγοντάς το. Ελεγα ότι διερρωτήθηκα στις τόσες αναφορές τις οποίες έκανε για την συμπαράσταση ΔΑΚΕ - ΕΝΙΑΙΑ στο Σύλλογο, μήπως παρ' όλο ότι φαίνεται ότι ασχολείται βρίσκειται έξω από τα πράγματα. Μήπως είναι κανείς εδώ που δεν ξέρει ποιος είναι Πρόεδρε στο ΣΥΕΤΕ;

Η παράταξη στην οποία ανήκει ο συνάδελφος ο οποίος μιλούσε εργολαβικά έχει αναλάβει την στήριξη αυτής της κατηγορίας του προσωπικού, κατά συνέπεια η παράταξη του είναι η μεγαλύτερη αυτό έδειξε το προηγούμενο αποτέλεσμα, αν και τώρα το αποτέλεσμα σύντομα θα δείξει ότι τα πράγματα θα είναι διαφορετικά, κατά συνέπεια δεν είχε προκειμένου να συμπαρασταθεί εργολαβικά στους συναδέλφους να δημιουργήσει πρόβλημα στους εταίρους του Προεδρείου και έτσι να λυθεί το πρόβλημα.

Θα προσπαθήσω μέσα στο λίγο χρονικό διάστημα να σκιαγραφήσω την δράση του Διοικητικού Συμβουλίου, του Προεδρείου δηλαδή και να σχηματίσετε μία εικόνα της αδράνειας του θα έλεγα, ή της προσαρμογής σε διοικήσεις και κυβερνήσεις καλύτερα. Για να κρίνουμε τον απολογισμό θετικό ή αρνητικό πρέπει να εξετάσουμε ορισμένες παραμέτρους. Ποιές μπορεί να είναι αυτές κατά την γνώμη σας και κατά την γνώμη μας.

Πρώτον, το κυρίαρχο είναι να δούμε πως ενεργεί και πως δρα αυτό το συγκεκριμένο όργανο, που λέγεται λειτουργία Διοικητικού Συμβουλίου, διότι όλα μέσα από εκεί ξεκινάμε. Αν το Διοικητικό Συμβούλιο δεν λειτουργεί σωστά δεν μπορούμε να περιμένουμε κανένα αποτέλεσμα συνάδελφοί μου. Η κατάσταση στην λειτουργία του οργάνου είναι απαγορευτική ως απαράδεκτη.

Συνεδριάσεις ατελείωτες, ώρες επί ωρών επί όλων των θεμάτων μ' αποτέλεσμα τίποτε. Ελλειψη εισηγήσεων. Γίνεται κουβέντα για την κουβέντα. Ο ένας πολώνει τον άλλον. Ο ένας βρίζει τον σοσιαλισμό, ο άλλος τον φιλελευθερισμό, ο άλλος τον κομμουνισμό. Δεν γίνεται δουλειά μέσα στο όργανο, Ο καθένας οδηγείται από τις κομματικές του επιλογές. Ξεκαθαρισμένα πράγματα αυτά. Πρέπει κάποια στιγμή να πούμε αλήθειες. Ελλειψη προγραμματισμού. Δεν ολοποιούνται οι αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου, πράγμα απαράδεκτο. Μετά από πολύωρες συνεδριάσεις παίρνονται αποφάσεις και φτάνουμε οι αποφάσεις αυτές να μην υλοποιηθούν ποτέ. Αυτά δεν τα λέμε μόνον εμείς. Αν ανατρέξετε στα Πρακτικά και όσοι είσατε ενεργοποιημένοι συνδικαλιστές, θα το έχετε κάνει ήδη αυτό, θα δείτε ότι δέκα τουλάχιστον φορές οι Γραμματέας απέδιδε μομφή στο Πρόεδρο, αλλά οι καρέκλες για τις καρέκλες παρέμεναν. Κατηγορίες που φτάνανε τις περισσότερες φορές σ' οξείατες προστριβές, όμως παρέμεναν στις καρέκλες. Το γιατί; Νομίζω ότι μπορεί ο καθένας να βγάλει τα συμπεράσματά του.

Αποκοπή από την βάση των συναδέλφων του δικτύου. Αυτούς βέβαια τους θυμόμαστε κάθε φορά στις εκλογές και κάθε φορά στις απεργίες χωρίς πρόγραμμα. Θυμόμαστε λοιπόν και βέβαια τελευταίως έχουμε επινοήσει ένα άλλο σύστημα, βάζουμε τους συναδέλφους στο κάθε κατάστημα, εκεί που λέγεται ο καθένας, στείλτε ένα τελεξάκι να κάνουμε μία αγωνιστική πρόβα στην απρα-

ξία μας να δικαιολογήσουμε κάποια δράση. Αυτά είναι πράγματα απαράδεκτα συνάδελφοι. Παραταξιοποίηση στο έπακρο. Τα είπα και ο Γιώργος ο Δημητρώπουλος εδώ, ό,τι αν πάει κάποιος σε κάποια στιγμή μέσα στον Σύλλογο θα διαπιστώσει μία εικόνα απαράδεκτη. Κανείς δεν δουλεύει για το Σωματείο. Η μόνη Επιτροπή η οποία δουλεύει, δουλεύει το πολιτιστικό, και αυτό ξέρετε γιατί; Γιατί έχει ανοίξει η Διοίκηση κάποιον ντορβά μεγάλο, τη λέξη την καταλαβαίνετε, έναν σάκκο, και έχει πει ότι κάποια λεφτά διατίθενται και έχει ανοίξει όρεξη και λεφτά στον αέρα, λες και τα λεφτά αυτά δεν μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν πιο παραγωγικά. Επαφή με δευτεροβάθμια όργανα, ανύπαρκτη, ασυντόνιστη ενταγμένη στις κομματικές σκοπιμότητες. Επαφή με την Διοίκηση και την κυβέρνηση.

Τι να πούμε συνάδελφοι; Η επαφή του Προεδρείου με τη Διοίκηση ήταν σ' όλο αυτό το διάστημα απρογραμμάτιστη, χαλαρή χωρίς τεκμηριωμένες εισηγήσεις, προσαρμοσμένη στο χρώμα της Διοίκησης, έτσι για ένα διάστημα είχαμε το σχετικό καλό Παναγόπουλο και ξαφνικά μας προέκυψε ο καλός ο Γερμίδης. Η Διοίκηση ισχυρή απέναντι σε μία τέτοια αντιμετώπιση πάντα μας έβαζε να παίξουμε στο δικό της γήπεδο. Βέβαια η αντιμετώπιση των κυβερνήσεων ανάλογα με το πως κυβερνά, είχαμε την «φιλεργατική Κυβέρνηση» του ΠΑΣΟΚ το κακή κυβέρνηση Τζανετάκη κατά την ΠΑΣΚΕ και χορέψαμε όλοι μαζί οικουμενικά στην Οικουμενική. Χαμαιοεργονομίες δηλαδή συνάδελφοι. Αυτή είναι η εικόνα την οποία παρουσιάζει το Σωματείο. Βέβαια κάτω από την πίεση του χρόνου είμαι υποχρεωμένος επί τροχάδην και ζητώ την ανοχή του Προεδρείου να πω πέντε πράγματα γύρω από τον εκσυγχρονισμό.

Είναι γνωστό τα διαδραματισθέντα γύρω από τον εκσυγχρονισμό. Είναι γνωστή ενδεχομένως σ' όλους η αντιμετώπιση του όλου θέματος από το Σωματείο. Εγκαιρά είχαμε επισημάνει σαν παράταξη την αναγκαιότητα του εκσυγχρονισμού μέσα από διάφανες διαδικασίες και συμμετοχή των εκπαιδευμένων των εργαζομένων. Συγχρόνως όμως είχαμε προβλέψει τα σχέδια της προηγούμενης διοίκησης που δεν είχε σαν στόχο τον εκσυγχρονισμό, αλλά πως θα καλούπωσε τους εργαζόμενους και πως θα δημιουργήσει μηχανισμούς καταστολής καθώς και πως θα τα εξοικονομήσουν μερικοί μ' επιχείρημα τον εκσυγχρονισμό ή τις προμήθειες δια του εκσυγχρονισμού.

Το πόρισμα βέβαια ακολούθησε από την Διοίκηση Γερμίδη με την συμμετοχή εκπροσώπου του εργαζομένου, μας δικαιώσε πλήρως. Εγώ για που είμαι κάτω από την πίεση του χρόνου θα καταθέσω την υπόλοιπη ομιλία μου αλλά ένα πράγμα έχω να πω, ότι στο θέμα του εκσυγχρονισμού που έπρεπε όλοι να ξεσηκώσουμε όλες οι παρατάξεις τους εργαζόμενους, γιατί ο εκσυγχρονισμός όπως έχει προχωρήσει πραγματικά έχει δημιουργήσει στους εργαζόμενους τόσα προβλήματα και στην ίδια την Τράπεζα για δύο χρόνια έχει τελεματωθεί. Οι υπεύθυνοι κινούνται ελεύθερα μεταξύ μας κανένας δεν τιμωρείται και αυτό είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα.

ΒΛΑΧΟΣ: Συνάδελφοι, είναι πολύ δύσκολο να παρουσιάσουμε μέσα σε πέντε λεπτά τις απόψεις κάποιων ανθρώπων που συμμετέχοντας επί χρόνια και έχοντας κάνει κάποιες συγκεκριμένες πολιτικές και συνδικαλιστικές επιλογές παρουσίασαν κάποιες διαφοροποιήσεις κάτω από την επίδραση κάποιων διεθνών συνθηκών και κάποιων γεγονότων τα οποία εξελίχθηκαν στην Ελλάδα εξ αιτίας ακριβώς αυτών των διεθνών συνθηκών.

Συνθήκες οι οποίες επιβάλλανε στην Ελλάδα, απόψεις οι οποίες είχαν ξεβραστεί στο ελληνικό λαϊκό κίνημα στην διάρκεια της τελευταίας εικοσαετίας και επιβλήθηκαν από τα πάνω διεθνώς και οδήγησαν στην δημιουργία αυτού του οποίου αποκλήθηκε Συνασπισμός των Δυνάμεων της Αριστεράς και της Προόδου.

Αυτός ο Συνασπισμός σχηματίστηκε σε κατά την άποψή μας δεξιές θέσεις. Δεν είχε καμμία σχέση με τις απόψεις εκείνες οι οποίες είχαν προβληθεί και επιβραβεύονται από το ελληνικό εργατικό κίνημα όπως είπα στην διάρκεια των τελευταίων είκοσι χρόνων.

Που φτάσαμε παραπέρα; Φτάσαμε στην συγκεκριμένη επιλογή του Συνασπισμού. Δηλαδή ότι ανεξάρτητα από συνθήκες συμμετέχουμε σ' αυτές τις κυβερνήσεις οι οποίες θα σχηματιστούν από εδώ και εμπρός.

Και φυσικά η άρχουσα τάξη, και οι πολιτικοί τους εκφραστές, η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, θέλουν τον Συνασπισμό στην κυβέρνηση όσο τα κόμματα τα οποία υπάρχουν μέσα στον Συνασπισμό εκφράζουν την κοινωνική βάση, η οποία ακολουθούσε όλα αυτά τα χρόνια κύρια το Κ.Κ.Ε.

Αν όμως δημιουργηθούν άλλες λαϊκές συσπειρώσεις από τα κάτω που θ' ακολουθήσουν μία άλλη πορεία, τότε παρά την θέληση του Συνασπισμού και τις επιλογές του για συμμετοχή στις κυβερνήσεις συνεργασίας από εδώ και εμπρός είτε με την Νέα Δημοκρατία, είτε με το ΠΑΣΟΚ τότε και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, όταν θα πάψει ο Συνασπισμός να εκφράζει την κοινωνική βάση της Αριστεράς, τότε δεν θα θέλει η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ τον Συνασπισμό στη κυβέρνηση.

Συνάδελφοι στους χώρους μας σαν επίδραση αυτών των συγκεκριμένων συνθηκών διαμορφώνονται κάποιες νέες συνθήκες που χονδρικά κάτω από την πίεση του χρόνου λένε το εξής: Δεξιόι, Πασοκατζήδες και Αριστεροί, που σκύβουν το κεφάλι θα βράνε άλλους δεξιούς, πασοκατζήδες και αριστερούς που δεν σκύβουν το κεφάλι. Γιατί;

Κάτω από το νέο πλαίσιο των συνθηκών που διαμορφώθηκε πολλοί δεξιόι θα καταλάβουν ότι στην πραγματικότητα ήταν αριστεροί γιατί δεν δεχθήκανε να πάνε στον προϊστάμενο να τον γλύψουν για ν' αλλάξουν μία θέση ή στον διευθυντή τους. Πολλοί αριστεροί θα καταλάβουν ότι είναι δεξιόι, γιατί ακριβώς μπαίνουν σ' αυτή την λογική.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

ΡΟΥΣΣΑΚΗΣ: Συνάδελφοι ορισμένοι προχθές στο Διοικητικό Συμβούλιο που είχαμε το θέμα του απολογισμού, είπαν ότι φέτος ο απολογισμός είναι μία σελίδα μαύρη, άλλοι πως ήταν μια σελίδα λευκή. Εγώ από την μεριά μου λέω ότι δεν υπάρχει καν σελίδα. Ήταν κάτι που πέρασε. Ήταν κάτι που για εμάς είναι μία ευχή να μην ξανάρθει.

Συνάδελφοι, το είπαμε και στην περσινή Γενική Συνέλευση ότι περιμέναμε και περιμένατε εσείς πιο πολύ από ένα Προεδρείο που έγινε δήθεν - λένε ορισμένοι - από δημοκρατικές δυνάμεις ίσως τα θέματα του προσωπικού επιτέλους να βρισκάνε την λύση.

Δυστυχώς και αυτός ο τελευταίος χρόνος πέρασε χωρίς την επίλυση των θεμάτων. Τα οράματα τα παλιά και οι κοινωνικοποιήσεις ξεφούσκωσαν. Ρουμανία, Πολωνία, Γερμανία, Ανατολική Γερμανία και δεν συμμαζεύεται.

Συνάδελφοι, νομίζω ότι είναι φωνή βοώντος εν τη ερήμω, αλλά θα πρέπει να πούμε ότι αυτό το Προεδρείο είχε δύο περιόδους. Η μία περίοδος ήταν μέχρι τον Μάιο του 1989 πριν την κυβέρνηση Τζανετάκη, τότε που το Σωματείο μ' ερασιτεχνικό τρόπο αντιμετώπισε ήδη την Διοίκηση και βέβαια δεν έκανε καμμία, μια καμμία διαμαρτυρία για το ρουσφέτι, για τις προσλήψεις και για όλα αυτά που συνέβαιναν κατά καιρούς στον Σύλλογο. Και βέβαια υπάρχει και μία δεύτερη περίοδος, η οποία αρχίζει από τον Ιούλιο του 1989 μέχρι και σήμερα, στην οποία κυριαρχούν διάφορα θέματα, όπως είναι οι προβληματικές και ο εκσυγχρονισμός, για τα οποία τώρα ενώ κάποτε φωνάζαμε, χαλάγαμε τον κόσμο, γράφαμε στις Τραπεζιτικές, τώρα έχουμε βουλώσει το στόμα. Και το μόνο που βρέθηκε να μιλήσει μια από τις παρατάξεις που είναι στο Προεδρείο είναι για δήθεν διώξεις συνδικαλιστών, όταν τόλμησε κάποιος ν' αλλάξει ορισμένους διευθυντές υποκαταστημάτων.

Και όλα αυτά τα χρόνια το Σωματείο δεν μίλαγε για τις διώξεις των συναδέλφων που ανήκουν σε συγκεκριμένη παράταξη, δεν άνοιξε ποτέ το στόμα του για να υπερασπίσει συναδέλφους που διώκονταν.

Αυτό όμως που θα κυριαρχήσει στο επόμενο Διοικητικό Συμβούλιο συνάδελφοι, θα είναι το ασφαλιστικό πράγμα που δεν έχουν καταλάβει οι συνάδελφοι, ίσως ορισμένοι κατά καιρούς σε ανακοινώσεις προσπάθησαν να σας πούνε το θέμα απέξω - απέξω. Όμως μια που συμμετέχω στο Διοικητικό Συμβούλιο του Ταμείου Συντάξεως θα πρέπει να σας γνωρίσω. Οτι φέτος το Ταμείο Συντάξεως μπαίνει μέσα περί τα πέντε δισεκατομμύρια το 1989 και το 1990 έξι δισεκατομμύρια και δεν ξέρω μέχρι πότε η Διοίκηση και η κάθε Διοίκηση θα πληρώνει τα σπασμένα τα δικά μας.

Βέβαια θα μου πούνε ορισμένοι ότι είναι υποχρεωμένοι και εγώ δεν λέω όχι, όμως κάποτε πρέπει όλοι εμείς, που τώρα ερχόμαστε στις Γενικές Συνελεύσεις να κατανοήσουμε το θέμα και να προσπαθήσουμε να δώσουμε λύση σ' αυτό το μεγάλο πρόβλημα που θα έρθει πιο οξύ μετά το 1992.

Συνάδελφοι, υπάρχουν λύσεις και αυτές πρέπει το νέο Διοικητικό Συμβούλιο το οποίο θα βγει απ' αυτές τις εκλογές να κοιτάξει. Υπάρχουν λύσεις που μπορεί το Ταμείο το ελλειμματικό να μην είναι ελλειμματικό. Ομως πρέπει ν' αρχίσουμε και να κατανοήσουμε και να δούμε το πρόβλημα από κοντά. Και βέβαια θα πρέπει να δούμε και ένα άλλο θέμα, που έχει σχέση με το ασφαλιστικό.

Είναι αυτός ο τελευταίος νόμος του Πασοκικού κράτους τότε που οι συνάδελφοι ενώ έφευγαν στα 56 χρόνια με 35 χρόνια υπηρεσία με τον καινούργιο νόμο μπορούν να καθονται μέχρι τα 62. Είναι κάτι που θ' απασχολήσει το καινούργιο Διοικητικό Συμβούλιο και θα πρέπει να δούμε επιτόλους η Διοίκηση τι θα κάνει, θα εφαρμόσει τον παλιό κανονισμό, ή τον καινούργιο νόμο που έχει ψηφιστεί επί πασοκρατίας;

Συνάδελφοι, ως προς την κατάσταση του Συλλόγου νομίζω ότι ο προηγούμενος ομιλητής από την παράταξη μας ο συνάδελφος Ιορδανόπουλος αναφέρθηκε, θα πρέπει όμως και εγώ από την μεριά μου να πω, ότι για έναν άσχετο συνάδελφο ο οποίος έρχεται από την επαρχία και θέλει να δει τον Σύλλογο, βλέπει ανθρώπους μέσα οι οποίοι δεν έχουν καμμία σχέση με τον Σύλλογο και δεν γνωρίζουν το τι συμβαίνει και ποια είναι τα θέματα τα οποία απασχολούν τον κόσμο για να μπορεί να τους απαντήσει.

Είναι ένα θέμα το οποίο πρέπει να δούμε. Δεν λέω ότι τα παιδιά δεν είναι πρόθυμα. Ομως πρέπει κάποτε να μπουνέ υπεύθυνοι άνθρωποι ή έστω οι ίδιοι οι οποίοι να ξέρουν τα θέματα, να μπορούν να δίνουν απαντήσεις και λύσεις συνάδελφοι. Και λυπάμαι γιατί σ' αυτό το Σωματείο όπως έχει γίνει τώρα, ψάχνεις να βρεις μία ανακοίνωση ή οτιδήποτε σχέση έχει με συνάδελφους και δεν την βρίσκεις.

Τελειώνω και βέβαια από την παράταξη μας για άλλη μια φορά έχω να πω ότι εμείς η ΔΑΚΕ ποτέ δεν θα ψηφίσουμε έναν τέτοιο απολογισμό Διοικητικού Συμβουλίου, όπως είναι ο σημερινός. Ευχαριστώ.

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Συνάδελφοι, μερικές φορές παραξενεύομαι όταν ακούω τους διάφορους συνδικαλιστές να βγάζουν είτε αγωνιστικές κορώνες απ' αυτό το βήμα, είτε να κάνουν κρίσεις προς τις άλλες παρατάξεις κριτικές, χωρίς να διαπιστώνουν ποιές είναι οι αιτίες που έχουν οδηγήσει το συνδικαλιστικό κίνημα σε μία τέτοια στάση. Σήμερα έχουμε δύο γεγονότα τα οποία θα πρέπει να τα εκτιμήσουμε πάρα πολύ καλά.

Εχουμε πρώτα απ' όλα το δημοψήφισμα της Ομοσπονδίας όπου μ' ένα ποσοστό γύρω στο 40% οι συνάδελφοι αρνούνται να πάρουν μέρος σε μία απεργιακή κινητοποίηση για να διεκδικήσουν κάτι παραπάνω από τα ψίχουλα που δίνει η εργοδοσία και η κυβέρνηση και έχουμε επίσης μια απεργία, την μοναδική απεργία από Σωματείο στον ιδιωτικό τομέα των Τραπεζών η οποία ψυχορραγεί. Αναφέρομαι στην απεργία της Τράπεζας Πίστωσης.

Αν δούμε λιγάκι το πρώτο γεγονός του δημοψηφίσματος αν το δούμε πιο βαθειά και να το αναλύσουμε θα δούμε ότι δύο στοιχεία είναι αυτά που συγκροτούν την στάση των συνάδελφων. Το πρώτο στοιχείο είναι μία έλλειψη εμπιστοσύνης των εργαζομένων απέναντι στα συνδικαλιστικά όργανα, στην συνδικαλιστική δράση και διεκδίκηση αλλά ένα δεύτερο στοιχείο που είναι ακόμα πιο σοβαρό, είναι μία κοινωνική παθητικότητα, μία έλλειψη διάθεσης να διεκδικήσει οτιδήποτε, είναι αυτό που λέμε ότι έχει περάσει στην πράξη μια κοινωνική συναίνεση απέναντι στα ελλείμματα, στα προβλήματα της οικονομίας, που από εκεί και πέρα κατανοούν ότι αυτά δεν είναι μια δική τους δουλειά, δεν είναι αυτά που έχουν δημιουργήσει τα ελλείμματα. Δεν είναι τα προβλήματα της ελληνικής οικονομίας, πράγματα που αφορούν ή εν πάση περιπτώσει, έχουν μερίδιο ευθύνης οι εργαζόμενοι τι θα είναι αυτό το μοντέλλο της οικονομικής ανάπτυξης που για άλλη μια φορά ρίχνει τα βάρος στους εργαζόμενους για άλλη μια φορά τους ζητάει θυσιές, για άλλη μια φορά τους ζητάει πιο εντατικούς ρυθμούς δουλειάς για άλλη μια φορά τους ζητάει κοινωνική πειθαρχία απέναντι στις

κυρίαρχες τάξεις του κεφαλαίου.

Αυτό δυστυχώς παγιώνεται με τους πιο σκληρούς όρους. Αν θυμηθείτε όλη αυτή την περίοδο των τελευταίων μηνών δεχόμαστε μία επίθεση σαν πολίτες, σαν εργαζόμενοι, σαν συνδικαλιστικό κίνημα απ' όλες τις πλευρές. Όλοι οι μηχανισμοί εξουσίας, όλοι οι μηχανισμοί πληροφόρησης είτε λέγονται ραδιόφωνα, είτε λέγονται εφημερίδες, είτε λέγονται τηλεοπτικοί σταθμοί, προσπαθούν να μας πείσουν ότι για άλλη μια φορά πρέπει να σφίξουμε το ζωνάρι, και άλλη μια φορά προσπαθούν να μας θίξουν ότι οποιαδήποτε διεκδίκηση μας είναι αντικοινωνική, ότι είναι παράνομη ότι πρέπει να κτυπηθεί και πρέπει να εξωβελιστεί.

Ακόμα και αν λεγόμαστε οδοκαθαριστές προσπαθούν να μας πείσουν ότι είμαστε οι προνομιούχες τάξεις της ελληνικής κοινωνίας. Ακόμα και αν λεγόμαστε απεργοί της Τράπεζας Πίστωσης με 50 ή 60 ημέρες απεργία, προσπαθούν να μας αποδείξουν ότι είμαστε κάποιοι πλούσιοι αμειβόμενοι εργαζόμενοι οι οποίοι απεργούν για το παντοπάνι τους και όχι για την ίδια τους την συλλογική δράση, όχι για την ίδια τους την ανθρώπινη υπόσταση. Αυτό είναι το πρώτο στοιχείο μιας κρίσης που δεχόμαστε σαν κίνημα.

Μια δεύτερη κρίση όμως είναι και η ίδια η στάση του συνδικαλιστικού κινήματος σε μια σειρά γεγονότα. Τι θέλω να πω μ' αυτό. Όταν έχουμε δεδομένο ότι το πάνω χέρι σ' όλη την διαμόρφωση που λέγεται συνειδητοποίηση της κοινωνίας, συνειδητοποίηση των εργαζομένων τον έχουν οι μηχανισμοί του κράτους, οι μηχανισμοί των εργοδοτών οι μηχανισμοί του κεφαλαίου οφείλεις να κάνεις αυτό που λέμε κοινωνική αντιπολίτευση.

Τι σημαίνει αυτό; Να πείσουμε τον ίδιο τον εργαζόμενο, το ίδιο πολίτη, ότι αυτή η κοινωνία είναι άδικη, αυτή η κοινωνία είναι παράνομη απέναντι στους εργαζόμενους και πρέπει να τους πείθεις για την αναγκαιότητα της δικιάς τους αυθόρμητης οργάνωσης και δράσης. Όταν όμως δεν κάνουμε αυτή την δουλειά όταν ίσα ίσα κάνουμε μία άλλη τροχιά όταν προσπαθούμε να πείσουμε ότι και ο ίδιος εργαζόμενος έχει ευθύνες και γι' αυτό πρέπει να πληρώσει, όταν δεν στεκόμαστε αλληλέγγυοι σ' όποιες αντιθέσεις, σ' όποιες αντιστάσεις βγαίνουν σ' αυτή την κοινωνία σ' αυτό το συνδικαλιστικό κίνημα είτε το υπονομούμε είτε το αγνοούμε όπως έγινε και πρόσφατα στην απεργία της Τράπεζας Πίστωσης, τότε προφανώς μιλάμε για μία λειψή φερεγγυότητα, για μία λειψή διαθεσιμότητα, για μια αγωνιστική πορεία και φυσιογνωμία του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος.

Μα θα μου πείτε. Αυτά είναι τα φαινόμενα. Ποιές είναι οι βαθύτερες ουσίες; Επειδή τα έχουμε ξαναπεί απ' αυτό το βήμα τα έχουμε γράψει και πάρα πολλοί από εμάς τα έχουν βιώσει μία ζωή και τα έχουν προτείνει μία ζωή στους συνάδελφους θα ήταν ίσως λίγο κουραστικό να τα ξαναπούμε συνάδελφοι. Δύο είναι τα κύρια ζητήματα, που απασχολούν το συνδικαλιστικό κίνημα, αυτή την διαδικασία της συλλογικής διεκδίκησης και της συλλογικής διαμόρφωσης. Το ένα πράγμα είναι η πολιτική της σκληραγώγησης από τους κομματικούς μηχανισμούς. Αλλά ένα δεύτερο επίσης και πολύ βασικό και πολύ ουσιαστικό, πάρα πολλοί από εμάς ακόμα και από τις ανεξάρτητες κινήσεις το ξεχνάμε ώρες ώρες είναι αυτό το στρώμα των συνδικαλιστικών παραγόντων είναι αυτό το στρώμα της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, η οποία μεσολαβεί κάθε φορά στον εργαζόμενο και στην Διοίκηση, στον εργοδότη, που μεσολαβεί κάθε φορά για τα δικά της συμφέροντα και όχι για τα συμφέροντα του συνδικαλιστικού κινήματος, όχι για την ίδια την πορεία ανασυγκρότησης του συνδικαλιστικού κινήματος.

Σαν εναλλακτική κίνηση, σαν εναλλακτική συσπείρωση προσπαθούμε και αυτή την φορά τα δύο ζητήματα να τα βάλουμε πάλι στην επικαιρότητα του συνδικαλιστικού κινήματος. Είμαστε αισιόδοξοι ότι αυτή η πορεία ανασυγκρότησης θα είναι το τέλος του σκοτεινού τούνελ.

ΣΑΜΑΡΑ: Συνάδελφοι και Συνάδελφοι. Δεν είχα σκοπό να φύγω. Έχω συμπληρώσει 26 χρόνια δουλειάς στην Εθνική Τράπεζα. Ομως παρέμεινα για να βοηθήσω μ' όλες μου τις δυνάμεις να ολοκληρωθεί η ένταξη των συνάδελφων καθαριστριών στο Οργανισμό Υπηρεσίας και στα συντάξιμα, στο Επικουρικό και σ' ότι έχουν όλοι οι υπάλληλοι.

Ο Σύλλογος συμφώνησε με την Διοίκηση να ενταχθούν οι καθαριστριες στα ταμεία Συντάξεως, πληρώνοντας όση εισφορά πληρώνουν σήμερα και στο ΙΚΑ. Εμείς θ' αγωνιστούμε μ' όλες μας τις δυνάμεις για να μειωθεί η εισφορά και για να πληρώνουν και οι συνάδελφισσες όσο πληρώνουν και οι συνάδελφοι υπάλληλοι.

Επίσης ζητάμε να γίνουν κανονικές προσλήψεις καθαριστριών για να σταματήσει η κοροϊδία με τις γυναίκες που παίρνουν για 45 ημέρες διότι αυτό όπως καταλαβαίνετε κάποτε θα το κάνουν να γίνει μόνιμο και δεν θα υπάρχει πλέον καθαρίστρια στην Εθνική Τράπεζα.

Σας κτυπάω τον κώδωνα του κινδύνου. Αυτή τη στιγμή μέσα στο κεντρικό κατάστημα πήρανε δέκα γυναίκες για προεκλογικούς λόγους. Λοιπόν, δεν πρέπει να συνεχιστεί αυτό το πράγμα με κανέναν τρόπον. Με δόντια και με νύχια πρέπει να το παλέψουμε. Ν' αγωνιστούμε, και όχι να παίρνουν 45 ημέρες γυναίκες και οι υπόλοιπες να μένουν στο περιθώριο. Αύριο φεύγω εγώ, φεύγει και η συναδέλφισσα, δεν μας αντικαθιστούν παρά παίρνουν γυναίκες για 45 ημέρες για κέρδος της Τράπεζας. Είναι σε βάρος μας όλα αυτά. Δεν θέλω ν' ονοματίσω ποιος τους πήρε, δεν μ' ενδιαφέρει. Μ' ενδιαφέρει μονάχα ότι πρέπει αυτό κάποτε να το παλέψουμε όλοι μαζί όλος ο Σύλλογος.

Όσον αφορά για τα υπόλοιπα, έχουμε και άλλες γυναίκες οι οποίες δεν έχουν ενταχθεί στα Ταμεία και πρέπει και αυτές να ενταχθούν. Πρέπει να μην υπάρχει πλέον διαχωρισμός μέσα στην Τράπεζα. Όπως δίνετε εσείς τον οβολό σας και εμείς το ίδιο κάνουμε. Τον ίδιο αγώνα και τους ίδιους κόπους. Σας ευχαριστώ πάρα πολύ για τελευταία χρονιά.

ΡΑΠΤΟΤΑΣΙΟΣ: Συνάδελφοι και Συνάδελφισσες.

Η ενότητα του συνδικαλιστικού κινήματος είναι ο καλύτερος τρόπος για την επίλυση των προβλημάτων που απασχολούν τους εργαζόμενους σε κάθε χώρο. Πριν τέσσερα χρόνια στην Εθνική Τράπεζα είχαμε πέντε Συλλόγους, έτσι εύρισκε την ευκαιρία η εργοδοσία να παίζει ανάλογα και να προσπαθεί να διασπάσει το συνδικαλιστικό κίνημα.

Οι μεγαλύτεροι Σύλλογοι μετά τον ΣΥΕΤΕ εκείνης της εποχής έχουν ενώσει τις δυνάμεις του με τον ΣΥΕΤΕ. Καλούμε σήμερα και τους δύο άλλους δύο Συλλόγους να ενώσουν τις δυνάμεις τους με τον ΣΥΕΤΕ, για να κάνουμε πράξη τους το σύνθημα του συνδικαλιστικού κινήματος, για ένα Σωματείο σε κάθε χώρο δουλειάς, μία Ομοσπονδία μία ΓΣΕΕ. Η ΠΑΣΚΕ στάθηκε πρωτοπόρα στον αγώνα για την υλοποίηση των Συλλόγων.

Βλέποντας όλους τους εργαζόμενους στην Εθνική Τράπεζα μ' ίσα δικαιώματα και όχι συνάδελφους α' και β' κατηγορίας. Η παράταξη μας κατηγορήθηκε απ' άλλες παρατάξεις, πως ασχολείται μόνο με κλητήρες, με καθαρίστριες με φύλακες και με εισπράκτορες. Και από μία μερίδα συνάδελφων αυτού του χώρου πως μετά την ενοποίηση των Συλλόγων έχασε τα προβλήματα του βοηθητικού προσωπικού και ασχολείται μόνον με λογιστικούς.

Η αλήθεια όμως είναι διαφορετική. Η παράταξη μας έδωσε μάχες για όλους τους κλάδους του προσωπικού, χωρίς ταμπό και προκαταλήψεις. Σήμερα θα θέλαμε ν' αναφερθούμε κύρια στα προβλήματα και στις προτάσεις της ΠΑΣΚΕ στον χώρο του βοηθητικού προσωπικού.

Συνάδελφοι, τα πρώτα χρόνια της ενοποίησης των Συλλόγων, με την δυναμική που είχε η ενότητα στον χώρο μας έχουν λυθεί αρκετά σοβαρά ζητήματα. Παρά την αρνητική στάση της Διεύθυνσης Προσωπικού και από την προηγούμενη Διοίκηση. Η σημερινή Διοίκηση όμως του Γερμίδα από τη πρώτη στιγμή που ανέλαβε φρόντισε ν' αποδείξει και έμπρακτα τις διαθέσεις της απέναντι σ' έναν μεγάλο κλάδο του Προσωπικού. Φροντιστές, φύλακες του Νόμου 1339, προσωπικό καθαριότητας. Με μεθόδους που αρχίζουν και ξεπερνούν τα όρια της πρόκλησης. Με δικαιολογίες που δεν μπορούν να πείσουν κανέναν, απέφυγε επί μήνες έστω και να συζητήσει για τα συγκεκριμένα προβλήματα και να δώσει απαντήσεις και λύσεις.

Δυστυχώς οι ρατσιστικές αυτές ενέργειες της κίνησης και οι κινήσεις του Διοικητή Γερμίδα έμειναν ουσιαστικά αναπάντητες από πλευράς ΣΥΕΤΕ, μ' αποκλειστική ευθύνη των παρατάξεων ΔΑΚΕ - Ενιαίας και του συνάδελφου Παναγόπουλου που αλ-

λοίωσαν το πλαίσιο διεκδίκησης, γεγονός που προκάλεσε την αντίδραση των συναδέλφων.

Συνάδελφοι, καταγγέλλουμε την νοοτροπία και την συμπεριφορά του Διοικητή Γερμίδα, που πιστεύει ότι μπορεί σήμερα να χωρίζει το προσωπικό σ' εργαζόμενους πρώτης και δεύτερης κατηγορίας.

Καλούμε να εφαρμόσει η Διοίκηση Γερμίδα τις υπουργικές αποφάσεις, που δίνουν λύσεις σε καίρια προβλήματα του χώρου μας. Τέλος προειδοποιούμε τις παρατάξεις ΔΑΚΕ και Ενιαία και τον συνάδελφο Παναγόπουλο να σταματήσουν ν' αποτελούν δεκανίκι της Διοίκησης Γερμίδα και τους υπενθυμίζουμε πως στην περίπτωση που έχουν ξεχάσει ότι στο Διοικητικό Συμβούλιο που μετέχουν έχουν εκλεγεί απ' όλο το προσωπικό της Τράπεζας.

Ακόμη θα ήθελα να θυμήσω ότι στην τελευταία Γενική Συνέλευση του Συλλόγου φροντιστών, οι τότε εκπρόσωποι των παρατάξεων, Πρωτόπαπας, Πίσκοπος, Καλύβης και Δεληβοριάς, δεσμεύτηκαν ότι όχι μόνο θα διατηρήσουν τα κεκτημένα, αλλά θα παλέψουν για να τα διευρύνουν.

Με λύπη μας όμως διαβάζουμε στην εφημερίδα της Ενιαίας, ότι εκτέθηκε λεία το Σωματείο, γιατί με πρόταση της ΠΑΣΚΕ ζητήθηκε η αύξηση του επιδόματος στολής στο φροντιστών. Επειδή δεν τα φοράνε.

Ρωτάμε τους συνάδελφους της Ενιαίας μήπως νοσταλγήσανε τη παλαιά εποχή, που οι συνάδελφοι φροντιστές φοράγανε κοκάρδες και κοκκαλάκια; Όσο για το επιχείρημα πως η ψαλίδα μεταξύ κλητήρων και διευθυντών που αναφέρεται στην εφημερίδα της Ενιαίας έχει κλείσει, θα ήθελα να πω πως η ΠΑΣΚΕ έχει προτείνει επανειλημμένα για μεγάλες αυξήσεις στα επιδόματα των στελεχών.

Λέμε να στο μεγάλο της ψαλίδας αλλά όχι συμπιέζοντας προς τα κάτω, με κατάργηση των επιδομάτων στους φροντιστές. Και τώρα θα ήθελα να πω δύο λόγια για τις προτάσεις της ΠΑΣΚΕ, που θ' αναφέρονται και το πρόγραμμά μας πιο αναλυτικά και δεσμευόμαστε να τα παλέψουμε μέσα από το επόμενο Διοικητικό Συμβούλιο του ΣΥΕΤΕ.

Ζητάμε άμεσα κανονισμό καθηκόντων στους φροντιστές για να ξέρουν οι συνάδελφοι ποιά είναι τα καθήκοντά τους και να ψάξουν να χρησιμοποιούνται κατά βούληση από τους διάφορους συνάδελφους και επιτόλους να φύγει από τον Οργανισμό εκείνο το περιβόητο υπηρετικό προσωπικό. Δεν είμαστε υπηρέτες κανενός, είμαστε εργαζόμενοι.

Να φροντίσουν οι διευθύνσεις των καταστημάτων και η Διοίκηση για την αντικατάσταση σε περίοδο που οι συνάδελφοι φροντιστές θέλουν να παίρνουν άδειες και όχι να είναι υποχρεωμένοι οι συνάδελφοι να βρίσκουν αντικαταστάτη.

Ζητάμε τροποποίηση του Κανονισμού μετατάξεων. Από φροντιστές και εισπράκτορες για να μπορούν και οι συνάδελφοι φροντιστές όχι να είναι υποχρεωμένοι στους διευθυντές για να τους κάνουν γράμμα αλλά και αυτοί μ' αρχαιότητα όπως και οι φύλακες.

Να καταργηθεί ο μεταταξικός διαγωνισμός που έχει καταντήσει θα λέγαμε κοροϊδία με τα σκονάκια.

Ζητάμε όσοι συνάδελφοι αποκτούν απολυτήριο λυκείου και μετά από τέσσερα χρόνια υπηρεσίας να μετατάσσονται κατ' ευθείαν στο λογιστικό προσωπικό. Να αυξηθεί το επίδομα εξωτερικού συνδέσμου στο ύψος επιδόματος φυλάκων. Ν' αυξηθεί το επίδομα στολής που καλύπτουν και να καλυφθεί τιμαριθμικά η διαφορά από το 1984 που έχει ν' ανέβει.

Να δοθεί επίδομα επικεφαλής των κλιμακίων σ' όλα τα κλιμάκια. Και μία και τελειώνω καλούμε τους συνάδελφους φροντιστές και φύλακες, και όλο το βοηθητικό προσωπικό να συσπειρωθούν γύρω από την ΠΑΣΚΕ, για να δώσουν ξανά με την ψήφο τους την δυνατότητα στην ΠΑΣΚΕ να παλέψει μέσα από καλύτερες θέσεις για τα προβλήματά τους. Ευχαριστώ.

ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΗΣ: Συνάδελφοι, από την ανατολή της συνδικαλιστικής μου παρουσίας εκλέχθηκα με τον συνδυασμό της δημοκρατικής συνεργασίας.

Ετσι έγινε η αρχή, έτσι ξεκίνησαν όλα. Με συνεργάτη το Προεδρείο, τους συνδικαλιστικούς χώρους, που και σήμερα βρίσκονται στο κεφάλι της Γενικής μας Συνέλευσης Πά-

σκε τότε, ΔΗΣΚ τώρα. Ενιαία και τότε. Η Ενωτική βέβαια ήταν έξω. Σε κρίσιμη περίοδο έγινε τότε το Προεδρείο, το 88, σε κρίσιμη περίοδο αρχή της δεκαετίας του 90 κλείνει η θητεία του.

Είναι γεγονός ότι από την πρώτη στιγμή σύννεφα υπήρχαν. Είναι προεδρείο έλεγε η μία πλευρά, όχι τυπικά έλεγε η άλλη. Ουσιαστικά είναι το Διοικητικό Συμβούλιο κυρίαρχο. Ενώ από την άλλη η ΔΑΚΕ περίμενε και περιμένει την αλλαγή την κυβερνητική χωρίς ουσιαστική συνδικαλιστική παρέμβαση.

Εν τούτοις όμως υπήρχε η κρυφή ελπίδα ότι κάτι θα γίνονταν και όμως δεν έγινε. Δεν ήταν λίγες οι φορές που ακούστηκε συνάδελφοι η φράση μέσα στο Διοικητικό Συμβούλιο εκτός πρακτικών έτσι και μας πάρουν χαμπάρι συνάδελφοι, θα μας κυνηγάνε με βρεγμένες σανίδες. Η το άλλο, τι αίσχος είναι αυτό κ.λ.π.

Προσωπικά συνάδελφοι, έρριξα τον κομματικό μανδύα, έδωσα σκληρές μάχες μέσα στο όργανο. Προσπάθησα να πείσω ότι μπροστά στις εξελίξεις του σήμερα του αύριο και του μεθαύριο επιβάλλεται να πάνε στην άκρη τα λεγόμενα στενά παραταξιακά παιγνίδια, τα λεγόμενα κομματικά παιγνίδια, γιατί φτάνει η ώρα που το καράβι των συμφερόντων των εργαζομένων θα αρχίσει να εκπέμψει S.O.S. Τα λούκια πνίξαν την φωνή με σίγουρα όμως όχι στις αξίες μου. Και έτσι βρέθηκαν ανοικτά και ξεκάθαρα και τους τα είπα σε πολλούς τόνους. Δεν έφυγαν γιατί δεν τους έπειρανε. Και σήμερα πέφτει από το φορτηγό της λάσπης το φτυάρι με την λάσπη που λέει ότι ο Καπετανάκης δεν βρίσκει καρπούς να φάει από το δένδρο της κυβερνητικής εξουσίας τώρα τα παράτησε.

Αφήνω να τους κρίνουν οι συνάδελφοι που γνωρίζουν πρόσωπα και πράγματα. Εγώ προς το παρόν δεν λέω τίποτε. Είμαστε λοιπόν συνάδελφοι, μπροστά σε μία εικόνα που θυμίζει το μηδέν και το άπειρο όπως λέει και ο τυφλός στο έργο του Αρθουρ Κέσλερ.

Και όλα αυτά σε μία περίοδο που ο λύκος τρίζει τα δόντια του για τα καλά. Ενώ λοιπόν ο ιστορικός ΣΥΕΤΕ έπρεπε να βρίσκει τρόπους να σηκώνει το λάβαρο του ταξικού αγώνα, αυτό δεν έγινε και ούτε προβλέπεται σύντομα να γίνει. Ετσι λοιπόν και η προηγούμενη αλλά και η παρούσα εργοδοσία προχωρά κάθε τι χωρίς εμπόδια. Το πόσο βαρύνει αισθάνονται την ευθύνη κάποιοι ως το αναλογιστούν.

Ετσι σήμερα, συνάδελφοι, η Τραπεζιτική θα έπρεπε να τυπωθεί όπως είπα όλη με μύρη την πρώτη σελίδα όπως έκανε η Αθηναϊκή εφημερίδα για να δώσει έμφαση στην δραματική κατάσταση που βρέθηκε η Αθήνα και που θα βρεθεί ξανά και ξανά από τη ρύπανση.

Αυτή είναι η κατάσταση έξω και πέραν από κορώνες έξω από ρητορικό μασκάρεμα, έξω και πέρα από κραυγές.

Μην εφησυχάζετε συνάδελφοι, με την σκέψη ότι θα μας σώσει το καράβι των φιλελευθέρων ιδεών.

Μην ξεχνάτε ότι βρισκόμαστε στην περιφέρεια του καπιταλισμού και ότι ο καπιταλισμός σκληρά δοκιμάζεται στο κέντρο, καταλαβαίνετε τι έχει γίνει στην περιφέρεια. Μ' αυτά λοιπόν τα δεδομένα η εργοδοτική πλευρά φτάνει τα λεγόμενα πρότζεκτ επί Παναγόπουλου και τα λεγόμενα προγράμματα ανάπτυξης επί Γερμίδα. Ποιά είναι τα σχέδια; Ενα καθάρισμα θυγατρικών. Καθάρισμα του πλούσιου επιχειρηματικού στόλου της Εθνικής. Καθάρισμα του συνδικαλιστικού κινήματος και τέλος θέρισμα των κατακτήσεών μας.

Ετσι λοιπόν, η Τράπεζα Χίου άλλαξε χέρια, πουλήθηκε στον Ομίλο Βαρδινογιάννη που διόρισε ήδη τον Βαρδή Βαρδινογιάννη Πρόεδρο του Δ.Σ., του νέου Δ.Σ. Η ΕΤΕΒΑ άλλαξε μετοχές, τώρα τι πήρε; Οι μετοχές της Κτηματικής πήρε από το 44,5% στο 25%.

Αιτιολογία λέγεται ότι είναι τάχα η Αμερικανική νομοθεσία από το γεγονός ότι υπάρχουν τάχατες πολλά Υποκαταστήματα στην Αμερική. Δεν θα αργήσει λέει ο Γερμίδης να ανακοινωθεί η πρώτη μεγάλη ιδιωτικοποίηση. Κωφεύει ο ΣΥΕΤΕ όσον αφορά τη Τράπεζα Κρήτης, ακόμα να υλοποιηθεί ο νόμος 1858 του 89, που λέει, πως θα πρέπει να μπει στην αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου, που είναι 20 δισεκατομμύρια και η Εθνική είναι ποσοστό 4 δισεκατομμύρια, όχι λέει ο Γερμίδης εμείς πουλάμε δεν αγοράζουμε εμείς πάμε για συρρίκνωση. Αυτό λέει η σκληρή θεοποικιλία γραμμή του Γερμίδα.

Για τις πάνω από 120 βιομηχανικές τουριστικές εμπορικές επιχειρήσεις, ήδη ξεκίνησε η διαδικασία για το τάχατες νοικοκύρεμα, για το τάχατες σημάζεμα. Αιτία της κρίσης λένε, ο πολιτικοποιημένος συνδικαλισμός λέει ο Γερμίδης η πιο σκληρή άποψη του Θατοσερισμού στην Ελλάδα. Η Θάτοσερ ας μην ξεχνάμε τη πρώτη τετραετία 79-83, πρώτα καθάρισε τα πανίσχυρα εργατικά συνδικάτα και έπειτα τα πήρε όλα σβάρνα.

Όσον αφορά τις κατακτήσεις μας, κάτω από αυτά τα δοσμένα ποιός πραγματικά δεν ανησυχεί; Χτυπιέται τέλος ο κρατικός παρεμβατισμός, γιατί θεωρείται και αυτός σαν αιτία της κρίσης. Θαρρείς και αυτή είναι η αιτία του κακού. Μέσα σ' αυτό το γίνεσθαι τέλος, ο ΣΥΕΤΕ εμφανίζει εικόνα πιτσιρικά που χάθηκε στο δάσος, που ψάχνει για διέξοδο. Και όχι μόνο ο ΣΥΕΤΕ, η ΟΤΟΕ, η ΓΣΕΕ κλπ. Αποτέλεσμα, κρίση, αξιοπιστίας κρίση αξιών.

Αυτοί βρίσκουν τώρα τη λύση. Αντιπροσωπευτικά προεδρεία λέει, και για να θυμηθούμε λίγο το τραγούδι, που στα μπουζούκια σπάει καρδιές και λέει, εμείς οι δύο πάμε πακέτο. Ναι, κρίση και μαζικά κινήματα τώρα πάνε πακέτο. Με αποτέλεσμα, αποχαύνωση αβεβαιότητα, ανασφάλεια. Στο σήμερα όμως, λέω και στην ανακοίνωση ότι υπάρχει ένα ναι, ένα μπλοκ κοινωνικών δυνάμεων που ανησυχεί και που κρατάει γερά φυλαγμένη την ελπίδα ότι κάτι θα αλλάξει και ότι θα πεταχτούν ασυγκράτητες αυτές οι κοινωνικές δυνάμεις της αμφισβήτησης. Και ναι, να προτείνουν τη δική τους ηχηρή και τολμηρή ένσταση για όλα αυτά που συμβαίνουν γύρω τους.

Χρειάζεται λοιπόν να βρεθεί μία νέα μορφή συνδικαλιστικού κινήματος, που θα προσελκύει και δεν θα απωθεί. Ευχαριστώ.

ΠΟΛΙΤΗΣ: Δεν θα βγάλω λόγο, αν μπορούμε να συμφωνήσουμε σε ορισμένα ζητήματα. Πρώτο ζήτημα να μην ξανακάνουμε Συνέλευση εδώ, δεν νομίζω ότι βοηθάει η αίθουσα. Υπήρχε μια πρόταση από τη Θεσ/κη από τους Θεσσαλονικείς να κάνουμε σε θέατρο. Δεν ξέρω αν συμφωνείτε, ούτε η ακουστική ούτε οι καρέκλες βοηθάνε για γενική συνέλευση.

Δεύτερο ζήτημα, έγινε μία ομιλία από έναν εκπρόσωπο της Πολιτιστικής πριν από λίγο. Δεν ξέρω αν ο συνάδελφος είναι εδώ. Εμείς να πούμε δημόσια και ευθαρσώς ότι μετά από εξέταση ξανά του ζητήματος κάναμε λάθος αναγνωρίζουμε ότι κάναμε λάθος. Είχαμε προτείνει και τώρα θα ξαναφέρουμε τη πρόταση, να υπάρξει μια συμβολική τιμή στη Πολιτιστική, 20-30 δρχ., έτσι ώστε να διατίθενται στο πραγματικό τιράζ που απορροφείται. Ούτε στην υπερβολή των 17.000 αλλά ούτε και στην υπερβολή των 7.000. Ανάλογα με το πόσα ζητιούνται να βγάζουμε ανάλογο τιράζ. Δεν διατάζουμε και δημόσια, να αναγνωρίσουμε το λάθος μας.

Τρίτο ζήτημα. Είχα ετοιμάσει μια ομιλία για τον απολογισμό δράσης, του συνάδελφου Πίσκοπου και Πλιάκου για το Δ.Σ. της Τράπεζας. Δυστυχώς η ΠΑΣΚΕ μας αφαίρεσε τη δυνατότητα να κάνουμε ξεχωριστή τοποθέτηση. Είμαι υποχρεωμένος μέσα σε ένα λεπτό, πρόταση της ΠΑΣΚΕ ήταν, είμαι υποχρεωμένος μέσα σε μισό λεπτό να πω ότι μετά τον απολογισμό και του συνάδελφου Πίσκοπου και του συνάδελφου Πλιάκου, να πω ότι δεν μπορεί κανείς, δεν είχε κανείς πάρα πολλά πράγματα να σχολιάσει για τη δράση τους.

Εκείνο που βγαίνει σαν συμπέρασμα, όλοι νομίζω μπορούμε να συμφωνήσουμε σ' αυτό, είναι ότι επιβάλλεται στη νέα θητεία του διοικητικού συμβουλίου της Τράπεζας, ή μάλλον στη νέα εκπροσώπηση των εργαζομένων, να υπάρξει και εκπρόσωπος από τη Δημοκρατική Αγωνιστική Συνεργασία. Νομίζω είναι κάτι που λείπει και θα φανεί στην αλλαγή του τρόπου παρέμβασης μας, μέσα στο όργανο αυτό.

Τέλος σε ότι χρόνο μου έμεινε, είχα ετοιμάσει στα δύο λεπτά που μένανε, είχα ετοιμάσει ορισμένες σκέψεις να κουβεντιάσουμε για τη λειτουργία του Σωματείου. Εγώ προσωπικά είμαι πέντε χρόνια αποσπασμένος στο διοικητικό συμβούλιο του ΣΥΕΤΕ. Ξέρω δηλαδή από πρώτο χέρι, ότι η κατάσταση δεν είναι καλή. Βέβαια μπορεί να μην είναι τόσο μαύρη, όσο για παράδειγμα όπως τη περιέγραψε ο σδ. Δημητρώπουλος, και οι άλλοι συνάδελφοι, όμως πράγματι τα πράγματα θέλουν σοβαρές αλλαγές. Ο ΣΥΕΤΕ πρέπει να κάνει τη δική του περεστρόϊκα. Θα ήθελα σύντομα σε δύο λεπτά να σας πω ορι-

σμένες σκέψεις που θέλουν συζήτηση, και νομίζω ότι πρέπει να απασχολήσουν πολύ σοβαρά το επόμενο διοικητικό συμβούλιο. Ενα ζήτημα ενίσχυση των αρμοδιοτήτων των περιφερειακών οργάνων ΕΑΚ. Νομαρχιακό κτλ. Εδώ νομίζω ότι πρέπει να κάνουμε σοβαρές καταστατικές τροποποιήσεις. Νάχουν δικαίωμα για παράδειγμα να κηρύσσουν απεργία. Να χαράσσουν πρόγραμμα δράσης, έστω και αν υπάρχει δυνατότητα το διοικητικό συμβούλιο να εξετάζει τέτοιες αποφάσεις μετά.

Χρειάζονται ριζικές αλλαγές με ενίσχυση των αρμοδιοτήτων τέτοιων οργάνων. Νάχουν βοήθεια, νάχουν αποσπασείς, νάχουν δικά τους γραφεία, νάχουν όλο το μηχανισμό, για να στηρίξουν μια αυτοτελή δράση. Δεύτερο ζήτημα, αποσπασμένοι. Εδώ, πρέπει να μπει βαθεία το μαχαίρι. Νομίζω ότι μια σειρά προνόμια που έχουν σήμερα οι αποσπασμένοι πρέπει να εκλείψουν.

Παράδειγμα να χτυπάνε το πρωί κάρτα. Να μην έχουν ιδιαίτερες δυνατότητες στην εξέλιξη. Αυτό για παράδειγμα το ευδόκιμο της υπηρεσίας που έχουμε κατακτήσει σε εργασιακό από τη συλλογική σύμβαση νομίζω πρέπει να το αναθεωρήσουμε. Το που πάμε μετά την απόσπαση, όχι ιδιαίτερα προνόμια. Αδειες τρεις και τέσσερις μήνες μετά την απόσπαση, γιατί, είναι απαράδεκτο.

Απογευματινή βάρδια στο σωματείο. Δεν μπορεί ένα σωματείο της έκτασης και του μεγέθους του ΣΥΕΤΕ να περιορίζει τη δράση του μόνο το πρωί. Χρειάζεται να μεταφερθεί μεγάλο μέρος της δουλειάς απόγευμα. Περιστολή των εξόδων. Είναι απαράδεκτο για παράδειγμα αποζημίωση συνδικαλιστών ημερήσια να είναι 3.500 ενώ τα πραγματικά τους έξοδα είναι ενάμιση ή δύο χιλιάδικα το πολύ. Αλλαγή καταστατικού. Ενδεικτικά αναφέρω ορισμένα ζητήματα.

Ψηφοδέλτια. Είναι απαράδεκτα ψηφοδέλτια σεντόνια. Όργανα διοίκησης πρέπει να αλλάξουν. Εν πάση περιπτώσει, για να μην κάνω κατάχρηση του χρόνου, δεσμευόμαστε σαν Δημοκρατική Αγωνιστική Συνεργασία στο πρόγραμμα μας να κάνουμε πιο αναλυτικές προτάσεις. Θέλουμε να σκύψετε, να τις εξετάσετε σοβαρά, να πούμε ότι μεγάλο μέρος για την ευθύνη σε αυτά τα ζητήματα είναι και σε μας, δεν συμφωνάμε ότι για όλα φταίνε οι άλλοι και μερικές φορές αθεύω περιστέρες. Σκύψτε στις προτάσεις μας, πείτε τις δικές σας προτάσεις, και δεσμευόμαστε στο νέο διοικητικό συμβούλιο όσες δυνατόν από αυτές, να τις υιοθετήσει. Ευχαριστώ.

ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ: Συνάδελφοι, είχα σκοπό να πω μόνο δύο κουβέντες ακριβώς, γιατί δεν νομίζω ότι ο χαρακτήρας της Γενικής Συνέλευσης επιτρέπει ούτε αναλύσεις ούτε επιτρέπει κάποιοι να ακούν να σκέπτονται και να διαλέγονται δημοκρατικά και να έλεγα αυτές τις δύο κουβέντες χωρίς καμία ένταση. Όμως επειδή στις μέρες μας ιδιαίτερα μετά το τέλος της διακυβέρνησης από το ΠΑΣΟΚ, αναπτύχθηκε πολύ μεγάλη κουβέντα για το ήθος, θα ήθελα απ' το βήμα τούτο, και πρώτη φορά καταγγέλω το ήθος εκείνων, που πήγαν να γίνουν οι εξυγιαντές της ελληνικής κοινωνίας, και εμφανίζονται και σαν εξυγιαντές του συνδικαλιστικού κινήματος.

Η Συσπείρωση μια μικρή παράταξη στον συνδικαλιστικό χώρο, που όμως είχε και έχει καθαρό το τι συμβαίνει σε παγκόσμια κλίμακα το τι προοπτική είχε ανοίξει, και σήμερα βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη στις χώρες του ανύπαρκτου σοσιαλισμού, η Συσπείρωση μια παράταξη που με μικρές ίσως παραδόσεις, μέσα στο εργατικό κίνημα που είχε τονίσει αυτές τις εξελίξεις αρνείται κατηγορηματικά να ενταχθεί στο παιχνίδι της συναίνεσης, με τα οικονομικά πολιτικά του χαρακτηριστικά.

Είμαστε και γι αυτό δεν κατεβάζουμε ούτε λίστες διεκδικήσεων ούτε ακατάσχετα (θα) και θριαμβολογίες, είμαστε μια παράταξη που παρεμβαίνουμε μέσα στο συνδικαλιστικό κίνημα, σ' αυτές τις ζοφερές ώρες, που περνάει γενικότερα το κίνημα και η κοινωνία και μόνο για να αναπτυχθούν εστίες άρνησης αυτού του σκληρού, αντίστασης στην επερχόμενη λαίλαπα του νεοσυντηρητισμού αντίστασης στις λογικές εκείνες που θέλουν να συναίνεσουν ώστε να παραγράψουμε τα δικά μας ταξικά συμφέροντα.

Είμαστε μια παράταξη η οποία αποτελούμε αντικειμενικά αγκάθι, μέσα στο επίσημο συνδικαλιστικό σκηνικό. Και αν θέλετε, όσο εγωϊστικό και αν είναι αυτό, όσο θέλετε επικίνδυνο αν είναι αυτό, μας αρέσει να είμαστε ένα τέτοιο αγκάθι. Όχι γιατί πιστεύουμε ότι

εμείς θα λύσουμε τα προβλήματα των εργαζομένων στην Εθνική Τράπεζα, μακριά από μας τέτοια ιδέα. Όχι γιατί πιστεύουμε ότι μπορούμε να φτιάξουμε την Εθνική Τράπεζα και τους εργαζόμενους, νησάκι ευτυχίας μέσα σε μια κατάσταση, που δεν είναι καθόλου καλή, στην ευρύτερη κλίμακα της κοινωνίας, αλλά γιατί πιστεύουμε αν από τώρα βάλουμε αντιστάσεις αν από τώρα αρνηθούμε να συναινέσουμε αν από τώρα προετοιμαστούμε για τις εξελίξεις που θάρθουν, τότε, ίσως μπορούμε να δημιουργήσουμε ευρύτερους φύλακες στο συνδικαλιστικό κίνημα, ευρύτερους φύλακες στο οργανωμένο εργατικό κίνημα, για να μπορέσουμε να αντισταθούμε στις γενικότερες επιθέσεις που έρχονται.

Και τελειώνω με τούτο. Πολλοί θα μας πούν και το λένε και το είπε η Οικουμενική Κυβέρνηση, μετά την αθώωση του δολοφόνου και τη δεύτερη καταδίκη ενός νεκρού, τη δεύτερη δολοφονία ενός δεκαπεντάχρονου, ότι τάξη επικρατεί στη χώρα. Πρέπει να τους διαβεβαιώσουμε, μέσα από τέτοιες αντιστάσεις, όπως έλεγε μια αγωνίστρια του εργατικού κινήματος ότι η τάξη τους είναι κτισμένη στην άμμο, και θάρθει η στιγμή που μέσα από τέτοιους αγώνες παρά την απαισιοδοξία και την αποστράτευση που πολλοί εργαζόμενοι έχουν σήμερα, θα ηχησει ξανά το μήνυμα της εργατικής τάξης και των εργαζομένων γιατί είναι το μόνο ελπιδοφόρο κομμάτι στη κοινωνία γιατί είναι το μόνο κομμάτι που μπορούμε να στηρίξουμε τις ελπίδες μας για την κοινωνική αλλαγή, και δεν είναι κανένας γραφειοκράτης που ερήμην της κοινωνίας προσπαθεί να της επιβάλει την οικουμενική λιτότητα, τον οικουμενικό αυταρχισμό, την οικουμενική πολιτική συναίνεση. Σας ευχαριστώ.

ΓΑΤΣΗΣ: Συνάδελφοι μιλάω εκ μέρους της Εναλλακτικής Συσπείρωσης των συναδέλφων εκείνων από τη Συσπείρωση που έχουν μάθει να δουλεύουν στα καταστήματα, των συναδέλφων εκείνων από τη Συσπείρωση οι οποίοι πιστεύουν ότι ο συνδικαλισμός δεν είναι υπόθεση κάποιων επαγγελματιών ξεκομμένων από τους απλούς εργαζόμενους αλλά είναι πρώτα απ' όλα, υπόθεση αυτών, που κάθε μέρα στενάζουν μπροστά στο γκισέ, έχουν τα ανάλογα προβλήματα και γι αυτό και είναι διατεθειμένοι να παλέψουν. Με άλλα λόγια είναι η παράταξη εκείνη που πιστεύει ότι σήμερα στο συνδικαλιστικό κίνημα πρέπει να 'ρθουν τα επάνω - κάτω με την έννοια, ότι πρέπει να καταργηθεί να σπάσει αυτό το στρώμα της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας που έχει να δουλέψει 10 και 15 χρόνια να γυρίσει στα καταστήματα και οι αιρετοί συνάδελφοι στο διοικητικό συμβούλιο να βγαίνουν μέσα από τις διαδικασίες των καταστημάτων τους, να έχουν άμεση γνώση των προβλημάτων και να τάχουν νοιώσει στο πετσί τους και κατά συνέπεια να μπορούν να πάρουν σωστές αποφάσεις και να μην υποκύπτουν κάθε φορά, στα συμφέροντα των κομμάτων.

Αποτέλεσμα στους εργαζόμενους κοιτάει να γίνει σύνδρομο πια ότι τίποτε δεν πρόκειται να αλλάξει, ότι και να γίνει δεν αλλάζει τίποτε. Εμείς συνάδελφοι πιστεύουμε, ότι στο Σύλλογο μας αυτό εκφράστηκε, με το γεγονός ότι αφυδατώθηκαν όλες οι διαδικασίες του Συλλόγου. Είναι καθαρό παράδειγμα η σημερινή Συνέλευση. Κερδίσαμε την αδιαφορία των συναδέλφων κερδίσαμε την ανενπιστοσύνη των συναδέλφων με αποτέλεσμα σήμερα η εργοδοσία να μπορεί να κάνει άνετα παιγνίδια στις πλάτες μας χωρίς να μας υπολογίζει.

Είναι χαρακτηριστικό παράδειγμα, ότι τα νευραλγικά κύτταρα που κατακτήσαμε μέσα από αγώνες, τα νομαρχιακά παραρτήματα, και οι επιτροπές καταστημάτων κοιτάζουν σήμερα με ανοιχτό το στόμα και δεν νοιώθει ο σύλλογος και το διοικητικό συμβούλιο και την ανάγκη να το σχολιάσει αυτό, όταν στο ίδιο το φύλλο εδώ του απολογισμού, σας διαβάζω υπάρχουν δύο στήλες και λένε:

Εξοδα επιμορφωτικών και συνδικαλιστικών σεμιναρίων 1988 μεγαλόπρεπη παύλα, 1989 μεγαλόπρεπη παύλα, έξοδα λειτουργίας νομαρχιακών παραρτημάτων. Το μεν 1988 3 εκατομμύρια εκατόν τόσες χιλιάδες το 1989 570.000. Βλέπουμε δηλαδή σαν θεατές τη σταδιακή αφυδάτωση, αποδυνάμωση και διάλυση τελικά του συνδικαλιστικού κινήματος, και δεν νοιώθει το διοικητικό συμβούλιο του Συλλόγου την στοιχειώδη ευθύνη να αρθεί και να πει συνάδελφοι αποτύχαμε δεν μπορέσαμε να λειτουργήσουμε συνά-

δελφοί έχουμε ανοίξει το δρόμο στην εργοδοσία για να κάνει παιχνίδι.

Πιστεύουμε συνάδελφοι ότι η συνδικαλιστική γραφειοκρατία η οποία έχει να δουλέψει 10 και 15 χρόνια στα καταστήματα και έχει γίνει έρμαιο των θελήσεων του κάθε κόμματος, γιατί βέβαια εάν θ' αρνηθείς το κόμμα, τις λογής υποδείξεις θα γυρίσει πίσω στο κατάστημα της. Αυτή η συνδικαλιστική γραφειοκρατία είναι ο φορέας σήμερα, που περνάει τη διάσπαση μέσα στους εργαζόμενους.

Και είναι χαρακτηριστικό παράδειγμα αυτό, ότι όταν επί τόσα χρόνια, δεν μπορούσαμε να συγκροτήσουμε Προεδρείο στην ΟΤΟΕ, γιατί η ΠΑΣΚΕ δεν ήθελε τη ΔΑΚΕ και η ΔΑΚΕ δεν ήθελε τη ΠΑΣΚΕ, μετά την Οικουμενική Κυβέρνηση εντός ολίγων ημερών, είχαμε Οικουμενικό Προεδρείο στην ΟΤΟΕ. Συνάδελφοι, αυτό το ρεζίλι, που έχει οδηγήσει στην ανεμπιστοσύνη των συναδέλφων πρέπει να καταργηθεί πρέπει να σπάσει, πρέπει να αλλάξει. Σαν Εναλλακτική Συσπείρωση προτείνουμε καταστατική δέσμευση που λέει, ότι μετά από ένα ως δύο χρόνια απόσπαση στο Σύλλογο υποχρεωτικά γύρισμα στο κατάστημα για 4 με 5 χρόνια για να μπορείς να ξαναπάς στον Σύλλογο. Με αυτό το τρόπο πιστεύουμε ότι η εναλλαγή των συναδέλφων θα οδηγήσει στο σπάσιμο αυτού του αποστήματος, για να μπορέσει να λειτουργήσει το διοικητικό συμβούλιο του Συλλόγου. Πιστεύουμε παραπέρα στις αποφασιστικές αρμοδιότητες για κήρυξη απεργίας κλπ στις ΕΑΚ των καταστημάτων και στις Γενικές Συνελεύσεις τους όπως επίσης και στο να γίνουν εξουσία πραγματική τα νομαρχιακά παραρτήματα ο Σύλλογος στο χώρο τους.

Πιστεύουμε ακόμα, ότι με δημοψηφίσματα που πρώτα θα παίρνουν υπόψη τους την ενημέρωση των συναδέλφων και τον διάλογο πάνω στα πραγματικά προβλήματα, πρέπει να δίνουμε αποφασιστικά το δικαίωμα στους συναδέλφους να αποφασίζουν αυτοί για τον ποίον αγώνα θέλουν, αλλά πολύ περισσότερο και το πως θα τον σταματήσουν.

Με αυτό το τρόπο συνάδελφοι, πιστεύουμε ότι θα κερδίσουμε ξανά την εμπιστοσύνη των συναδέλφων όταν νοιώσει πραγματικά ο άλλος ότι η γνώμη του μετράει, τότε είναι διατεθειμένος να δώσει και τον εαυτό του στον αγώνα. Όταν νοιώσει όμως ότι οι όποιες απόψεις του, γίνονται αντικείμενο κοροϊδίας και παζαριών από τη κάθε λογής συνδικαλιστική γραφειοκρατία, τότε δεν έχει καμία όρεξη, να μετέχει σ' αυτές τις γενικές συνελεύσεις ή να μετέχει σ' αυτό που λέμε συνδικαλιστική δουλειά και άμυνα απέναντι στις προθέσεις της εργοδοσίας.

Δ. ΚΟΥΣΣΕΛΛΑΣ: Συνάδελφοι και συναδέλφισσες,

Σε λίγες εβδομάδες θα κληθούμε όλοι για μια ακόμη φορά να πάρουμε μέρος στις εκλογές για το μεγαλύτερο σύλλογο στο χώρο των τραπεζών. Για την ΠΑΣΚΕ η διαδικασία αυτή δεν μπορεί και δεν πρέπει να είναι μια διαδικασία ρουτίνας ή καταμέτρησης ψήφων.

Αντίθετα οι εκλογές αυτές είναι μια ευκαιρία για μια συνολική αποτίμηση της μέχρι τώρα πορείας και για τον προσδιορισμό του νέου ρόλου που πρέπει να αναλάβει το σ.κ. στο χώρο μας.

Βρισκόμαστε μπροστά σε ραγδαίες εξελίξεις, σε μια περίοδο που νέες δυναμικές ισορροπίες αναζητούνται σε πολιτικό και κοινωνικό επίπεδο.

Το πιστωτικό σύστημα στο σύνολό του αντιμετωπίζει σοβαρές προκλήσεις που αφορούν την μορφή και τον τρόπο λειτουργίας του από εδώ και πέρα. Στην ΕΤΕ την τελευταία διετία, το Σ.Κ. καλείται να πάρει θέση τόσο πάνω στη διαδικασία του εκσυγχρονισμού που ξεκίνησε η προηγούμενη διοίκηση, όσο και στην νεοφιλελεύθερη πολιτική που ασκείται από την νέα διοίκηση.

Ο ΣΥΕΤΕ όφειλε να χαράξει μια ολοκληρωμένη στρατηγική και ταχτική με στόχους:

α. Να προχωρήσει ο δημοκρατικός εκσυγχρονισμός

β. Να επιλυθούν μια σειρά επαγγελματικά προβλήματα του χώρου. Όμως δεν συνέβη κάτι τέτοιο.

Το Δ.Σ. λειτουργήσε συγκυριακά και με βάση ευκαιριακές πλειοψηφίες. Ετσι πριν από τις εκλογές είχαμε μια σύμπραξη ΔΑΚΕ - Ενιαίας - Ενωτικής με στόχους καθαρά αντιπολιτευτικούς στην τότε κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

Μετά τις εκλογές, η προηγούμενη πλειοψη-

φία ανέχεται και ουσιαστικά στηρίζει τη Διοίκηση Γερμίδη που είναι αποτέλεσμα συμβιβασμού των πολιτικών φορέων. Αντί να διεκδικηθούν αποφασιστικά μια σειρά από προβλήματα, η διοίκηση μπαίνει στο απυρόβλητο και αφήνεται ουσιαστικά ανενόχλητη να:

α. Λειτουργεί στα πλαίσια μιας λογικής που αντικειμενικά οδηγεί στη συρρίκνωση της τράπεζας.

β. Εξυπηρετεί προεκλογικά τους στόχους της Ν.Δ. μέσα από περιοδείες και μοιράζοντας υποσχέσεις σε προσωπικό και πελάτες.

γ. Προχωρεί σε κομματικές τοποθετήσεις και διώξεις

δ. Επιχειρεί να βάλλει στο περιθώριο το σ.κ. Σ' αυτά τα πλαίσια ήταν επόμενο να μην υπάρχει ουσιαστική λειτουργία του προεδρείου και μπορεί να καταλάβει ο καθένας γιατί δεν υπάρχει αξιόλογο απολογιστικό έργο και βέβαια πρέπει να πούμε ότι οι συνεχείς εκλογικές αναμετρήσεις έπαιξαν αρνητικό ρόλο για τη δράση του ΣΥΕΤΕ και του σ.κ. γενικότερα. Όμως δυνατότητες υπήρχαν για ένα άλλο είδους απολογισμό. Οι δυνατότητες αυτές φάνηκαν καθαρά όταν με μόνη την τριώρη στάση εργασίας (που έγινε μετά από επιμονή της ΠΑΣΚΕ και κίνδυνο να σπάσει το προεδρείο) η διοίκηση αναγκάστηκε να συζητήσει για πρώτη φορά ουσιαστικά με το σύλλογο και να εξαντλήσει την ημερήσια διάταξη. Δεσμεύτηκε για το προχωρήματα μιας σειράς επαγγελματικών προβλημάτων (προαγωγές, μετατάξεις αναθεωρητικά, εκσυγχρονισμός, καθαρίστριες κ.λπ.) Είναι αδιανόητο να εμφανίζεται σήμερα η ΔΑΚΕ και να κατηγορεί το προεδρείο για μη αποτελεσματικότητα όταν η παράταξη αυτή στηρίζει και στηρίζει άκριτα την Διοίκηση Γερμίδη και όλες τις μέχρι σήμερα επιλογές, μπλοκάροντας τις όποιες διεκδικήσεις του συλλόγου. Εκείνη όμως (γιατί η συμπεριφορά της ΔΑΚΕ ήταν δεδομένη) που οφείλει να δώσει εξηγήσεις στους εργαζόμενους είναι η ηγεσία της Ενιαίας και της σημερινής ΔΑΣ που με τη μέχρι σήμερα στάση τους επέτρεψαν να δημιουργηθεί όλη αυτή η κατάσταση.

Τι να πούμε για την τακτική τους, ότι είναι αποτέλεσμα στήριξης των πολιτικών συμφωνιών του καλοκαιριού; Η ότι οφείλεται σε λάθος εξιδίκευση μιας γραμμής «ρεαλισμού» που στην πράξη σημαίνει ενσωμάτωση; Η Συσπείρωση στο χρονικό διάστημα που πέρασε ήταν ουσιαστικά ανύπαρκτη από τη δράση του ΣΥΕΤΕ.

Μπροστά στα νέα δεδομένα και τις νέες ανάγκες που καταδείχτηκαν, πιστεύουμε ότι ο ΣΥΕΤΕ πρέπει να αποκτήσει συγκεκριμένη στρατηγική και να επαναπροσδιορίσει την τακτική του.

Στόχος η αναβάθμιση του ρόλου του και η ανταπόκρισή του στις σημερινές προσκλήσεις.

Πάνω στα σοβαρά ζητήματα:

α) Του εκσυγχρονισμού της τράπεζας και των νέων εργασιακών σχέσεων που είναι απαραίτητες (κανονισμοί τοποθέτησης στελεχών, βαθμολόγιο, αμοιβές, κίνητρα κλπ)

β) του ασφαλιστικού μιας καθεστώτος

γ) της πολιτικής σχετικά με το χαρτοφυλάκιο της τράπεζας

δ) στα υπόλοιπα επαγγελματικά προβλήματα απαιτούνται συγκλίσεις και προγραμματικές συμφωνίες από όλες τις προοδευτικές δυνάμεις χωρίς ηγεμονισμούς και διακρίσεις. Μέσα από τέτοιες προγραμματικές συμφωνίες που δεν καταργούν την αυτονομία κάθε επιμέρους παράταξης αλλά σταματούν τις στερείς αντιπαραθέσεις και σκοπιμότητες θα διασφαλιστεί και η ενότητα στη βάση αλλά και στη δράση καθώς και η αποτελεσματικότητα του ΣΥΕΤΕ.

Παράλληλα απαιτείται αποκέντρωση της δομής του ΣΥΕΤΕ με ενίσχυση της λειτουργίας των Ν.Π και των ΕΑΚ και ουσιαστική επαφή με το δίκτυο.

Η παράταξη μας ήδη κατέθεσε ολοκληρωμένη πρόταση για μια τέτοια συνεργασία σε όλες της προοδευτικές παρατάξεις.

Από εκεί και πέρα ο καθένας ας πάρει τις ευθύνες του.

«Οι καιροί ου μαινετοί».

ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Συνάδελφοι, οι σαρωτικές αλλαγές που πραγματοποιούνται γύρω μας με ιλιγγιώδη ταχύτητα, τόσο σε πολιτικό, κοινωνικό, όσο και σε οικονομικό επίπεδο, διαμορφώνουν ένα νέο ριζικά διάφορο από το παλαιό διεθνές περιβάλλον. Στη νέα αυτή κατάσταση τα χαρτιά ξαναμοιράζονται, οι ρόλοι αναδιανέμονται και νέα σημαντικά αναβαθμισμένα καθήκοντα περιμένουν

το συνδικαλιστικό κίνημα.

Το κίνημα αν δεν θέλει να αγνοηθεί, να παραμεριστεί, να περιθωριοποιηθεί θα πρέπει να εγκαταλείψει το μίζερο, αδιέξοδο αμυντικό του ρόλου και να περάσει με σοβαρότητα υπευθυνότητα και αξιοπιστία στην αντεπίθεση. Ας γίνουμε πιο σαφείς: το πρωταρχικό θέμα για το χώρο μας, είναι κατά την άποψή μας ο νέος ρόλος, η νέας πορεία, η νέας προοπτική της Εθνικής τράπεζας.

Και το θεμελιώδες ερώτημα είναι: Μπορεί η Εθνική τράπεζα με τη σημερινή δομή και λειτουργία να ανταποκριθεί στις νέες οξυμένες συνθήκες του ανταγωνισμού; Ασφαλώς όχι. Επειδή λοιπόν εμείς πιστεύουμε ότι η Διοίκηση είτε είναι ανίκανη, είτε δεν θέλει, ή ακόμα συγκεκριμένα προσπαθεί να εφαρμόσει μια πολιτική συρρίκνωσης της τράπεζας, το κυρίαρχο πολιτικό και συνδικαλιστικό ρόλο, της στήριξης της πορείας και της παρέμβασης της Εθνικής καλείται ουσιαστικά να τον παίξει το συνδικαλιστικό κίνημα.

Το κίνημα οφείλει να ξεπεράσει τον σημερινό του εαυτό και να σταθεί αντάξιο των περιστάσεων μπαίνοντας στη πρωτοπορία του αγώνα, για τη δημιουργία της Τράπεζας του 2000. Ειδικότερα το συνδικαλιστικό κίνημα, προσδιορίζει τον αυτόνομο δημιουργικό του ρόλο, απαιτώντας την ενεργή συμμετοχή του, στη διαδικασία ανόρθωσης του κύρους και της αποτελεσματικότητας της Εθνικής Τράπεζας. Ξεπερνάει τις άγονες, αδιέξοδες εσωτερικές του διαμάχες δυναμώνει το εσωτερικό του μέτωπο, κατοχυρώνει την αξιοπιστία του. Απαιτεί δυναμικά τη ταχεία εξέλιξη της διαδικασίας του εκσυγχρονισμού, αναγκάζοντας τη διοίκηση της τράπεζας να συμφωνήσει στον από κοινού προσδιορισμό των αναγκών προτεραιοτήτων.

Καλεί τη Διοίκηση να προχωρήσει άμεσα στην εξυγίανση του χαρτοφυλακίου μέσα από διαφάνεια και διαδικασίες διαλόγου. Παρεμβαίνει θεσμοθετημένα στα ζητήματα, που σχετίζονται με προσλήψεις εκπαίδευσης κρίση, αξιολόγηση, αμοιβή προσωπικού. Παλεύει για τη διεύρυνση της συμμετοχής των εργαζομένων στα κέντρα λήψης αποφάσεων. Συνάδελφοι σαν ΠΑΣΚΕ εκτιμούμε ότι δεν μπορούμε, ακόμα ότι δεν θέλουμε να σηκώσουμε μόνοι μας αυτό το βάρος. Γι αυτό απευθυνάμε δύο προτάσεις, προκλήσεις διαλόγου και συνεργασίας προς τις παρατάξεις του προοδευτικού χώρου. Και συγκεκριμένα προς την Ενιαία, την Ενωτική και τη Συσπείρωση.

Δυστυχώς η πολιτική αυτή πρωτοβουλία δεν είχε την ανάλογη ανταπόκριση. Ισως η ανασφάλεια, η σύγχυση, η κινητικότητα που υπάρχει στις παρατάξεις αυτές, που είναι σαφώς επηρεασμένες από τις εξελίξεις, που παρατηρούνται σε διεθνές επίπεδο, δεν άφησε τα αναγκαία χρονικά περιθώρια για μία ψύχραιμη νηφάλια αλλά και ουσιαστική απάντηση.

Εμείς βέβαια θα συνεχίσουμε γιατί πιστεύουμε απόλυτα, ότι ο προοδευτικός χώρος, δεν έχει τη περισσή πολυτέλεια για παλωσεις και αντιπαραθέσεις στα σπλάχνα του. Ετσι το συνδικαλιστικό κίνημα, θα πάρει στα χέρια του την υπόθεση στήριξης της παρέμβασης της ΕΤΕ στη τραπεζική αγορά, προς όφελος των εργαζομένων και της Εθνικής οικονομίας.

ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ: Αγαπητοί συνάδελφοι, θα ξεκινήσω τη τοποθέτησή μου από μία παρατήρηση που έχω να κάνω σε σχέση με μία τοποθέτηση που έκανε η συναδέλφισσα Σαμαρά πριν, σε σχέση με τον χώρο των καθαριστριών. Πραγματικά χαίρομαι, που η συναδέλφισσα αναφέρθηκε εν κατακλείδι, τέρμα στη κοροϊδία έστω, και κάπως καθυστερημένα. Εδώ θέλω να τονίσω συνάδελφοι, ότι η Ενιαία Συνδικαλιστική κίνηση, πάντοτε έβλεπε και βλέπει τις συναδέλφισσες της καθαριότητας ισότιμα, σαν όλες τις γυναίκες στη Τράπεζα σαν εργαζόμενες, σαν μητέρες και με ιδιαίτερα προβλήματα σαν κλάδος.

Ποτέ δεν τις αντιμετώπισε σαν εργαζόμενες δεύτερης κατηγορίας, όπου μπορεί κανείς να παίξει πολιτικά παιχνίδια. Ειδικά σε προεκλογικές περιόδους όπου η ένταξη των συναδέλφισσών καθαριστριών στα ασφαλιστικά ταμεία, έχει γίνει κατ' επανάληψη αντικείμενο δημαγωγίας και υφαρπαγής ψήφων. Εμείς συνάδελφοι το λέμε καθαρά, τέρμα στο ρουσφέτι, στη πρόσληψη, στη μετάταξη, στη χρόνια εξάρτηση από κάθε προϊστάμενο από κάθε προστάτη συνδικαλιστή. Το δικαίωμα στη δουλειά, είναι αναφαίρετο

οικαίωμα και δεν χρωστάται σε κανέναν. Οι επιτυχίες του κλάδου των καθαριστριών, όπως η ένταξη στον οργανισμό υπηρεσίας στο ΤΥΠΕΤ, τα σημαντικά βήματα που έχουν γίνει, σε σχέση με την ένταξη στα ασφαλιστικά ταμεία, δεν είναι χάρισμα, είναι αποτέλεσμα του αγώνα του κλάδου, καθώς και όλους του συνδικαλιστικού κινήματος.

Θέλω τώρα να αναφερθώ με το αντικείμενο για το οποίο έχω προετοιμαστεί σήμερα, σε σχέση με τη Δημοκρατική Αγωνιστική Συνεργασία που είναι ο συνδυασμός στον οποίο συμμετέχει η Ενιαία στις εκλογές. Η Δημοκρατική Αγωνιστική Συνεργασία συνάδελφοι είναι ένας συνδυασμός ενότητας, δημιουργήθηκε από αγωνιστικές δυνάμεις, που χρόνια πάλεψαν πλάι - πλάι σε όλους τους μεγάλους αγώνες του κλάδου, είτε για συλλογική σύμβαση, είτε για εκσυγχρονισμό και δημοκρατικές αλλαγές στη Τράπεζα.

Από τη φύση του ο συνδυασμός αυτός, από τη δημοκρατική του λειτουργία προσπαθεί να δώσει ένα κύπημα στη παραταξιοποίηση και κομματικοποίηση, στο συνδικαλιστικό κίνημα στο χώρο μας. Όπως φαίνεται από τη διακήρυξη του συνδυασμού θέση σ' αυτόν έχουν κάθε ριζοσπαστικοποιημένος αγωνιστής συνάδελφος που απορρίπτει τη στείρα δημαγωγία και πολιτική των ΠΑΣΚΕ και ΔΑΚΕ, που ψάχνει πραγματικά κάτι το νέο, κάτι το καινούργιο στα συνδικαλιστικά πράγματα.

Γιατί συνάδελφοι, δεν είναι νέο πραγματικά, οι εργαζόμενοι να μην απαιτούν μόνο για στενά δικά τους αιτήματα, αλλά να έχουν λόγο και παρέμβαση στην ίδια τη λειτουργία της τράπεζας σαν επιχείρηση; Να έχουν παρέμβαση στον εκσυγχρονισμό και στο σχεδιασμό της λειτουργίας της; Δεν είναι νέο, να συνδέεται και να διεκδικείται η άνοδος του βιοτικού τους επιπέδου, όχι μόνο σε σχέση με τις αμοιβές, αλλά και σε σχέση με άλλους δείκτες, όπως είναι το περιβάλλον, η μόρφωση, ο πολιτισμός;

Δεν είναι νέο, να μην λένε πάντα ναι σε κάθε αίτημα, να έχουμε το θάρρος πραγματικά να συγκρουστούμε προσωρινά, με κάποια συντεχνιακά συμφέροντα, ή ακόμα και με κάποια προσωπικά βολέματα συναδέλφων; Δεν είναι νέο, να επιτευχθεί μια άλλη φυσιογνωμία και λειτουργία, έξω από εκφυλιστικά φαινόμενα στα οποία θα βασίζεται η λειτουργία του σωματείου με πραγματική επαφή με τους εργαζόμενους;

Τέλος δεν είναι νέο να μην αναλαμβάνουμε εμείς εργολαβικά την κάθε επίλυση προβλήματος και να βάζουμε τους ίδιους στις ευθύνες τους βρίσκοντας διαδικασίες δραστηριοποίησης τους στην βάση μέσα από τις Επιτροπές τους σε σύνδεση πάντα με το σωματείο;

Συνάδελφοι η στάση ενότητας και η συμμετοχή στον ενωτικό συνδυασμό της ΔΑΣ είναι πραγματικά ένα κριτήριο ευθύνης και συνέπειας κάθε άλλης αγωνιστικής κίνησης του χώρου μας

Αυτοί που μόνοι τους βαπτίζονται ανεξάρτητοι, αυτόνομοι, ανέντακτοι αναφέρομαι συγκεκριμένα στις Συσπειρώσεις με την στράτευση τους στον ενωτικό συνδυασμό δείχνουν πραγματικά πόσο είναι εξαρτημένοι από μικροκομματικά και μικροπολιτικά συμφέροντα και όχι από τα πραγματικά συμφέροντα των εργαζομένων που απαιτούν άμεσα κοινή δράση και αγωνιστική διεκδίκηση.

Όπως καταλαβαίνετε συνάδελφοι οι στόχοι του συνδυασμού και το καινούργιο που αυτός εκφράζει δεν μπορεί να συμβιβαστεί και να συνθηκολογήσει μ' οποιαδήποτε πρόταση συνεργασίας από την ηγεσία της ΠΑΣΚΕ. Η δράση της καθώς και η μέχρι τώρα πρακτική της δεν δίνουν αυτές τις εγγυήσεις.

Αντίθετα εμείς κάνουμε έκκληση σε κάθε συνάδελφο τακτικά ευαισθητοποιημένο να στρατευτεί στην ΔΑΣ βοηθώντας έτσι την αλλαγή συσχετισμού των δυνάμεων στον χώρο που θα φέρει το κίνημα σε καλύτερες θέσεις πάλης, που θα βάλει καθοριστική την σφραγίδα τους στις αλλαγές της Τράπεζας το 1992 στην πορεία του εκσυγχρονισμού για ένα προφίλ της Εθνικής ανταποκρινόμενο στις σύγχρονες ανάγκες για μία αναπτυξιακή πορεία του τόπου μας.

ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Συνάδελφοι εκπροσωπώντας την Σοσιαλιστική Αγωνιστική Ενότητα εργαζομένων στην Εθνική Τράπεζα και έχοντας γνώση και της κόπωσης σας αλλά και του λίγου αριθμού συναδέλφων που έχουν

απομένει στην αίθουσα αυτή την ώρα, θα κάναμε μια πολύ σύντομη τοποθέτηση χωρίς να επαναλαμβάνω όσα απ' αυτά συμφωνάμε σε σχέση με τον απολογισμό και έχουν ειπωθεί από προηγούμενους ομιλητές.

Μία κίνηση σ' ανακοίνωση της έγραψε ότι ο απολογισμός δράσης του Διοικητικού Συμβουλίου είναι μία λευκή σελίδα στην Τραπεζιτική δηλαδή τονίζοντας την ανυπαρξία δράσης. Η ΣΑΕ αυτή την κατάσταση όχι άσπρη αλλά μόνον μαύρη και άραχνη σελίδα στην ιστορία του Συλλόγου μπορεί να χαρακτηρίσει. Η καταράκωση του κύρους του Συλλόγου όχι μόνον απέναντι στην εργοδοσία αλλά και στα ίδια τα μέλη του. Οι παρατάξεις του Δ.Σ. μόνον απογοήτευση πρόσφεραν σαν απάντηση στ' αιτήματα των εργαζομένων, όμως συνάδελφοι δεν αρκεί να καταψηφίσουμε αυτό τον απολογισμό του Διοικητικού Συμβουλίου. Δεν αρκεί και γενικότερα να διαπιστώσουμε και να καταγγείλουμε την αντεργατική πολιτική της οικονομικής αστικής κυβέρνησης. Την ζούμε και όλοι ξέρουμε πως θα μας φέρει χειρότερες μέρες.

Αυτά που πιο πολύ πρέπει να προβληματίσει είναι πως το κίνημα μας είναι σήμερα αδύναμο ν' αντιμετωπίσει τις αντιλαϊκές επιθέσεις οικονομικές και θεσμικές. Και αυτό γιατί τα τελευταία χρόνια η αστική πολιτική που μ' εκσυγχρονισμένες μεθόδους άσκησε και η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ φρόντισε να κτυπήσει πρώτα την ίδια την ρίζα της δύναμής μας, τον προσανατολισμό και την ιδεολογία μας. Την ενότητα και την μαχητικότητα μας. Τους Θεσμούς και τις λειτουργίες του κινήματός μας και το χειρότερο είναι πως αυτό το κτύπημα που στόχευε στην μακρόχρονη εξουδετέρωσή μας συνέργησαν και οι προοδευτικές δυνάμεις με την πολιτική μυωπία τους. Την υποστήριξη και την ανοχή τους με τα χωρίς αρχές παζάρια τους.

Σήμερα όλοι πληρώνουμε αυτά τα λάθη. Μια κοινωνία που σπάζει ένας κόσμος χωρίς ελπίδα και πίστη στο αύριο έτοιμος να παραδοθεί στην Δεξιά, μία νεολαία που δεν πείθεται από το δικό μας όνειρο.

Συνάδελφοι εργαζόμενοι, πρέπει σήμερα ν' αντισταθούμε σ' αυτό τον κατήφορο. Ν' αντισταθούμε στις οικονομικές και θεσμικές επιθέσεις στο εργατικό κίνημα. Λιτότητα ανέργια κ.λ.π. Όχι με την ψευδαίσθηση μιας άμεσης νίκης, αλλά γιατί ο δρόμος της αντίστασης γεννάει σιγά - σιγά τον προσανατολισμό την ενότητα, την δύναμη την νίκη.

Ν' αντισταθούμε ενωτικά στην επίθεση διαίρεσης που επιχειρεί η φιλολογία για ρετιρέ και ισόγεια για βολεμένους και άνεργους, για εργαζόμενους ενάντια σ' εργαζόμενους. Ν' απαιτήσουμε από τις συνδικαλιστικές ηγεσίες μέσα από την συμμετοχή και την κριτική μας την αλήθεια και τον αγώνα, όχι πια κενά συνθήματα, όχι θολές πολιτικές, όχι πολιτικές ουράς. Πρέπει να φωτιστούν τα ταξικά προβλήματα. Πρέπει να φωτιστεί ο δρόμος του αγώνα. Ν' αντισταθούμε στις επιθέσεις της δήθεν αγωνιστικής ενότητας του ψευτοαγωνιστικού μπλοκ των συνασπισμένων Ενταίς - Ενωτικής, δημιουργώντας οι ίδιοι την αγωνιστική διεξοδό από την κρίση στο συνδικαλιστικό κίνημα.

Ηδη οι παρεμβάσεις μας στον χώρο του ΤΥΠΕΤ και του Συνεταιρισμού είχαν θετικά αποτελέσματα. Εκλέξαμε από ένα μέλος στα Διοικητικά Συμβούλια και είμαστε η καταλυτική δύναμη που έρριξε φως στα σκάνδαλα και στις αδιαφανείς διαδικασίες, στα έργα κ.λ.π. Ένα δείγμα είναι και αυτό.

Σήμερα συνάδελφε, που είναι δυνατή η ορατότητα της προσπάθειάς μας να δημιουργήσει και εκλογικά αποτελέσματα που θ' αλλάξουν σε σημαντικό βαθμό τους συσχετισμούς δυνάμεων μέσα στο ΣΥΕΤΕ πιστεύουμε ότι και η δική σου συμβουλή, του κάθε ανεξάρτητου δυσαρεστημένου συναδέλφου από τις κομματικές παρατάξεις είναι απαραίτητη. Και αυτή την φορά δεν ζητάμε μόνον την ψήφο σου ζητάμε και την δική σου ενεργητική συμμετοχή στον αγώνα γιατί συνάδελφε κανένας αγώνας δεν πάει χαμένος, όταν έχει σωστούς στρατηγικούς στόχους και στηρίζεται σε συνεπείς αγωνιστικές δυνάμεις, που αναδείχθηκαν μέσα από το ίδιο το κίνημα.

Μαζί συνάδελφοι θ' ανοίξουμε τον δρόμο της αγωνιστικής διεξόδου.

ΦΑΡΜΑΚΙΔΗΣ: Συνάδελφοι επί τροχάδην. Να στείλουμε τον αγωνιστικό χαιρετισμό μας στην Τράπεζα Πίστωσης. Αν η απεργία αυτή αποτύχει και θα αποτύχει θα την πληρώσουμε όλοι μας, ως Σοσιαλιστική Αγωνι-

στική Ενότητα. Να ευχαριστήσουμε τον Ιγνάτιο τον Πλιάκο και τον Νίκο τον Πίσκοπο, διότι προσέφεραν με τις ομιλίες τους για το Δ.Σ. της Τράπεζας τα καλύτερα επιχειρήματα που μπορούσαμε να φανταστούμε για αυτό που κάνουμε επί χρόνια. Απέχουμε από τις εκλογές για το Δ.Σ. διότι λέγαμε ότι με τέτοιους όρους είναι παγίδα η συμμετοχή μας, και οι ίδιοι το είπαν αυτό, και επίσης θα απέχουμε σ' αυτές τις εκλογές.

Πάντοτε οι μεγάλες κατακτήσεις για τους εργαζόμενους ήρθαν σε τέτοιες περιόδους γενικής αβεβαιότητας εφόσον βέβαια υπήρχε η προϋπόθεση ότι το συνδικαλιστικό κίνημα αποτελούσε εκείνη την περίοδο την μοναδική βεβαιότητα. Εάν τα καταφέρνει το συνδικαλιστικό κίνημα έχει ελπίδες, αν όμως οι συνάδελφοι εξακολουθούν να γεμίζουν τα υπό κατάρρευση κομματικά γραφεία θα καταπλακωθούν και οι ίδιοι και η ελπίδα τους είναι να χάσουν την πίστη τους και η πίστη τους αυτό που ονομάζεται σημερινή πολιτική πραγματικότητα στην Ελλάδα να βγούμε έξω από τα κομματικά γραφεία έξω από την κομματική την μούχλα και ελεύθεροι να ανοίξουν την δική τους ζωή.

Συνάδελφοι μην περιμένετε να χιονίσει για να δείτε άσπρη μέρα. Υπάρχει η δυνατότητα να διεκδικήσουμε μέσω της λευκής απεργίας. Τι σημαίνει αυτή η λευκή απεργία. Πρώτον μειώνουμε το ρυθμό εργασίας. Δουλεύουμε χωρίς άγχος σε τελευταία ανάλυση αυτό είναι απλό. Δεύτερον. Εφαρμόζουμε με ακρίβεια τις εγκυκλίους.

Όσο και αν φαίνεται παράξενο είναι τόσο ηλίθιος ο εγκύκλιος υπηρέσιας που αν τις εφαρμόσει κανείς κατά γράμμα σχεδόν παραλύει η δουλειά η λευκή απεργία έχει πλεονεκτήματα. Δεν χάνουμε μισθούς επιπλέον παύει ο εργαζόμενος να συμμετέχει παθητικά σ' έναν αγώνα απλώς μη πηγαίνοντας να δουλέψει. Διότι ο εργαζόμενος στην λευκή απεργία πρέπει ο ίδιος να έχει πάρει αποφάσεις την ώρα της εργασίας πως δεν θα καθυστερήσει τον ρυθμό πως θα εφαρμόσει κατά γράμμα ο εργαζόμενος γίνεται ενεργώς υπεύθυνος.

Η λευκή απεργία συνάδελφοι ως εναλλακτική λύση στις μορφές αγώνα του μέχρι τώρα έχουμε δοκιμάσει είναι μία λύση που πρέπει να την δοκιμάσουμε. Όσοι δουλεύουν στα τμήματα των εισαγωγών εξαγωγών, θα είδαν πρόσφατα την γνωστή εγκύκλιο για το τι έγινε στην Φιλλανδία όπου οι συνάδελφοί μας εκεί στις Τράπεζες της Φιλλανδίας εφάρμοσαν μια μορφή απεργίας μειώνοντας δηλαδή τις συναλλαγές κάποιων συγκεκριμένων Τραπεζών.

Σ' εμάς εναπομένει. Και αν οι συνάδελφοι της Τράπεζας Πίστωσης εφάρμοζαν αυτή την λευκή απεργία. Ο Κωστόπουλος θα είχε γονατίσει και θα παρακαλούσε αυτός πλέον και όχι η ΟΤΟΕ και ο Σύλλογος της Πίστωσης για διαπραγματεύσεις.

Συνάδελφοι, ευχαριστώ **ΚΟΥΚΟΣ:** Συνάδελφοι, βρισκόμαστε πάλι μπροστά σε μία εκλογαπολογιστική συνέλευση που βέβαια δυστυχώς δεν έχει τα χαρακτηριστικά των προηγούμενων απολογιστικών συνελεύσεων. Μέρα με την ημέρα δημιουργούνται προβλήματα. Προβλήματα που σίγουρα έχουν αρνητικές επιπτώσεις στην ίδια την συνδικαλιστική λειτουργία, στην ίδια την συνδικαλιστική παρέμβαση και αποτελεσματικότητα. Και το μεγάλο ζητούμενο είναι τι μπορούμε και τι πρέπει να κάνουμε. Βέβαια οι λύσεις δεν είναι μόνον σε κάποιες προτάσεις ή σε κάποιες επιλογές, που εν πάση περιπτώσει έχουν μέσα τους το σπέρμα της δημαγωγίας και του λαϊκισμού. Ούτε το πρόβλημα για την σημερινή κατάσταση, δυστυχώς για αυτούς που το είχαν είναι οι κάρτες για τους αποσπασμένους ή η δράση των αποσπασμένων.

Η παράταξη μας συνάδελφοι σ' αυτή την κρίσιμη συγκυρία είχε δύο επιλογές, ή να προσπαθήσει να τραβήξει τον δρόμο τον γνωστό την πεπατημένη των παλιών θέσεων, που σίγουρα σήμερα έχουν ξεπεραστεί μέσα στο πλαίσιο το πολιτικό, το κοινωνικό που υπάρχει στη κοινωνία και σ' επίπεδο της χώρας μας, αλλά και ευρύτερα και μ' άλλα λόγια να καταντήσει να γίνει μια γραφική παράταξη με γραφικούς συνδικαλιστές, ή να επιδιώξει να είναι η παράταξη η οποία με σύγχρονο πολιτικό συνδικαλιστικό λόγο με μία προοπτική με μία υπευθυνότητα, μ' έναν ρεαλισμό μπροστά στα προβλήματα που υπάρχουν να δώσει αυτή την απάντηση και να συμβάλλει αποφασιστικά και στο ξεπέρα-

σμα της κρίσης αλλά και στην οικονομική ανάπτυξη της πατρίδας μας και πολύ περισσότερο στην περιφρούρηση και στην κατοχύρωση των εργατικών δικαιωμάτων και την παρέμβαση των εργαζομένων στην εξέλιξη του προσωπικού, αλλά πολύ περισσότερο και στην ίδια λειτουργία της τράπεζας.

Μ' αυτά τα δεδομένα διαλέξαμε το δύσκολο δρόμο που δεν έχουμε προηγούμενο αλλά που σίγουρα ψάχνουμε κάθε στιγμή σε κάθε γωνία το οποίο πρόβλημα και το ανιχνεύουμε για να μπορέσουμε να δώσουμε μια καινούργια προοπτική για τους εργαζόμενους και το κίνημα το συνδικαλιστικό.

Συνάδελφοι μπροστά σ' αυτά τα δεδομένα είχαμε ν' αντιμετωπίσουμε μια Διοίκηση και έναν Διοικητή που τουλάχιστον το τελευταίο χρονικό διάστημα, που είναι στην Διοίκηση της Εθνικής Τράπεζας έχει χαρακτηριστικά κάνει γνωστή την παρουσία του για δύο μόνο πράγματα. Ένα σαν πλασία επιχειρήσεων του Ομίλου της Εθνικής ένα σαν ο δήθεν αποκαταστάτης των αδικιών του παρελθόντος.

Και να φανταστεί κανείς συνάδελφοι, ότι αυτός ο διοικητής διορίστηκε από την συγκυβέρνηση με στόχο να φέρει την κάθαρση την διαφάνεια και την αποκατάσταση των θεσμών των δημοκρατικών θεσμών που δήθεν είχαν αλωθεί από την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Τι έκανε στην πράξη; Στην πράξη συνάδελφοι κατήντησε η σημερινή Διοίκηση νεκροθαύτης της Εθνικής Τράπεζας και δυστυχώς το συνδικαλιστικό μας όργανο μέσα από τις γνωστές πλειοψηφίες που αναφέρθηκαν κατά κόρον από προηγούμενους ομιλητές της παράταξης μας φρόντισε να χαϊδεύει τον κ. διευθυντή να μην επικεντρώνει τα ζητήματα στην πραγματική τους διάσταση και στην ουσία με την συμπεριφορά του και άλλωστε και από τις σημερινές ομιλίες των εκπροσώπων των συνδικαλιστικών κινήσεων είναι φανερό ότι ο κ. Διοικητής ο κ. Γερμίδης μένει στο απειρόβλητο.

Κανείς από την ΔΑΚΕ, κανείς από την Ενιαία δεν είπε τίποτε για το ποιόν για την δράση για την παρέμβαση του κ. Διοικητή και επικέντρωσαν την κριτική τους ή τις προτάσεις τους για το τι φταίει που δεν πάει καλά το κίνημα το συνδικαλιστικό ότι φταίνε οι κάρτες της παρουσίας οι αποσπασμένοι.

Συνάδελφοι και η τελευταία απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου που μπροστά στα προβλήματα που υπάρχουν και στην προεκλογική περίοδο που μπήκαμε, η απόφαση της κυβέρνησης να σταματήσει κάθε διαδικασία που έχει σχέση με την υπηρεσιακή εξέλιξη για τις μεταθέσεις ήρθε η γνωστή πλειοψηφία του Διοικητικού Συμβουλίου ΔΑΚΕ, ΕΝΙΑΙΑ να καλύψει τον κ. Γερμίδα να καταγγείλει αυτή την θέση της κυβέρνησης και στην ουσία να λύσει τα χέρια του κ. Διοικητή για να μπορέσει μέσα από ταξίματα και μέσα από τοποθετήσεις στελεχών να βοηθήσει για ακόμα μία φορά. Όπως έκανε και τον Νοέμβριο την προεκλογική εκστρατεία του πολιτικού εκφραστή της Νέας Δημοκρατίας για να πάρει αυτή την αυτοδυναμία που πιστεύει και που δυστυχώς για αυτούς δεν πρόκειται να έρθει ποτέ.

Συνάδελφοι η πρακτική της πλειοψηφίας του Διοικητικού Συμβουλίου προβληματίζει όσον αφορά τις άλλες δημοκρατικές παρατάξεις και αυτή είναι δική μας θέση που υποτίθεται μαζί θα παλέψουμε για να αντιμετωπίσουμε και να αντικρούσουμε αυτές τις επιλογές του νεοφιλελευθερισμού που είναι κόντρα στα συμφέροντα στις διεκδικήσεις στις εργασιακές σχέσεις των εργαζομένων.

Η συμπεριφορά της ΔΑΚΕ βέβαια δεν μας έχει ξενίσει η νοοτροπία της γνωστή, νοοτροπίας διαλυτική υπονόμευση των θεσμών και αδιαφορία για την αποτελεσματικότητα των συνδικαλιστικών οργάνων.

Συνάδελφοι ολοκληρώνοντας εμείς σαν ΠΑΣΚΕ δηλώνουμε ακόμη μια φορά ότι δεν πρόκειται να μείνουμε με τα χέρια δεμένα να δώσουμε την δική μας μάχη, την πολιτική, την συνδικαλιστική μέσα στους κοινωνικούς μαζικούς χώρους με στόχο να υψώσουμε το τείχος απέναντι σ' αυτά τα σχέδια που θα αντικρούσει την επέλαση του που έρχεται και που δυστυχώς στηρίζεται από συγκεκριμένες πολιτικές συνδικαλιστικές παρατάξεις και μαζί θα δώσουμε την μάχη μέσα από τις εκλογές του ΣΥΕΤΕ για να αναδείξουμε κυρίαρχες τις προοδευτικές δυνάμεις με κυρίαρχο κορμό την Πανελλήνια Αγωνιστική Συνδικαλιστική Κίνηση.

Αλλωστε η δική μας επιβεβαίωση η δική

μας παρουσία φάνηκε ακόμη μία φορά και σήμερα ότι παρά το γεγονός ότι δεν είμαστε όπως μας έλεγαν παλιά κυβερνητικοί συνδικαλιστές πλέον τώρα και ούτε έχουμε διοικητικούς μηχανισμούς καταφέραμε να διαμορφώσουμε μία τέτοια πλειοψηφία σήμερα το πρωί που απέδιδε για μία ακόμη φορά ότι η ΠΑΣΚΕ είναι και παραμένει η κυρίαρχη δύναμη στον χώρο των Τραπεζών. Ευχαριστώ. **ΡΟΥΣΙΑΚΗΣ:** Συνάδελφοι θέλω να πω λίγα λόγια πριν αρχίσω την ομιλία μου για το συνδικαλιστικό κίνημα, γιατί μου δόθηκε η αίτηση ότι είμαστε η μοναδική άσχημη καταστροφής και χάους σ' ένα συνδικαλιστικό κίνημα που προχωράει μπροστά και εννοώ στην Ελλάδα σ' ένα συνδικαλιστικό κίνημα που εκτός από εμάς κατακτά και οικονομικές και θεσμικές διεκδικήσεις και είμαστε εμείς οι μοναδικοί στον ΣΥΕΤΕ που όλα αυτά τα ζητήματα έχουν πάει πίσω.

Και αναφέρω συνάδελφοι δύο ενδεικτικά παραδείγματα για να κατανοήσουμε το χάος που επικρατεί παντού.

Οι συνδικαλιστές και οι εργαζόμενοι συνάδελφοι στους ΟΤΑ μπορεί να απεργήσουν να πεθάνουν για να μονιμοποιηθούν δύσκολα κάνουν απεργία για να κατατεθεί το φορολογικό νομοσχέδιο. Οι συνάδελφοι της ΔΕΗ κάνανε δύο μέρες απεργία για να υπογραφούν αυξήσεις άσχετα αν αύριο με το φορολογικό νομοσχέδιο που δεν κατατίθεται και την διατήρηση του σημερινού αναχρονιστικού όχι αναχρονιστικού συγκεκριμένου και γνωστού φορολογικού πλαισίου να χάσουν 15% προτιμούν να κάνουν 48ωρη απεργία για το 5,8% και όχι να εντάξουν τον αγώνα τους σε μία συνολική πάλη του συνδικαλιστικού κινήματος για ν' αλλάξουν οι θεσμοί που μόνιμα υποβαθμίζουν τις κατακτήσεις μας.

Αυτά για να μην έχουμε αυταπάτες για το αν η κρίση αφορά μόνο τον ΣΥΕΤΕ και όχι όλους τους υπόλοιπους. Αυτά βέβαια δε λέγονται για να δικαιολογήσουν τ' αδικαιολόγητα αυτά λέγονται για να πάρουμε υπόψη μας το τι συμβαίνει σ' όλο το συνδικαλιστικό κίνημα και βέβαια βγάζοντας τα συμπεράσματά μας να δούμε αν μπορούμε να δουλέψουμε για να αλλάξουν αυτά τα πράγματα.

Τώρα σ' ότι αφορά τις διαπιστώσεις συνάδελφοι για την κατάσταση που επικρατεί στον ΣΥΕΤΕ λίγο - πολύ όλοι είμαστε σύμφωνοι και οι διαφωνίες αρχίζουν και προκύπτουν όταν ο καθένας για λογαριασμό του αρχίζει ν' αναφέρεται στα αίτια.

Ετσι η ΔΑΚΕ μας κατηγορεί ή κατηγορεί το Προεδρείο γενικότερα για ανικανότητα και μοιράσματα στην εξουσία οι συσπειρώσεις κάθε φάσματος και αποχωρήσεων κατηγορούν τους πάντες ενώ τσακώνονται μεταξύ τους για το ποιός είναι ο πατέρας ή η μητέρα της αυτονομίας της ταξικής συνείδησης και πάει λέγοντας.

Είναι υποκρισία να συζητάμε για απολογισμό όταν η ΔΑΚΕ στα Διοικητικά Συμβούλια δήλωνε ότι δεν θα ψηφίζω εγώ απεργίες και δεν θα βοηθώ εγώ σε απεργίες για να καρπούνται το Προεδρείο. Όπως επίσης είναι υποκρισία συνάδελφοι ο επί τετραετία απών από το Διοικητικό Συμβούλιο, αν και αποσπασμένος Παναγόπουλος και σήμερα κάτοχος δεν ξέρουμε μέχρι πότε του τίτλου της Συσπειρώσεως να εμφανίζεται προεκλογικά και να μιλάει για λευκές σελίδες.

Είναι υποκρισία επίσης ταξικών ελατηρίων από την εναλλακτική σήμερα και δεν ξέρουμε που θα φτάσει Συναπείρωση όταν δύο χρόνια πριν προσπαθούσαν να πείσουν τους συναδέλφους ότι αυτοί αποτελούν την φερέγγυα και συνετή πρόταση και σήμερα αναφέρονται σε πιάτσες κατηγορώντας τους πρώην εταίρους τους.

Επίσης είναι υποκρισία η επίκληση της εκσυγχρονιστικής και συμμετρικής λογικής από πλευράς της ΠΑΣΚΕ όταν δεν έχει αλλάξει τίποτε στον γνωστό τρόπο λειτουργίας της. Και τα φαινόμενα με τους φύλακες του Νόμου 1339 και οι κραυγές για τις σφαγές δήθεν των διευθυντών στελεχών είναι ενδεικτικά αυτής της λειτουργίας.

Όλα αυτά βέβαια συμβαίνουν την ώρα που η κοινωνική αφαρία έχει ήδη απλωθεί επικίνδυνα. Όταν η ιδεολογία του προσωπικού βολέματος καταρρακώνει κυριολεκτικά κάθε έννοια συλλογικής διαδικασίας και συλλογικής δράσης, και όταν τελικά ο συνδικαλισμός έχει καταντήσει να νοείται το πλέγμα των όποιων προσωπικών παρατάξεων και λοιπών εξαρτήσεων συναλλαγών ταξιομάτων και εκδουλεύσεων.

Δύο λόγια για τον απολογισμό. Θα μπορούσαμε βέβαια ν' αναφερθούμε σ' ιδιαίτερες και ιδιαίτερες δυσκολίες που είχαμε ν' αντιμετωπίσουμε σαν Σωματείο και α-ναφέρουμε πολύ συνοπτικά στις δύο εκλογικές αναμετρήσεις και στην αλλαγή της Διοίκησης της Τράπεζας. Ομως πρέπει να ξεκαθαριστούν πέρα απ' αυτά τα προβλήματα και κάποια άλλα πράγματα.

Συνάδελφοι απολογισμός του Διοικητικού Συμβουλίου και όχι του προεδρείου για να μην κοροϊδεύμαστε εδώ μέσα. Νοείται με μια βασική προϋπόθεση την ύπαρξη προγραμματισμού και προγραμματισμός υπήρχε, άλλοι οι όποιες ενστάσεις που έχει ο καθένας για το τι προγραμματισμός ήταν, αλλά προγραμματισμός υπήρχε και βέβαια σήμερα η αποτίμηση πρέπει να γίνει σε σχέση με τον συγκεκριμένο προγραμματισμό.

Ας έρθουν οι συνάδελφοι λοιπόν που λένε όχι στον απολογισμό να μας πούνε. Είχατε προγραμματίσει αυτό και δεν το κάνατε. Είχατε προγραμματίσει το άλλο και εν πάσει περιπτώσει το κάνατε. Η σε τελική ανάλυση προγραμματίσατε πενήντα πράγματα και δεν κάνατε τίποτε. Οπότε εμείς κατανοούμε απόλυτα την θέση τους σ' ότι αφορά το όχι στον απολογισμό. Αντι αυτών όμως συνάδελφοι τι έχουμε; Δεν το κάνουμε. Προτιμούμε γενικολογίες, προτιμούμε αοριστολογίες προτιμούμε κορώνες που δεν έχουν σχέση με το Σωματείο για λόγους βέβαια που είναι κατανόητοι σ' όλους και δεν χρειάζεται να τους επαναλαμβάνουμε.

Σημασία βέβαια τελικά έχει η υπαρπαγή των ψήφων των συναδέλφων. Όχι συζήτηση των προβλημάτων όχι αναζήτηση κοινού τόπου, όχι αναζήτηση συλλογικής δράσης για να κατακτηθούν αυτά που επεξεργαζόμαστε σαν Σωματείο. Και βέβαια τελικά σημασία έχει ο διπολισμός να μεταφέρουμε τον διπολισμό στο Σωματείο να μεταφέρουμε το κλίμα τους χάους στο Σωματείο και έτσι αναγκαστικά συνάδελφοι θα έχουμε ανάγκη σωτήρων. Εκεί είναι το πρόβλημα εν αναμονή των σωτήρων.

Σ' αυτές τις συνθήκες συνάδελφοι πιστεύουμε ότι ο κατακερματισμός των δυνάμεων που έγκαιρα εδώ και χρόνια είχαν προειδοποιήσει γι αυτές τις εξελίξεις θα ήταν ότι το χειρότερο θα μπορούσε να γίνει. Σ' αυτές τις συνθήκες το κυνήγι της καταγραφής και της δογματικής προσκόλλησης στην ιδιαιτερότητα του καθένα που κατέχει δήθεν την πρόταση την ταξική συνείδηση και αλλά τέτοια ηχηρά ουσιαστικά λειτουργούν υπέρ των δυνάμεων που ευθύνονται για τα σημερινά προβλήματα.

Η εμμονή στην πολυδιάσπαση μόνον την εργοδοσία ωφελεί. Διαλύει κάθε έννοια συλλογικής δράσης. Επειδή ελλείψει επιχειρημάτων αναγκάζεται και εφευρίσκει επιχειρήματα καταφεύγει σε φτηνή προπαγάνδα για να πείσει προετοιμάζοντας ουσιαστικά το έδαφος για να περάσουν τα γνωστά σχέδια της εργοδοσίας που δεν κρύβονται σήμερα καθαρά ομολογούνται και αν θέλετε διατυμπανίζονται από τον σημερινό Διοικητή.

Ετσι ο σχηματισμός της δημοκρατικής αγωνιστικής συνεργασίας προσπαθεί να καλύψει το κενό της ύπαρξης μίας συνολικής πολιτικής πρότασης από την πλειοψηφία του συνδικαλιστικού κινήματος και βέβαια αναφέρομαι στον χώρο του ΣΥΕΤΕ, και αυτό γίνεται επειδή εντοπίζει με σαφήνεια τ' αίτια των σημερινών προβλημάτων ξεκαθαρίζει τις προϋποθέσεις για την νέα πορεία που απαιτείται να έχει το Σωματείο κάνει μία ουσιαστική τομή σε σχέση με την πρακτική του παρελθόντος σε ζητήματα φυσιογνωμίας επεξεργασιών συνδικαλιστικής δεοντολογίας και επιχειρεί πιστεύουμε συνάδελφοι ό-τι θα το κατορθώσει να συγκροτήσει ένα ισχυρό ανάχωμα απέναντι στην επίθεση του νεοφιλελευθερισμού που συνάδελφοι δεν θα εξετάσει αύριο χρώματα, ιδεολογίες και δεν θα κάνει επιλογές αντίθετα θα υποβαθμίσει συνολικά τις εργασιακές σχέσεις και αυτό μας αφορά όλους και μακροπρόθεσμα θα έχει σοβαρές επιπτώσεις και στο επίπεδο της απασχόλησης και αυτό συνάδελφοι μας αφορά όλους.

ΜΑΝΩΛΗΣ: Συνάδελφοι με την εξέλιξη στην οποία βρίσκεται η Γενική μας Συνέλευση θα ήθελα να κάνω μία παρατήρηση πριν πω μερικές απόψεις για την λειτουργία του Σωματείου μας.

Συνάδελφοι και Συνάδελφισες πιστεύω ότι για όλους μας είναι πολύ λυπηρό, για ό-

λους εμάς τους χαζούς ρομαντικούς που έχουμε παραμείνει στην αίθουσα και προσπαθούμε να παρακαλούησουμε αυτή τη δουλειά είναι πραγματικά πολύ λυπηρό για όλους εμάς να βρισκόμαστε σ' αυτή την χαωτική κατάσταση.

Τα πηγάδια δίνουν και παίρνουν. Κάποιοι τηλεφωνήθηκαν να έρθουν στις 6 η ώρα για να ψηφίσουν. Αφού ήταν εδώ στις 11 και συμμετείχαν στην ψηφοφορία που θα έκρινε ορισμένα πράγματα.

Νομίζω ότι για όλους εμάς είναι προσβολή πραγματικά ένα μεγάλο κομμάτι από εμάς τους συναδέλφους να λειτουργεί μ' αυτό το τρόπον. Δυστυχώς βλέπουμε τα επίκαιρα της κοκκορομαχίας που διεξάγεται εδώ και αρκετά χρόνια και στον χώρο μας.

Προχωρώντας θα ήθελα να αναφερθώ σε κάποιες σκέψεις που υπάρχουν από την επαρχία γιατί από εκεί έρχομαι. Πραγματικά συνάδελφοι όταν πριν από τέσσερα χρόνια έφυγα για ν' ανέβω στα Τρίκαλα απ' όπου και έχω έρθει για την σημερινή Συνέλευση δεν φανταζόμουν πόσο εγκαταλελειμμένη πραγματικά είναι η επαρχία όσον αφορά τα συνδικαλιστικά πράγματα.

Συνάδελφοι και συναδέλφισες η εικόνα είναι τραγική καλούμαστε σήμερα εδώ να κρίνουμε έναν απολογισμό πόσοι χίλιοι στους 15.00, 600 στους 15.00 πραγματικά η φωνή της επαρχίας και δεν το λέω με τοπική διάθεση, το λέω με την άποψη ότι ο ΣΥΕΤΕ το Σωματείο μας έχει παραμελήσει πραγματικά τις διαδικασίες που πραγματικά θα έδιναν την δυνατότητα στους συναδέλφους της επαρχίας να εκφράσουν άποψη για τα πεπραγμένα του Διοικητικού Συμβουλίου, να εκφράσουν άποψη για την μέχρι τώρα πορεία του Σωματείου.

Νομίζω λοιπόν ότι υπάρχουν αρκετοί παράγοντες που επηρεάζουν την μη έκφραση όλων των συναδέλφων για το τι συμβαίνει στο Σωματείο μας και για το τι κάνουμε σαν ΣΥΕΤΕ. Ένας πρώτος παράγοντας είναι η κακή ενημέρωση συνάδελφοι. Οι ανακοινώσεις με τον τρόπο που έρχονται και με τον τρόπο που λειτουργούν καταλήγουν τις περισσότερες φορές στο καλάθι και δεν μας φτάνουν σε καμία περίπτωση οι περιοδείες σε προεκλογική εκστρατεία, ούτε όταν η περιοδεία γίνεται για να γίνει για να πούμε ότι κάνουμε ενημέρωση για την συλλογική σύμβαση και τις κινητοποιήσεις που ετοιμάζουμε.

Δεύτερο ζήτημα. Υποβαθμίστηκε στον χειρότερο βαθμό ο ρόλος του Νομαρχιακού Παραρτήματος. Απλά λειτουργούν σαν μηχανισμοί που μεταφέρουν ορισμένες απόψεις από εδώ κάτω, ορισμένες αποφάσεις χωρίς να υπάρχει καμία δυνατότητα ν' αναλύσουν και να συζητήσουν πραγματικά έτσι γύρω απ' αυτά τα ζητήματα να δώσουν γνώμη. Και πολλές φορές παρουσιάζεται και αυτό που βλέπουμε εμείς εδώ σήμερα και που εκφράζουμε με το ότι υπήρχαν τρεις υποψήφιοι, ένας από κάθε κίνηση για το να είναι Πρόεδρος ενώ θα μπορούσε άνετα να βρεθεί μία λύση να προταθεί και να την συζητήσουμε όλοι μαζί παρουσιάζεται το φαινόμενο πολλοί από τους συνδικαλιστές της κάθε παρατάξης που εκπροσωπούνται στο Νομαρχιακό Παράρτημα να αξιοποιήσουν αυτή την θέση και να περνάνε την οικία τους αντίληψη όπου μπορούν και όπως μπορούν.

Το κλίμα στον Σύλλογο δεν είναι καλό συνάδελφοι. Υπάρχει πάρα πολύ φαγωμάρα και δυστυχώς τα μικροοικονομικά κριτήρια υπερισχύουν σε σχέση με τα προβλήματα και την αντιπαράθεση που γίνεται γύρω απ' αυτά. Αυτό το κλίμα απαγορεύει πραγματικά τους συναδέλφους που με την λειψή ενημέρωση που έχουν πραγματικά απομακρύνονται όλο και πιο πολύ από την λογική της αντιμετώπισης των πραγμάτων και των προβλημάτων που αντιμετωπίζει σήμερα ο κλάδος μας. Και εκφράζεται με την έντονη αδιαφορία των συναδέλφων επάνω.

Επίσης το κριτήριο για τα πεπραγμένα πραγματικά κοντεύει να εξαφανιστεί. Νομίζω ότι στο όνομα της κοιμητικής επιλογής της παραταξιακής επιλογής πολλές φορές ακολουθούνται λανθασμένες επιλογές, και αυτό μπορεί να θέλετε και κάπως αλλιώς εμένα με πείραξε προσωπικά πάρα πολύ για το ότι υπήρξε λόγος που έπεσε ένα χειροκρότημα εδώ μέσα, επειδή κάποιος ψηφίστηκε. Λες και ήταν μία φοβερή επιτυχία το να ψηφιστεί κάποιος ή να μην ψηφιστεί. Τι νόημα μπορεί να έχει ένα τέτοιο χειροκρότημα; Νομίζω ότι η λογική αυτή μπορεί πάντοτε να μας εγκαταλείπει. Γιατί αν δεν μας εγκατα-

λείψει αυτή μάλλον θα μας εγκαταλείψει γενικότερα ο κόσμος οι συνάδελφοι.

Τελειώνοντας θα ήθελα να πω ότι είναι πάρα πολύ ανάγκη συνάδελφοι ν' αναθεωρήσουμε ορισμένες απόψεις γύρω από την λειτουργία του Συλλόγου και το καταστατικό του Συλλόγου. Αντικειμενικό το καταστατικό φρενάρει το να κάνουμε μία δουλειά σαν και αυτή εσύ σήμερα σ' έναν χώρο που χωράει χίλια άτομα τη στιγμή που είμαστε 15.000.

Θέλουμε γήπεδο. Και όμως θα μπορούσαμε πραγματικά να συζητήσουμε και να αρχίσουμε ένα διάλογο ένα προβληματισμό επί της ουσίας για το πως θα μπορούσαμε πραγματικά να εξασφαλίσουμε την γνώμη όλων των συναδέλφων είτε μέσα σε διαδικασίες έγκρισης ή απόρριψης των πεπραγμένων μέσα από τα Νομαρχιακά από ψηφοφορίες στους νομούς ή στις περιοχές ή τέλος πάντων κάποιες αντίστοιχες διαδικασίες.

Νομίζω ότι χρειαζόμαστε την δημοκρατία συνάδελφοι σε κάθετη μορφή έκφρασης της και για οποιοδήποτε ζήτημα και πρέπει να την επιδιώκουμε.

Θέλω να πιστεύω ότι οι συζητήσεις που γίνονται για ενότητα τη στιγμή που έχουμε πολλά προβλήματα και δεχόμαστε μία πολύ μεγάλη επίθεση σαν εργαζόμενοι ότι αυτή την φορά δεν θα καλυφθούν πάλι από τις μικροκομματικές σκοπιμότητες.

Νομίζω ότι έχουμε τα περιθώρια πραγματικά αν ακόμη πιστεύουμε ότι μπορούμε να σκεπτόμαστε και όχι να χειροκροτάμε να δώσουμε πραγματικά την διάσταση που πρέπει να έχει σήμερα το συνδικαλιστικό κίνημα στον χώρο μας για να γευτούμε πραγματικά μαζί μ' όλους τους άλλους εργαζόμενους την επιτυχία που μπορούμε να φέρουμε. Σας ευχαριστώ.

ΑΡΧΟΝΤΑΚΗΣ: Συνάδελφοι, σ' αυτή την κατάσταση που παρουσιάζει η αίθουσα θα ήθελα να πω δύο κουβέντες και δεν θα κάνω χρήση όλου του πενταλέπτου. Πρώτα απ' όλα θέλω να πω ότι αυτή τη στιγμή στην κοινή γνώμη είναι επίκαιρα το ζήτημα του φορολογικού νομοσχεδίου το οποίο η κυβέρνηση Ζολώτα είχε δεσμευτεί να φέρει στην Βουλή. Και είχε ανοίξει μία μεγάλη κουβέντα μεταξύ των κοινωνικών δυνάμεων γύρω από το ζήτημα. Η ΓΣΕΕ στο αίτημα που έχει στην γενική εθνική συλλογική σύμβαση εργασίας έχει βάλει το ζήτημα. Η ΟΤΟΕ στην κλαδική συλλογική σύμβαση εργασίας και σήμερα εμφανιζόμαστε σε ένα ζήτημα το οποίο και οι τραπεζοϋπάλληλοι σαν υποζύγια του προϋπολογισμού πληρώνουν όλα τα σπατάλες του κρατικού καρβανά και ούτε έχει σηκωθεί ούτε συζητείται στους χώρους καλή και η ενσωμάτωση της ΑΤΑ, καλά και τα θεσμικά αλλά ένα γενικότερο ζήτημα που μας βρίσκει, η μπορεί να μας βρει στον δρόμο μαζί μ' άλλους εργαζόμενους που είναι και γενικότερο πρόβλημα της κοινωνίας έχει αντανάκλαση και στην γενικότερη κρίση που υπάρχει στον δημόσιο τομέα.

Είναι ένα ζήτημα τον οποίο κανένας δεν μίλησε και δεν πήρε θέση σήμερα σ' αυτό το βήμα. Είναι γεγονός ότι για να περάσει να συζητηθεί στην Βουλή σήμερα έτσι όπως έχουν έρθει τα πράγματα το κλειδί το κρατάει στην ουσία το ΠΑΣΟΚ, το οποίο με μία διπροσωπία που το χαρακτηρίζει αλλά μέσα αλλά έξω δεν έχει δείξει καθαρά τι θέλει γύρω από το ζήτημα.

Αλλά θα ήταν απορίας άξιο, γιατί και εδώ οι συνδικαλιστικοί εκπρόσωποι διαφόρων παρατάξεων πάνω σ' αυτό το ζήτημα δεν λένε τίποτε.

Το δεύτερο που θέλω να πω είναι ότι πολλοί είπαν για την λειτουργία του Συλλόγου, για την δημοκρατική λειτουργία του κ.λ.π. Νομίζω ότι είναι σωστό το ζήτημα, αλλά δεν είναι μόνο θέμα θεσμών, δεν είναι θέμα δομής. Είναι θέμα συνείδησης των εργαζομένων. Πολλοί συνάδελφοι και από τις συσπειρώσεις και απ' άλλες δυνάμεις αναφέρθηκαν εδώ πέρα για γραφειοκρατίες κ.λ.π. Δεκτό και αυτό. Ωστόσο όμως έχω την γνώμη ότι δεν πρέπει να χαϊδεύουμε και τους ίδιους τους συναδέλφους. Γιατί να χαϊδέψουμε συνάδελφοι τους χίλιους που ήρθαν σήμερα; Σήμερα δηλαδή τι φταίνει οι γραφειοκρατίες; Φταίνει ποιος; Χίλιοι συνάδελφοι ήρθαν εδώ στην Γενική Συνέλευση οι Συνεταιρισμός γέμισε ο Σύλλογος γέμισε για τα εισιτήρια και οι ίδιοι είναι είμαστε με τους συσχετισμούς που δίνουμε στις εκλογές οι ίδιοι εμείς είμαστε που με την συμπεριφορά μας στις διαδικασίες. Επομένως ότι είναι βαθύτερο το πρόβλημα και όχι αν είναι 5 ή 10 προβοκάτσιας στο Σύλλογο αν φταίνει η δομή

αν γίνονται στην επαρχία Συνελεύσεις και όλα τα άλλα τα οποία εν πάσει περιπτώσει λύονται ή συζητούνται και μπορούν να ρυθμιστούν. Τέλος για τον φίλο μου εδώ τον συνάδελφο τον Βλάχο και τους άλλους συναδέλφους που βγήκαν στο βήμα και είπαν ορισμένα πράγματα θάθελα να πω μια κουβέντα. Βέβαια η ομιλία που έκαναν μπορεί να μην ήταν για Γενική Συνέλευση του Συλλόγου υπαλλήλων Εθνικής Τραπέζης και μάλιστα σε μια τέτοια κατάσταση, αλλά θάθελα να πω για ένα σοβαρό ζήτημα που αφορά τη πολεμική απέναντι στον Συνασπισμό.

Σήμερα πρώτα απ' όλα καταργούμε την αυτοέλεια αυτού εδώ πέρα του σωματείου ερχόμαστε να λύσουμε ζητήματα ιδεολογικών αναζητήσεων μέσα σε μία Γενική Συνέλευση και σ' αυτές τις καρέκλες τις δίδεις. Δεύτερον είναι γεγονός ότι ακόμη και ο συνάδελφος ο Βλάχος και οι άλλοι όταν ήταν στην Ενίαίο όλο αυτό το διάστημα δώσαμε τον καλύτερο μας εαυτό, σε όλη αυτή τη λαίλαπα που υπάρχει σήμερα της αναισθησίας της αδιαφορίας πάνω στα προβλήματα και τουλάχιστον τις αξίες που οι αριστεροί συνδικαλιστές τις αξίες που έχουμε διατηρήσει στο εργατικό κίνημα μέσα τις έχουμε σηκώσει με ότι καλύτερο μπορούμε. Είναι ένα ζήτημα σήμερα όταν το κύριο μέτωπο, πρέπει να ανοίξει απέναντι στις δυνάμεις, οι οποίες έχουν την ευθύνη γι αυτή την κατάσταση, βρίσκουμε την ευκαιρία να ψαρέψουμε στα θολά νερά να πούμε τις γενικότερες με αναζητήσεις κτλ.

Βέβαια ο καθένας είναι ελεύθερος να κάνει τις αναζητήσεις του ωστόσο όμως έχει να δώσει λόγο γενικότερα στους εργαζόμενους οι οποίοι αύριο στις εκλογές θα δούνε δύο μεγάλες δυνάμεις που παρά τις διαφορές που έχουν μεταξύ τους κτλ., συσπειρώνονται και δίνουν τη μάχη και τη συνδικαλιστική πολιτική, και στην αντίπερα όχθη βρίσκονται οι άλλες δυνάμεις της προόδου, οι οποίες μέσα στις αναζητήσεις τους δίνουν και πιστώματα καμιά φορά το μαχαίρι σε αυτή τη διαδεδομένη που πάμε να αλλάξουμε τους συσχετισμούς να αλλάξουμε το κλίμα.

Πολλά θα μπορούσαμε να πούμε, ούτε θα μπορούσαμε νομίζω να τα λύσουμε αυτά τα ζητήματα στη Γενική Συνέλευση του Συλλόγου ωστόσο εδώ θα είμαστε.

ΣΑΝΤΟΠΙΝΑΙΟΣ: Συνάδελφοι πριν ανέβω στο βήμα να τοποθετηθώ για τον απολογισμό προσπάθησα να ταξινομήσω ορισμένες σκέψεις που είχα αλλά ομολογώ ότι δυσκολεύτηκα για να βγάλω κάποιο αποτέλεσμα και αυτό νομίζω πως είναι φυσιολογικό. Πως μπορεί να τοποθετηθεί κανείς για ένα πράγμα του απολογισμού συγκεκριμένα και να πει είναι θετικός ή αρνητικός, όταν αυτό το κάτι δεν υπάρχει καν. Γιατί δυστυχώς αυτή είναι η αλήθεια δεν υπάρχει απολογισμός. Η παρατάξη μου η Συσπείρωση μέσα στο Διοικητικό Συμβούλιο πρότεινε στο Προεδρείο να κυκλοφορήσει μία εφημερίδα με λευκή τελείως σελίδα, που νάχει γραμμένη επάνω τη λέξη απολογισμός. Τουλάχιστον έτσι νομίζουμε ότι αυτό θα ήταν αφ' ενός με το πιο ειλικρινές αφ' ετέρου ίσως θα μπορούσε να δημιουργήσει τέλος πάντων και κάποιον προβληματισμό. και να βγει κάτι μέσα από αυτό. Αντί αυτού βέβαια το Προεδρείο πρότιμψε να φτιάξει ένα γενικό λόγο κείμενο το οποίο ονόμασε και απολογισμό.

Για την πραγματικά κακή κατάσταση του ΣΥΕΤΕ αυτή τη διετία υπάρχουν συγκεκριμένες αιτίες των παρατάξεων που αποτελούν το προεδρείο δηλαδή της ΠΑΣΚΕ της Ενίαςίας και της Ενωτικής. Η ευθύνη έχει δύο σκέλη. Το ένα αφορά την μη υλοποίηση αποφάσεων του διοικητικού συμβουλίου και εδώ πρέπει να πούμε ότι αυτό το Διοικητικό Συμβούλιο έσπασε ρεκόρ συνεδριάσεων σχεδόν κάθε 12 με 15 μέρες ανεβαίναμε στην Αθήνα και συνεδριάζαμε. Πάρθηκε πληθώρα αποφάσεων με τη διαφορά ότι η συντριπτική τους πλειοψηφία παρέμειναν σαν αποφάσεις δεν υλοποιήθηκαν.

Και βέβαια την κύρια ευθύνη για την υλοποίηση των αποφάσεων την έχει το Προεδρείο. Αλλά, πως θα ήταν δυνατόν να βγάλει αποτέλεσμα θετικό αυτή την διετία, όταν οι παρατάξεις οι οποίες αποτελούσαν το Προεδρείο και είχαν την κύρια ευθύνη της λειτουργίας του Συλλόγου σχεδόν καμία φορά, ή όχι σχεδόν καμία φορά δεν κατέβηκαν σε κοινή εισήγηση. Απλά δηλαδή μοίρασαν τις καρέκλες και τις αποσπάσεις χωρίς να έχουν κανένα κοινό πρόγραμμα το οποίο να προσπαθήσουν να το υλοποιήσουν.

Δεν ήταν λίγες και οι φορές, που οι τοπο-

υετησεις και οι εισιγήσεις της μιας παράταξης του προεδρείου ήταν αντίθετη με την άλλη. Το άλλο σκέλος της ευθύνης αφορά καθαρά την λειτουργία του ΣΥΕΤΕ. Τι κάλυψη, και πόσο κοντά στάθηκε στα πιο ενεργά μέλη του που μέσα στα καταστήματα προσπαθούσαν και μάχονταν, για να εφαρμοστούν κεκτημένα δικαιώματα. Εγώ τουλάχιστον ξέρω έναν ικανό αριθμό τέτοιων συναδέλφων οι οποίοι όσες φορές επικοινωνήσαν με τον Σύλλογο, προκειμένου να ζητήσουν τη βοήθεια του και τη στήριξη του αντιμετώπισαν από πλευράς των αποσπασμένων την αδιαφορία και δεν ήταν λίγες φορές που τους αντιμετώπισαν και με επιθετικότητα. Οι αποσπασμένοι απασχολούνταν κυρίως με το πως θα στήριζαν τις παρατάξεις τους στις εκλογικές αναμετρήσεις που είχαν εκείνη την περίοδο. Ήταν το μόνο και κύριο μέλημα τους και κανένα προβληματισμό δεν είχαν τι γίνεται με τους εργαζόμενους στα καταστήματα.

Συνάδελφοι ένα μεγάλο μέρος, και ίσως το μεγαλύτερο της ευθύνης για τη σημερινή κατάσταση του Συλλόγου φέρνουν οι λεγόμενες κομματικές παρατάξεις γιατί άποψή μου είναι ότι έχουν παρεξηγήσει τον ρόλο για τον οποίον οι εργαζόμενοι τους έχουν εκλέξει στο διοικητικό συμβούλιο του Συλλόγου. Δεν έχουν λοιπόν αντιληφθεί ή μάλλον κάνουν πως δεν έχουν αντιληφθεί ότι οι εργαζόμενοι τους έχουν εκλέξει για να μάχονται και να προωθούν προβλήματα τους και όχι να στηρίζουν άκριτα τις όποιες κομματικές επιλογές, μέσα στον χώρο μας.

Σαν μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου έζησα μία πραγματικά τραγελαφική εμπειρία. Πρώτη περίοδος, κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ, Διοικητική Παναγόπουλος. Η ΠΑΣΚΕ αντιτέκεται σθεναρά και αντιτίθεται σε οποιαδήποτε προσπάθεια του διοικητικού συμβουλίου, για μία έστω ελάχιστη κινητοποίηση για προβλήματα των εργαζομένων. Η ΔΑΚΕ προτείνει κινητοποιήσεις και ότι νάναι. Η Ενιαία μοιάζει να χάνει λίγο τα νερά της τόσο με τις εξελίξεις μέσα στον ίδιο της τον χώρο, όσο και με τις εξελίξεις στο παγκόσμιο σκηνικό, και αδυνατεί να προτείνει οτιδήποτε.

Δεύτερη περίοδος, κυβέρνηση Τζαννετάκη. Διοικητής ο Γερμίδης οι ρόλοι ΠΑΣΚΕ και ΔΑΚΕ αντιστρέφονται. Η Ενιαία εξακολουθεί να παραμένει στον λήθαργο της. Το ζήτημα είναι ότι μέσα σ' αυτές τις δύο περιόδους πουθενά δεν βλέπω στον ΣΥΕΤΕ να είναι στο κέντρο του ενδιαφέροντος οι εργαζόμενοι.

Συνάδελφοι τελειώνοντας θέλω να επισημάνω και να κατανοήσουμε ότι είναι άλλο πράγμα το να ψηφίζουμε στις πολιτικές εκλογές και άλλο για τα συνδικαλιστικά μας όργανα. Πρέπει να κατανοήσουμε ότι η μόνη λύση, είναι η ενίσχυση του αυτόνομου ανεξάρτητου χώρου, που κυρίως μέσα στην Τράπεζα την Εθνική εκφράζεται από τη συσπείρωση των εργαζομένων στην Εθνική Τράπεζα. Ευχαριστώ.

ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΟΥ: Δεν περιμένετε βέβαια να σας μιλήσω για τον εκσυγχρονισμό νάναι καλά η ΠΑΣΚΕ που δεν έβγαλε το πόρισμα και έτσι βγήκαμε και από τον μπελά. Όσοι το θέλουν όμως, μπορούν να μου το ζητήσουν, τσάμπα είναι το λεκτικό συνάδελφοι της ομιλίας αλλά και αν θέλετε και αυτά που θα πω, είναι προσαρμοσμένα στη κατάσταση. Απευθύνομαι μια και είμαστε μεταξύ μας προσωπικά. Αν μετά την ομιλία έχετε πάρα πολλά προσωπικά ζητήματα πολύ θα το ευχαριστηθώ.

Λοιπόν στους εκλεγμένους καλά, δεν έχει τσίπα κανένας συνάδελφοι εκλεγμένοι, να πει, να διακόψουμε αυτό το ρεζιλικί που μας εκθέτει. Αλλά βέβαια κατά όπως λέει και ο Σαββόπουλος όποιος τοκίζει στα ρεζιλικία μας δεν χάνει ποτέ. Δεν βαριέστε, ξεκίνησα για να σας ενημερώσω για τον εκσυγχρονισμό, αλλά δεν μου δώσανε χρόνο έτσι αυτό θα καταθεθεί. Αποφάσισα στη πορεία να κάνω μια δήλωση, αλλά μου φαίνεται ανώφελη και εγκαταλείπεται. Συνάδελφε της ΠΑΣΚΕ Σταύρο δεν βαρέθηκες τους υψηλούς τόνους για ανάπτυξη μπλά-μπλά και τα ρέστα; Όταν οι δικόι σου κουκουλώσαν την ιστορία με την Μπουζάλεν, που ήσουν;

Συνάδελφε Δημητρώπουλε, Γιώργο, μεταξύ μας είμαστε, προσπογράφω αυτά που λες, αλλά όταν το τραπέζι της εξουσίας Γιώργο μου, ήταν απλωμένο παχηλά, θα θυμάσαι ότι βάραιες κάρτα στο κεντρικό, και ήσουν στο Σύλλογο αμανάτι όλη την ημέρα. Θα θυμάσαι Γιωργάκη μου, πάρα πολύ καλά,

και δεν έχω τίποτε προσωπικό μαζί σου, το τάβλι το πρωινό του σωματείου. Θα θυμάσαι τη προσπάθεια του 82 να χτυπηθούμε κάτω, και να μην πάρουμε σύμβαση. Εστω, κάποτε αλλάξουν τα πράγματα, τουλάχιστον όμως να συμπεριλάβεις τον εαυτό σου, να κάνεις την αυτοκριτική και μετά να θλίβεσαι.

Μεταξύ μας συνάδελφε Φαρμακίδη, που είμαι πάρα πολύ ευχαριστημένη, γιατί στη περίπτωση μας, γίναμε πολλή κάρρωνες των αρχαίων συντρόφων, καθ' ότι και όταν τους μιλάγες περί γαϊδάρου σκιάς μας συνάδελφοι της Ενιαίας και της Ενωτικής, για πέστε μου, αυτό το πλαίσιο της ΟΤΟΕ, το οποίο μάλιστα μας καλεί και σε 48ωρες, αυτό το μειοδοτικό πράγμα, σε ποια αναπτυξιακή κατεύθυνση το κατατάσσετε;

Θα μας δώσουν επιδόματα, μην ανυσηχείτε καθόλου, όπως ο Παναγόπουλος, έτσι και ο Γερμίδης, την ίδια ώρα που διαπλάσσει τα επιδόματα της διεύθυνσης οργάνωσης, η Μπουζάλεν χοροπήδαγε και καλά έκανε. Αν λοιπόν δεν αποφασίσετε να αλλάξετε. Θα μας αλλάξουν από μόνους μας. Και εν τέλει, σας ξαναλέω, είμαι πολύ ευχαριστημένη για το χάλι, γιατί κατά πως λένε και οι ποιητές από το θάνατο η ζωή προκαλείται. Με το καλό λοιπόν, και στα χειρότερα. Στους συνδικαλιστές που αποκάλεσα, χωρίς τσίπα, που δεν διακόπτον αυτό το ρεζιλικί, να αφαιρέσετε τον συνάδελφο Πίσκοπο, που πληροφορούμαι ότι πριν δυο ώρες το ζήτησε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Ομολογώ ότι σ' αυτό εδώ πάνω, δεν έχετε δίκιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Ο συνάδελφος μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου, ο συνάδελφος Βασίλης Καραλής, ο οποίος κατέθεσε και την ομιλία του, δήλωσε: όταν λείπουν τα επιχειρήματα, αρχίζει η λασπολογία. Το τσουβάλισμα, όλων των αποσπασμένων στον ΣΥΕΤΕ ότι γυροφέρουν στην αγορά συνέχεια, όπως μας κατηγορήσε ο συνάδελφος Αντωνόπουλος, είναι τουλάχιστον άδικο. Τα ερωτήματα που θέλουν απάντηση είναι:

Πρώτον, αυτό ισχύει και για τους αποσπασμένους στα γραφεία από τη πλευρά της ΔΑΚΕ; Δεύτερον, γνωρίζει ότι στο προηγούμενο Προεδρείο, από τους τρεις αποσπασμένους από τη πλευρά της ΔΑΚΕ, δεν ήρθε κανείς στα γραφεία του ΣΥΕΤΕ στη Θεσ/νίκη; Τρίτον, αλήθεια το πιστεύει άραγε αυτό για τους συναδέλφους από τη πλευρά της Ενιαίας; Το τσουβάλισμα, κτυπά το συνδικαλιστικό κίνημα και δεν βοηθάει στην εξεύρεση λύσεων, στα προβλήματα τα οργανωτικά που υπάρχουν. Βασίλης Καραλής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Συνάδελφοι υπάρχουν ψηφίσματα, αυτά που έχω μπροστά μου, και ερωτώ για μια τελευταία φορά. Υπάρχει κανένας άλλος συνάδελφος, να καταθέσει ψήφισμα; Για να τα διαβάσει, για να ξεκινήσουμε για τη διαδικασία συνέχεια από την Εφορευτική Επιτροπή που όποιος θέλει μπορεί να πάει, τελειώνει 6.00 η ώρα με 6.10 να πάει να ψηφίσει, να μην χάσει το χρόνο, και να προχωρήσουμε στα ψηφίσματα. Ο συνάδελφος Κουλιέρης έχει βάλει ένα ψήφισμα

Ψήφισμα

Η Γενική Συνέλευση των μελών του ΣΥΕΤΕ, καταγγέλει σαν σκόπιμη την τακτική των κομμάτων, που στηρίζουν την Κυβέρνηση Ζολώτα, που μεθοδεύουν τις πολιτικές εξελίξεις στα μέτρα τους. Αποδεσμεύονται από τις δεσμεύσεις, που έλαβαν απέναντι στον Ελληνικό λαό, για την προώθηση κάποιων νομοσχεδίων (φορολογικό, τροποποίηση του νόμου 3239 κλπ), με κάποιο σχετικό φιλεργατικό χαρακτήρα. Ετσι το μόνο έργο που έχει να επιδείξει, η τριμελής Οικουμενική Κυβέρνηση είναι να πάρει όποια μέτρα δυσχεραίνουν ακόμη περισσότερο τη θέση των εργαζομένων. Νίκος Κουλιέρης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Συνάδελφοι, υπάρχει κανένας, να ψηφίζει το ψήφισμα; Όχι

Απορρίπτεται το Ψήφισμα

Η Γενική Συνέλευση του ΣΥΕΤΕ, καταγγέλει την απόφαση που απαλλάσσει τον αστυφύλακα Μερίστα από την ευθύνη του, για την άνοδο και αποτροπία δολοφονία, του 15χρονου Καλτέζα. Ζητεί τη παραδειγματική τιμωρία του ενόχου, να συνοδευθεί με άμεσα μέτρα εκδημοκρατισμού των σωμάτων ασφαλείας. Υπογράφει ο συν. Κυριακόπουλος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Ποιός ψηφίζει το ψήφισμα αυτό; Ο συνάδελφος Κυριακόπουλος το βάζει. Ποιοί το καταψηφίζουν; Κανένας. Λευκά

υπάρχουν; Περνάει το ψήφισμα.

Εγκρίνεται το Ψήφισμα.

ΜΑΥΡΟΦΟΡΟΣ (Πρ/δρος Δ.Σ.): Συνάδελφοι, με αυτή τη Γενική Συνέλευση μην αρχίσουμε και επί πλέον να επιβαρύνουμε τη κατάσταση, με ψηφίσματα για αρκετά σοβαρά ζητήματα, με αυτή τη σύνθεση, με αυτές τις εργασίες. Ας πάνε στα πρακτικά της Γενικής Συνέλευσης, για να τελειώσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Συνάδελφε Πρόεδρε, μην αποδυναμώνουμε ακόμα το συνδικαλιστικό κίνημα με αυτά που λέμε. Υπάρχουν ορισμένα ψηφίσματα, έχετε βάλει και εσείς ένα ψήφισμα, έχει βάλει ο συνάδελφος Πολίτης και έχω υποχρέωση σαν Πρόεδρος να τα διαβάσω. Τώρα αν δεν θέλετε μην τα ψηφίζετε.

Ψήφισμα

Η Γενική Συνέλευση του ΣΥΕΤΕ, καλεί τη Κυβέρνηση να καταθέσει το φορολογικό νομοσχέδιο. Καλεί τα πολιτικά κόμματα, να το βελτιώσουν, με βάση τις προτάσεις της ΓΣΕΕ, και να το ψηφίσει η σημερινή Βουλή. (Υπογράφουν ο συνάδελφος Πολίτης και ο συνάδελφος Κουσελάς). Ποιοί ψηφίζουν το ψήφισμα; Ποιοί το καταψηφίζουν; Λευκά; Ε-να Λευκό.

Περνάει το Ψήφισμα

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Συνάδελφοι, δεν τελείωσε η Γενική Συνέλευση. Παράλληλα με τη ψηφοφορία που γίνεται, να στηθούν οι κάλπες, εγώ θα έλεγα από τώρα αν συμφωνούμε όλοι, για να ψηφισθεί ο απολογισμός.

(διόλογος)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Λυπάμαι, εγώ θα έλεγα ότι εδώ τελειώνει η Γενική Συνέλευση. Να περιμένετε όμως, να μην φύγετε. Σε σχεδόν τρία τέταρτα, αρχίζει η ψηφοφορία. Για τη διαδικασία ο συν. Κυριακόπουλος.

ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Συνάδελφοι, επειδή ήδη οι συνάδελφοι παρόντες στη Γενική Συνέλευση, έχουν καταπονηθεί από τη ψηφοφορία, για την εκλογή της Εφορευτικής Επιτροπής, κάνω έκκληση σε όλους τους συναδέλφους, να συμφωνήσουμε να ψηφιστεί ή όχι, ο απολογισμός τόσο ο διοικητικός, όσο και ο οικονομικός, με ανάταση της χειρός. Εάν κλείσουν τα πρακτικά νομίζω ότι μπορούμε αυτή τη διαδικασία να τη κάνουμε. Κάνω έκκληση, σε οποιονδήποτε συνάδελφο, ένα ή δύο που έχουν διάθεση να βάλουν ένσταση, να σεβαστούν τους συναδέλφους και να μην τους αναγκάσουν να καταπονηθούν σε μια καινούργια διαδικασία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Συνάδελφοι, αν υπάρχει έστω και μια ένσταση, για το κύρος της Γενικής Συνέλευσης, για να μην ακυρωθεί για να μην έχω την ευθύνη κάποιου τέτοιου γεγονότος, εγώ συνάδελφοι θα προβώ σε μυστική ψηφοφορία. Λυπάμαι που το λέω, γιατί οι συνάδελφοι πράγματι θα ταλαιπωρηθούν, και περισσότερο οι συνάδελφοι της επαρχίας, αλλά από το καταστατικό και από το νόμο, έχω την υποχρέωση. Κάνω και εγώ έκκληση αν θέλετε, αν υπάρχει, γιατί δεν υπάρχει απ' ότι μίλησα με τους συναδέλφους, νομίζω ένας συνάδελφος έχει να υποβάλλει ένσταση, κάνω και εγώ έκκληση σαν Πρόεδρος και ζητώ και από σας, να μην υπάρξει ένσταση, να κλείσουμε τα πρακτικά, να πάρουμε την απόφαση, να ανοίξουμε τα πρακτικά, να μετρήσουμε πόσοι τον ψηφίζουν και πόσοι τον καταψηφίζουν, και να τελειώσουμε η υπόθεση. Εάν όμως υπάρχει ένσταση, είμαι υποχρεωμένος να τη σεβαστώ. Ο συνάδελφος Ξηρόκωστας διαδικαστικά έχει το λόγο.

ΞΗΡΟΚΩΣΙΑΣ: Συνάδελφοι, επειδή πιστεύω το αντίθετο από τον προηγούμενο ομιλητή, ότι δεν τους κουράσαμε, και πιστεύω ότι δεν κουρασθήκαν οι συνάδελφοι, γιατί δεν ήταν στη Γενική Συνέλευση. Τώρα βλέπω ότι γέμισε η αίθουσα, και γι' αυτό χαίρομαι ιδιαίτερα, αλλά από τη μεριά της ΣΑΕ θα υπάρξει ένσταση, γιατί θέλουμε να γίνει ψηφοφορία μυστική.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Συνάδελφοι όπως καταλαβαίνετε, δεν γίνεται διαφορετικά θα ταλαιπωρηθούμε λίγο, αλλά τι να κάνουμε, το καταστατικό πρέπει να το σεβόμαστε. Πριν τελειώσω, πρέπει να πάρουμε κάποια άλλη απόφαση, δι' ανατάσεως της χειρός στο έκτο θέμα.

ΘΕΜΑ 6ο

Εξουσιοδότηση Διοικητικού Συμβουλίου για κήρυξη στάσεων εργασίας

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Αυτό γίνεται κάθε φορά, κά-

θε χρόνο που έχουμε Γενική Συνέλευση εξουσιοδοτούμε, για να μπορούν, όπως το λέει εδώ, να κηρύξουν απεργίες. Ποιοί ψηφίζουν τη πρόταση αυτή; Ποιοί τη καταψηφίζουν; Λευκό; Ομόφωνα εγκρίνεται το 6ο θέμα.

Προϋπολογισμός έτους 1990

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Είναι με ανοικτή ψηφοφορία και αυτός, βάσει του καταστατικού. Ποιοί ψηφίζουν τον προϋπολογισμό του 1990; Ποιοί τον καταψηφίζουν; Κανένας. Λευκά υπάρχουν; Δύο (2) Λευκά.

Ψηφίζεται ο προϋπολογισμός του 1990

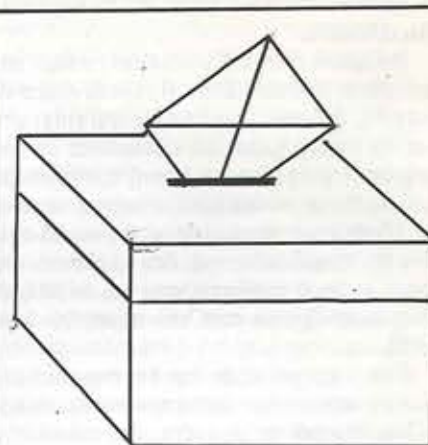
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Αλλη μια διαδικαστική ερώτηση, από τον συνάδελφο Κυριακόπουλο.

ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Συνάδελφε Πρόεδρε, είπαμε για τη διαδικασία της ψηφοφορίας στην Εφορευτική Επιτροπή στις 6.00 η ώρα. Επειδή όμως δεν θέλουμε να ταλαιπωρούμαστε και να ταλαιπωρούμε, κάνω μια πρόταση, να σταματήσουμε τώρα, να γίνει τώρα η διαδικασία της ψηφοφορίας για την Εφορευτική.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Όχι, συνάδελφε Κυριακόπουλε λυπάμαι, εγώ σαν Πρόεδρος δεν τη κάνω αποδεκτή, με ποιά έννοια. Ήταν πολλοί εδώ το πρωί, που ακούσανε την απόφαση που έλεγε, μέχρι τις 6.00 η ώρα. Δεν ξέρω για ποιο λόγο, κάθε συνάδελφος μπορεί να κάνει ένσταση και να πει, κύριε εμένα μου έτυχε μια δουλειά, το πρωί ήμουν όμως στη Γενική Συνέλευση. Όχι, τερτίπια τέτοια, όσο είμαι εγώ Πρόεδρος, δεν τα δέχομαι. Συνάδελφοι εγώ τη Γενική Συνέλευση σε κανέναν κίνδυνο δεν τη βάζω, όσο και παράπονα να έχουν οι συνάδελφοι, εγώ τουλάχιστον θα τη κατοχυρώσω μέσα στα πλαίσια. Πήραμε απόφαση το πρωί, ότι θα λήξουν οι εργασίες της Εφορευτικής Επιτροπής 6.00 η ώρα. Δεν αποδέχομαι να αλλάξει αυτή η απόφαση, γιατί μπορεί να γίνει ένσταση και την ευθύνη δεν μπορώ να τη πάρω σαν Πρόεδρος.

ΜΑΥΡΟΦΟΡΟΣ: Η απόφαση είναι 6.00 η ώρα. Στις 6.00 η ώρα ακριβώς κλείνει η κάλη. Όσοι προλάβανε, προλάβανε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Ναι συνάδελφε θα το μεταφέρω αυτό στον Πρόεδρο τον δικαστικό της Εφορευτικής Επιτροπής, ότι 6.00 η ώρα κλείνει η κάλη, ούτε 6 και 1 λεπτό, αν αυτό είναι το θέμα, ευχαρίστως. Όσοι προκάνανε που λέει και ο σύντροφος Φλωράκης προκάνανε. Λοιπόν από και και πέρα, υπάρχει άλλη πρόταση, έχει κανένας καμία αντίρρηση; Δεν υπάρχει αντίρρηση. Λοιπόν ολοκληρώθηκε η Γενική Συνέλευση.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΚΛΟΓΩΝ

Για Εφορευτική Επιτροπή:
ΠΑΣΚΕ Ψήφοι 405 - Έδρες 3
ΔΑΚΕ Ψήφοι 204 - Έδρες 1
ΔΑΣ - Εναλ. Συσπείρωση: Έδρες 1

Για Διοικητικό Απολογισμό:
ΝΑΙ Ψήφοι 260
ΟΧΙ Ψήφοι 87
ΛΕΥΚΑ Ψήφοι 26
ΑΚΥΡΑ Ψήφοι 2

Για Οικονομικό Απολογισμό:
ΝΑΙ Ψήφοι 265
ΟΧΙ Ψήφοι 75
ΛΕΥΚΑ Ψήφοι 23
ΑΚΥΡΑ Ψήφοι 6